

To ni prva stran, to je platnica. Platnica je prostor srečanja.
Vrata. Odprl si jih. Zanima te, kje si ti zdaj. Vsakič znova.

user#1 entered the chatroom.

dx4. oglašam se iz mgl kluba. ker na križevniški ni neta.

Followed by the libretto in its original polprodukt form. Later on: sz3.glej.si

(Script. Semi-edited. No censorship. Conversation. Message. Transcription. Diary. Copypaste)

Sekunde tečejo, tak, tak, tak, tak <na zaslonu, 3592 do konca> tak. Isto je če veš, ali ne. Kdaj te doleti.

Single book performance. Public manual, especially for uprizoritvene toilets.

Feel free. Izdih.

sz3office@gmail.com presents

The Interapocalyptic Community Manual

We are interapocalyptic interferences.

The beginning is the closest, the end is the furthest.

One should relate to the beginning at all stages and edit accordingly.

A magician's trail is always fake. it lays out in action

The website will redo this in another way.

Medapokaliptični skupnostni priročnik

1. Kdo sem jaz? ččžšđ ... t' st'r', tehno dibriš

/spletni katalog kreativnih metod prve šestine uprizoritvenega

21. stoletja. gone wrong

Kazalo predhodne verzije:

- arhiv
- priročnik
- Pismo jesenskih aktivnosti: liza, peter, alja, barbara, zala, ivan,
- Kako doživljajo zadeve ljudje po svetu. inability crew.
- Kakšni so simptomi
- tu dx4. oglašam se iz mgl kluba. ker na križevniški ni neta.
- Vsebina: Nisem gosto snovno telo, sestavljeno iz sedmih temeljnih prvin. Nisem pet čutov – sluh, tip, vid, okus, voh –, ki izkušajo sebi ustrezne zaznave: zvok, dotik, barvo, okus in vonj. Nisem pet kognitivnih čutil – organ govora, gibanja, umevanja, izločanja in razmnoževanja –, z njim ustreznimi funkcijami: govor, premikanje, umevanje, izločanje in uživanje. Nisem pet vitalnih življenjskih sil, kot je prana, ki opravljajo sebi ustrezne funkcije, kot je dihanje. Nisem niti um, ki misli, pa tudi ne nevednost, ki omogoča zgolj preostale vtise o objektih, in v kateri ni ne objektov ne zmožnosti delovanja.

Kazalo dnevniške verzije [Go to Day/Number/Part/Chapter/Stage/Page](#)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37
38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71
72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 99

00 Potential temporal table of content (**Subpages**) [Go to](#)

- Project aboutness (theory/references to the general aboutness)
- methodstasks/skripts

2

- pathetic/emotional/moralism
- General Conversations:
- Go to hybrid mode (večna QR koda do websita)
5 maps of references.

<statements/programming> (manifesto, theory)

<process/score> (a collection of tasks, lessons, grooves, motives, assignments, games)

<work/framing> (AV material)

<collaboratory/psycho-social structure> (personal references)

<comments/intersubjective presents>

1.2 #sz3.manifesto

Manifest polprodukcije - brez hierarhije členov.

- 12 trailerjev v konvoju, 12 trailerjev v omnibusu, 12 trailerjev.
- Brand. Set. Match.
- vmesnik se napaja z delom
- programirati vmesnik, programirati jamstvo, jamčiti program
- kakšna je pin koda za pozornost, najprej lastno, in hkrati pozornost vsakega gledalca.
- dehierarhizacija skozi predajo štafete
- brand je religiozni pojav, deluje s pomočjo vere. V metodo, v skupnost, v investicijo.
- biti tako razprt in pripravljen na vse, da je edino, kar te rešuje, konstantno širjenje zavesti
- razočaranost nad občutkom ob generiranju produkta. Produkt zgolj formalizira polprodukte.
- vsak posameznik ima svoj proces
- proces generira razmerje med posameznikom in skupnostjo - z delom
- stretch your fascia daily. Raztegni fascio. (**be a good fascist?**)
- priročnik je za skupnost, ki si deli eno stranišče
- zadnja predstava se je že izvedla
- model. Opencode gkw.
- pack the basics: Abc of a2z
- polprodukt sega v potencialu od predprodukcije do postprodukcije in je namenoma nedokončan, je odprti fragment. In je kot tak na voljo za naslednji korak. Išče.
- sharing performative ideas, methods, tasks, assignments
- Creating a half-closed, informed, conceptually open collab
- vsakdan (kako povečati učinek, zmanjšati izgubo in izboljšati strateške pogoje...sebe)
- Razpršena gradnja. Veliko različnih vaj, neuravnoteževanje, sestavljanje score-ov iz vaj
- V praksi fizično-glasbeni teater - polkomadi, improvizacije
- polprodukt se izvede, druga polovica je hipoteza o dokončanju, polpredstava-polpotencialnapredstava

- Težko ponoviti, Težko spremeniti, Katero bi izbrali?
- V *Skupnostnem Priročniku* početi tisto, česar drugače ne
- Anti design, anti censorship, culture hack.
- The industry is in our hearts
- About.sz3.manual

»Pričujoča predstava deluje na način ponavljanja in prav tako pričujoče besedilo – pa vendar, kar ponavljata, je prav njuno ne-delovanje. Pričujoča predstava deluje na način odsotnosti in prav tako pričujoče besedilo; kar nam predstavljata, je prav to, česar nam ne predstavljata; njihova prisotnost sestoji iz (vselej neuspešnega) poskusa medsebojne odsotnosti. Pričujoča predstava deluje s proizvajanjem odsotnosti in izkušnje tega, kar ni; pričujoče besedilo bo skušalo ponoviti delovanje pričujoče predstave s ponavljanjem produkcije odsotnosti in, upam, izkustva tega, kar ni – ali pa bo vsaj, poskušajoč, spodletelo.« **Katja Čičigoj** v »Ponavljanje besedila – besedilo o ponavljanju«, *Maska*, ur. Amelia Kraigher. Odlomki besedila so objavljeni z dovoljenjem avtorice in urednice tematske številke revije *Maska*, v kateri bo besedilo tudi v celoti objavljeno.

jz3000 <https://arcticdomus.academia.edu/JasminaZaložnik>

To repeat,
 this text will repeat
 parts of
 other texts,
 parts of
 similar texts,
 parts of
 texts
 that are incidentally appearing in the hands of the writer,
 parts of
 her own texts
 and parts of this very text
 as such with an aim to (re)produce a performative gesture;
 to unfold
 and fold
 the performance(s)
 and last
 but not least,
 to create a platform
 in which the writer
 could feel free in experimental writing.

Quoted, stolen, cypasted, present

sz3. Dušan Murić. Ma'ayan Danoch. Marja Christians. Alja Lobnik. Rok Bozovičar. Peter Frankl. Jasmina Založnik. Eva Nina Lampič. Brina Ivanetič. Jure Novak. Barbara Poček. Aphra Tesla. Katja Čičigoj. Tajda Podobnik. Tines Špik. Barbara Ribnikar. Zala Sajko. Fernando Pessoa. Miha Andrič. Andrej Hrvatini. Alexandra Baybutt. Petra Veber the forgotten, logs of several interfaces... HVALA.

Če googlam sz3 dobim predvsem Stupid zombies 3. sz3.org sz3.glej.si funny.games

O žižku - Q&A?

1. Kako, če sploh, sz3 sledi metodologijam, ki jih obravnava/vpeljuje/izvaja žižek
2. Kako je sz3 povezan z njim, kako uporabljava referenco, kako sebe vzpostavlja v razmerju do njega
3. V kakšnem razmerju je sz3 do njegove kariere/zgodovine/poti - kako je dosegal, kar je dosegel, in kako se pot sz3 s tem plemeniti ali bremeni ali whatever
4. Kdaj bo doseženo spoznanje Sebstva?

PISMO 1: trenutno me zanima izdelat model za PR teatra absurda, ki se loteva projekcije diletantskega eklekticizma orodjarstva in forme ter pragmatičnega eksistencializma v sodobnem plesu. v neki pretekli sanjariji pa gre za kulturni stroj, ki bi ustvarjal vsebine in hranil kulturnike (hranil kot feed in hranil kot archive - torej preserve). gre za podvajanje, zrcaljenje kot proizvodni proces. prevajanje, recikliranje, refereriranje, komentiranje, razgrinjanje metod, sharanje procesov ... postavljamo ogrodje, in v začetku decembra bo event, serija eventov, kjer bo prezentacija modela. v obliki gledališke predstave oz. gledališkega dogodka. self containing product, selfrefering, interrefering. Interfering. (edit: unfinished product. partialmonomultimedia.) post-abrahamic circus. ted talk on lsd. v konceptu pa čisti formalizem, formaliziranje trenutnih občutenj, doživetij. Skrbno strukturirana velika laž.

razmerje med zapisom in improvizacijo. razpoka, ki jo iščemo. iščemo vmesnik med dramatikom in izvajalcem, iščemo programerja.analitika.pesnika.interpreta.misleca.fizičnega. V razmerju. V razmerju med zapisom in improvizacijo.

About glej.residency.sz3

Kako izboljšat občutek nadzora v nekontrolirani situaciji znotraj virtualne korporacije.

Kako brendirati namenoma neponovljivo.

Kako ujeti neponovljivost. Kako se spremeni ob ponovitvi.

V Gleju je sz3 kot rezidentski projekt organiziral orkestralni&mentorski featuring sebe in mnogih, sežagal je koncept sz3 orchestra, ki se novembra pošilja na intenzivno 3 tedensko izobraževanje. Pri formiranju skupine je sz3 izhajal iz preteklih sodelavcev, ampak se je izkazalo, da so prisotne predvsem nove relacije sicer starih znancev in povezav. Kar ni posebno jasen znak. Delovna sila je organsko zastavljena, prepredena in ohlapna hkrati. Malo se zatika. Se ne zaveda potenciala.

Preproduction:

PR/txt/office

General research, meetings

Pre:re:education,

POKAL MATEJE KOKOL/POTENCIALNOST EVE NINE/MARŠ RŠ/LOBNIK
ZALOŽNIK

SZ3 SPREMLJA JOŽICO AVBELJ/2 TEDNA IMPROVIZACIJSKE
GLEDALIŠČA/IMPROVIZIRAN PROCES, SZ3/#VELIKI IN #MALIKOSI

Zala bi, da naredimo skupaj eno verzijo njene predprodukcije. Načeloma sredi novembra. (na moj rojstni dan je prvi šoving na podlagi generičnega dogodka).

15

Ali ne bo spoznanja Sebstva že medtem, ko je svet tukaj (in ga imam za resničnega)? Ne bo ga.

To je ta knjiga in spletna stran kot njena senca in podaljšek. To je priprava, maziljenje posameznikov za takozvano kvalificirano produkcijo.

March/April sz3.guest.residents setup

Mirrors and ping pong and cameras. More info coming soon 2 website

Go to Photo material on mirrors and pingpong

<audio: I think i have enough>

6 Kako naj se lotim poizvedovanja, da bom dojel naravo uma? Prav um se pojavi kot 'jaz' v tvojem telesu. Ko raziščeš, kje v telesu se najprej pojavi misel 'jaz', ugotoviš, da se najprej pojavi v srcu. Srce je vir uma. Tudi če nenehno misliš 'jaz, jaz', te bo vodilo v srce. Od vseh misli, ki se pojavijo v umu, se prva pojavi misel 'jaz'. Šele potem se pojavijo druge misli. Po pojavu osebnega zaimka v prvi osebi se pojavijo zaimki v drugi in tretji osebi. Brez osebnega zaimka v prvi osebi ni tistih v drugi ali tretji.

Summer leisure workshop phase

The Grid game - dx4, to be fully covered on website.

<preview Audio lesson session 2#etuda> official release in dec

Delni seznam zaznanih metod

- ogrevanje&razteg
- slow walk - kamnov čas. kako upoštevati kompleksna navodila in hkrati ostati zvest sebi (katera pričakovanja izpolnjuješ?)
doslednost daje flow (ali svoboda je spoznanje nujnosti)
- metoda za večjo koncentracijo, prisotnost - zaposliti procesor toliko, da se ne more ukvarjati z ničemer drugim, razen s trenutno vajo.
embracing the inevitable failure.
- metoda za nebesedno komunikacijo in povezanost, preden začnemo uporabljati besede.
- v krogu: - podajanje medmetov in dotikov - štetje in štetje v rikverc, nato dodamo dotike - izmišljanje pregovorov (vsak prispeva eno besedo) - asociacije (besedne ali zvočne. dodamo tudi gib, gesto, kretnje...) - podajanje in ponavljanje zvočno-gibalnih oblik - združitev asociacij in z njimi nepovezanih zvočno-gibalnih oblik od prej
- prizor: osebe v vrsti na stoli izvajajo preproste geste iz vnaprej določenega nabora, pri tem se odzivajo (ali zavestno ne odzivajo) na soigralce. oseba, ki to gleda, si takoj ustvari neko zgodbo.
- skupinska fotografija zadovoljnih sodelujočih, nad katerimi pokroviteljsko bdita sz3. In ne.
- plakati s teksti (a la »Visim sredi veselja«, »Ali je vraževernemu zajcu...«
- tedenski 5-sekundni videi (izležavanja Petra Frankla, naprstna lutka, kava z mlekom), ki bi jih opremil z zvokom in dobil nek retardiran rezultat
- ukulele reklama
- facebook page: ne kot stran predstave, ampak predstava v formatu facebook page

- *kako se počutim*
- metoda improvizacijskega gledališča (kako se tem zvrstem najjasneje ali še drugače reče?) #Beseda. Prostor. Front. Ritem. Ponujanje. Jasnost.
- metoda pisanja konceptov #Brainstorm - exhaustion of a notion/disrupcija
- metoda visenja na traku/vrvi #Ključ. Vojaški. Bolečina. Video. Vnebovzetje. Vrtenje. Hoja.
- metoda soočanja s sz3 #Fantje. Pomirjena. Peti. Govoriti.
- metoda ogrevanja čutov in osnovnih življenjskih funkcij #Oči. Tja.
- metoda pozornega poslušanja
- petje dolgih tonov v skupini kot metoda za osredotočanje
- metoda #Izraz. Instant composition.
- potencialna metoda #vodja/sledilci.odmevi. Zadnja predstava. Ever. Prostor. Zgodba v prostoru. talkback/feedback. Meta teater. Povedati bolj potentno. Kako govorit podajat, da odpira. In da polnijo. Da se izjavijo. Napaka. Bar.
- metoda strukturiranja materiala, prostora, časa #kvadranti prostora, zvoka, telesa, zavesti / feedback loops of light, thought and sound
- metoda za ogrevanje govornega aparata

7

Znotraj publikacije se jih skriva precej, recimo tale.

(rex)hibition

0 uglesi skupnostno telo (communal body)

1 lociraj izhodišče / ko na izhodišču, ga lociraj - znova, POlociraj / primerjaj lokaciji

2 na turistični poti v gledališče se javno ukvarjaj s specifikko te poti in vsebino TVoje raziskave (ki se lahko, a se ne mora vezati na vsebino turistične poti v gledališče)

- 3 vloge: 1) participant/vodja delavnice = notranji dokumentarist 2) informator = notranje-zunanji dokumentarist / objektivizator = zunanje-notranji dokumentarist

3 premor / priprava na 4

4 v odmaknjen prostoru, v temi, skupnostno mrmraj in hodi v elipsah, nato beri referenčne (filozofske, politične) tekste po lastni presoji, govori o referencah lastnega dela, govori o lastnem delu. občinstvo za zidovi odmaknjenega prostora posluša koncert mrmrajočega orkestra

5 poglej skozi oko drugega

6 vadba kot performativna praksa: zadaj si težko izvedljivo (telesno) nalogo in izvajaj pred občinstvom med tem ko drugi

komentirajo/opredeljujejo...kadirajo v (kontra)punktu tvoje početje. nato - vsi, prav tako pred občinstvom, počnimo nerazumljivo formalistično nalogo (specifično objektu raziskave umetnostne zvrsti; npr. gledališče, glasba, film, ples), ki naj bo podprta z zvočnimi inštrukcijami

7 zapojmo, zagodimo - z občinstvom

8 pomisli na zgoščena osebna čustvena stanja, opredeli telesno pozicijo takega stanja, vlezi se v pozicijo primerno temu stanju, ves čas naj igra the best of gloria gaynor

9 znova zapojmo, zagodimo - z občinstvom

10 odprimo okna: kadirajmo kader (npr. na tynychat.com)

300 stranišč bo bogatejših za prerez misli interapokaliptičnih virtualnih podgan uprizoritvene

(LL) Leisure Lecture *Leisure Lecture* asks could a casual talk shape the future of the lecture or performative event? Application: otiosstaFce, stot.

Metode, tudi te, ki niso omenjene, bodo dobile obsežno obravnavo in dostojne reference na spletni strani.

Classical maximalism scenario.

Opposed to...

Do your shit and do it fast (when you have to shit).

Realize the jerking off. While jerking off. Start to really enjoy it.

Enjoy your games. Enjoy being watched while playing.

Theatrical interfaces against killer robots (lethal autonomous weapons)

Get a few 100 euros for your #oneinamillion dream job.

Kako naj dosežem, da se bom nenehno oklepal misli o metodi? **Ko se pojavijo druge misli, jim ne smeš slediti.** Poizveduj: »Komu se pojavljajo?« Ni pomembno, koliko misli se pojavi. Ob vsakem pojavu misli prizadevno poizveduj: »Komu se je pojavila ta misel?« Prišel bo odgovor: »Meni.« Če potem vprašaš »Kdo sem jaz«, se bo um vrnil v svoj vir; in misel, ki se je prej pojavila, se bo podelila. Ko boš tako vadila spet in spet, se bo um naučil ostati v svojem viru. Ko se um, ki je subtilne narave, poda navzven skozi možgane in čutila, se pojavijo izoblikovana imena in oblike; ko ostane v srcu, imena in oblike izginejo. »Usmerjenost navznoter« pomeni, da ne dovolimo umu iti ven, temveč ga zadržujemo v Srcu. Dopuščanje, da gre um

iz Srca, poznamo pod izrazom »povnanjanje« (bahirmukha). Ko torej um ostane v Srcu, »jaz« kot vir vseh misli izgine in takrat zablesti Sebstvo, ki vedno obstaja. Karkoli počneš, bi moral početi brez egoizma »jaza«. Če boš deloval tako, se ti bo vse kazalo kot narava.

November

November is the professional workshop phase

Ponedeljek trinajsti. Je bil sneg. In smo šle na delavnico od Katie Duck.

sz3/jzEDU/referencanačičigoj

/.../ For that reason there is no need to try hard presenting many ideas, not even a single one, since the idea or even many ideas are anyhow produced whilst doing, talking, making. With a score or without it. With rehearsing or without rehearsing it. You can do whatever, since the gesture will immediately be transformed into a sign and thereby meaning.

Nevertheless, since this writing tries to keep some sense, the engagement with conceptualization is one of its major drives. As it goes for the performances on which we are relying. Conceptualization. Reconceptualising. And reconceptualising. Over and over again. From the very first word read or written, when the invitation is gained, it lasts till the end. Of this writing. Of thinking on this writing. Or in the thinking what and how to write as well as what and how to perform? But let's get back to Bifo. If the more of what is produced, the less meaning actually is being produced, we can ask ourselves whether and why should we want to produce any meaning at all? Or maybe, the more pressing question related to this text, as it goes for the performance, arises: Can the present text and could this performance produce no meaning at all? Can we talk/write about or perform not producing meaning without actually producing meaning?

...

Finally I feel also ready to start. To start with the tasks of 7 steps and 7 days, this was the 00 one: /.../

Skupaj urejajmo.

sz3.info.release.mail, [#november](#)

20171124zvečer slavnostno *Odprta vrata ali pol-odprta*

sledi vsenarobezjožicoavbelj, isti urnik. vrata (zaenkrat) neprestano pol-odprta minifestival od 2. do 4. 12. je *na* (is on) objemka in lpjka. v maxiyu-fes-ti-val

10 A joyous feast, the pleasure and gaiety of celebration, holiday
anašajoč se na *Meant for those who don't mind moving on Sundays*, (2015),

1. »a Festival is the inability Practice formAT. It grasps the concept and STructure of a feSTival as durational performance, creating a mirror to itself, or to another feSTival taking place at the same time.«

2. /.../ said, man, this have been going on for half a year or so, ha? d exact acknowledgement – though a kitchen world appeared far more pleasing then d outside – redeployed us. it was about time to do something on and for d self. d dice has fallen. kitchen had to be brought available. we've decided to make a festival on ourselves and all those who'd enjoy expressing themselves and, too, be attentive for our expressions. all we had to do was create conditions. knowing (dead)lines can occasionally work well with creativity, we've conditioned d thought to 'not here in a periphery. in d centre of d empire, a week long festival by us, no later than september 2014.' /.../ **20171111** je očitno, da je čas odtiktakal, čeprav (še) ni. (Spet) so odštevane sekunde.

1. maja nismo kresovali s požigom knjige. 11. novembra nismo zalili Martina. Zamujeni priložnosti.

To je rondo z odstopanji. Pred B, C, D, F, G, itd. je A. Vendar ne A, ne ostale črke, ne vsakič. Včasih se počutim kot da bi celo leto vadil(i) četrto vajo iz *Gravity dance for local Audeinces*. Smo v med puloverju, na puloverju tam kjer *puloverja ni*. Smo, kjer ni tkanine in ni prostora ne časa (vsaj ne takih, kot jih/ju znamo pojmovati). Gledam(o) iz nepregledja.

Ne (s)preglej (se). Oklepaji si v »sekundnih« intervalih sledijo na pol koraka (*taska*). Čas je relativen, korak tudi. Prostor ima 4 stebre in ne potrebuje tribune. To, če jo potrebujemo, postavimo (kjerkoli). Oklepaj = (ali podobno) poševnica, pomišljaj. Smo v ločilih.

Ko rečem rondo, se skoraj ne morem ogniti (dvem/ nekaj) letom zamudnih voženj na relaciji MB-PT-MB / PT-MB-PT. Tik pred Titovim mostom, ali, tik za Europarkom, cca 1/3 časovnega pribitka. Tehnologija časovne zanke: Najprej odstraniti vozno površino in ustvariti začasno, nato (z)graditi okoliško infrastrukturo. Ko ta končana, postaviti novo vozno površino - rondo.

Če sem se pred dnevi iz točke *zdaj* retrogradno sprehajal po elektronskem nabiralniku, je do danes prispelo toliko novih pošiljk, da se tedanja pozicija *zdaj* zdi polpretekla zgodovina. Je v linearnem urniku (sploh) mogoče linearno priti kamorkoli? Smo vedno na isti točki?

20171108 iz sz3office@gmail.com na100dnevnik

nič ali nekaj niču podobnega

na poti z gostovanja preko zagreba v maribor in ptuj

ne z traktor~vagoni, let nad salzburgom

do enega prvih spominov preizpraševanja indetitete in pripadanja,

stari zagreb = novi maribor, maribor = the future

pogon jedinstvo/močvara/etuda za slavoj zizek trio
retrogradno nazaj v prihodnost. za mizo v ptuj, na obnovitvene vaje zvena
telesne tišine

naprej v preteklost, v tostransko močvirje kjer dela sz3
v iskalnem nizu elektronskega nabiralnika *etuda za slavoj zizek trio*,
prvi neprebran iz verige *vazalni rez*, tam *interfacebooklet*
odlomek spodaj

20171106-07sedem srečanj sz3.ork

pinkponk - na križevniški je miza, več njih #kondicijskepriprave.sz3

20171106.sms.07.ganinaskype. Največji naravni satelit v Osončju.

Ga.ni.me.d.

20171016-1106sz3.gostovanje, inabilityInstagram, (rex)hibition,
museumsnacht koeln 2017. a thought-technology-software cloud for critical
socio-artistic practice, val valovi, mi srfamo

20171105Re: workshop tik pred uradno

$10 + 2 + 2 + 2 + 0 + 9 = 25$

Kaj dela 10 že znanih nastopajočih v drugi etudi za sz3, 2 skoraj 100 %
nastopajoči, 2 padalca, 2 podpornika in 9 (izmed) prijavljenih na tro-dnevno
delavnico?

naletnemnivoju

labor.atorij (10 - 1 - 1) prijavljeni na delavnico odpadajo - zrelo sadje

Posledično se dela prostor.

nepotencialna predstava

apokalipsa. ZDAJ. Glej ga glej.

\leq afirmatorna nelinearnost = \leq linearnoSTi

sva dva, vsak zase, skupaj

smo trije, jaz, on, mi

ko pišem njemu, pišem nama, pišem nam

sem jaz in sem sz3 (hkrti)

pogovarjam se z njim(i), s sz3,s sabo, s tabo

20171104a Kitchen (aK) – the space-time place alternative to the

orthodox workplace, to the conventional dance venue. It

can be any place or notion carrying the aK properties. It

is a way of being.

20171103...pogovori o lomu fakiča in urnikih

lomimo urnike, kompromitiramo fakiče

20171103 primer možne misreprezentacije

Kako odgovarjati na vprašanja?

Kako zastavljati vprašanja?

Kdo pozna koga, kako?

20171102 pride kot nekdo drug, ki *prinese* nekoga tretjega

November is cut in many ways.

Prvi sklop novembra je končanje rezidentskega lista in postavitve prve zaresne verzije spletne strani. Pomeni, da tisk pokonča misli in podobe v razvoju in ju v paketu izvrže kot knjigo. One version, many lonely readers. Kdor to bere, naj se oglasi še na spletni strani sz3.glej.si. Tam se vije vzporedna pot, ki ne pozna sklop kot paketa, ampak le kot motiv za končanje prvega polprodukta. To je tiskana verzija publikacije. V spletni obliki na voljo kmalu, v tiskani šele na koncu, kot historični dokument procesa izpred 3 tednov. Eternal delay, No!apocalypse!for you!

Drugi sklop se začne z wellness workshopi. Performance.wellness.diary. Will see.

Ali mora nekdo, ki hrepeni po osvoboditvi, nujno raziskovati naravo temeljnih Kategorij? Tako kot nekomu, ki želi odvreči smeti, ni treba analizirati ali ogledovati vsebine, tudi nekomu, ki želi spoznati Sebstvo, ni treba upoštevati števila temeljnih kategorij ali poizvedovati o njihovih značilnostih. Mora le povsem zavreči kategorije, ki zakrivajo Sebstvo, svet pa mora dojemati kot sanje.

Raziskava KADRIRANJE KADRA Improvizacijsko gledališče in

delo-na-skupnosti s sz3 ter Katie Duck Glej, 13.-24./30. 11. 2017 »Sem vsiljivka v to rezidenčno skupnost. Moja največja vrednost/prednost je v tem, da bom odšla.« (Povzeto po Katie Duck v pogovoru s sz3, Amsterdam, Marec 2017) Po zaključenem poletnem sklopu raziskave *možnosti izdelave* skupnostnega priročnika za priprtimi vrati in po delu na zvočni podobi Županove Micke, ki je dala *Naivno glasbo za A. T. Linharta*, sz3 sedaj kadrira kader še pri odprtih vratih glejevske rezidence.

Počasi, najprej ...

Delo Katie Duck na mednarodno okolje improvizacijskega gledališča vpliva mnogoplastno in večstrano. Katie je ustanoviteljica dveh priznanih uprizoritvenih ansamblov (*Gruppo* v letu 1979 in *Megpie* v 90-ih), bila je predstojnica Oddelka za koreografijo na *Darlington College of Arts* v poznih 80-ih in je nato od 1991 do svoje upokojitve lani poučevala *movement research*, improvizacijo, kompozicijo in plesno tehniko na *Amsterdam Hogeschool voor de Kunsten*.

Katiejino polje raziskovanja seže na področja gledališča, glasbe, plesa, besedila, performansa, družbenih, kulturnih in nevroloških študij ter fizikalnih, ekonomskih in političnih znanosti.

Katiejina praksa je plod spoznanja, da umetnost in gledališče obstajata edino živa, v neurejenem stanju in z namenom spomniti občinstvo, da - prav zares - ima telo.

"Improvizacija v predstavah Katie Duck ni antiteza koreografiji ali kompoziciji; je *kako* ju ustvarja, počevši obe v studiu in v novosti improvizirane predstave v dejanskem času. Predstava je o izkušnji prisostvovanja predstavi, prisostvuješ dogodku in tako stvaritvi v bistvu." Vincent Cacalano

Katie Duck bo sodelujoče na delavnici vodila v fizičnih nalogah, ki osvetljujejo predvsem dvoje:

1. učinek očesa in ušesa pri izbiri gibanja
2. razvojno-nevrološke študije o "kako smo se naučili hoditi".

Tematiko improvizacije bo razvila z uvedbo izmišljenega odrskega horizonta in ga razglasila za platformo izbire pavze, pretoka ali izhoda. Pavza, pretok in izhod so omejitve, ki zagotovijo okvir za pojav koreografije. Poudarijo pomen nesporazuma, naključja, živega časa, interaktivnosti, grdosti, čustev, intuicije in navdiha, osnovnega materiala v ustvarjalnem procesu, surovin, ki vstopajo v delo ob dejstvu, da imajo vsi v skupini izbiro.

Časovno omejene seje improvizacije bodo ponudile prostorski premik, spust in dvig, ki posameznika postavijo v položaj, v katerem mora biti v celoti buden, saj v nasprotnem opazno izgubi nit ustvarjalno kompozicijske dejavnosti v igri. Izbira bo kompozicijska stvarnost in sredstvo pri odločanju za sodelovanje v performativu ali za opazovanje - kot gledalec - še vedno sodelujoč v procesu. Cilj je prepoznati, da v ustvarjalnem kompozicijskem procesu čas teče z različno zaznanimi hitrostmi in da se prostor premika v več dimenzijah hkrati.

Budna polnost oskrbi posameznika s podatkom o lastni prezenci ter prebuja kompozicijski čut.

Vabljeni profesionalci in študentje vseh stopenj, z znanji iz katerekoli zvrsti uprizoritvene ali uprizarjajoče umetnosti in izrazitim zanimanjem za ali sanjarijo o improvizacijskem gledališču, kot ga opredeljuje zgornji opis.

Jedro kadriranja kadra, Katie Duck, sz3 rezidenčni kader ter začasni podizvajalci rezidenčnega programa bodo s pomočjo pridobljenih oziroma bolje, prepoznanih in utrjenih uprizoritveno-kompozicijskih tehnologij iz laboratorija Katie Duck raziskovali pred, med in po ping-pong problematike dela na skupnosti. Cilja raziskave sta:

1. z vadbo kadriranja pinga in ponga na obeh straneh mrežice izkustva prisostvovanju improvizirani predstavi, pod budnim očesom in ušesom kadra ustvariti živ pol-produkt raznorodnih prostorov in časov s poglobljenim razumevanjem udarca z loparjem, geste procesa gledališkega namiznega tenisa,
2. in delovanje pol-produkta preizkusiti v raziskavi *Vse narobe z Jožico Avbelj*, ki sledi raziskavi s Katie Duck.

»There is no such thing as society, there are only individuals«. It's just that this is not a natural phenomena, rather it is the »...repression that is turning society into a sack of potatoes, just individuals, and amorphous mass that can't act together«

Kdaj bo odstranjen svet, ki je videni objekt? Svet bo izginil, ko bo utihnil um, ki je vir vsakršnega dožemanja in vseh dejanj.

Dan mrtvih in rojstni dan. *Imam precej skupaj. Danes imam rojstni dan. Jutri je dan mrtvih. Pred enim mesecem bi lahko rekel, da je danes dan mrtvih. Danes je dan reformacije. Danes je dan mrtvih. Predstava bo za moj rojstni dan. Rojstni dan. Tvoj. Praznik sebe. Mene. Jaz.*

Publikacija

Pri nedokončani generični knjigi je platnica neumestna. Zanima te, kje si ti v knjigi zdaj. Kje je tvoje gledišče. Tekst gre dol...

Oči ostajajo skoz na vrhu. Torej to zdaj ni prva stran, to je platnica.

Skupnostni priročnik je hipotetični interface, diskurzivno stičišče, oris potencialnega servisa, ki biva v ozadju gledališče kot uprizoritvene produkcije.

Since this is not a book, it is a google document, it is hard to predict how the antidesign will change the layout. *The text is form(atted) (rtf)*, special types of information are **labeled** with text *forms* and they try to serve as a starting point of a task a discussion, a **riddle**, a link, a lie or an original script. Don't know.

spoken program/written in the residency/tasks/comments.

Zbirka/Zbornik/Methodološki simpozij. Komentarij. Omnibus. Učbenik. Manual. Text book. Photo book.

Manual Method: To create subtitle files using voice-recognition software, first dictate your subtitles to a text file using the speech-recognition software. Don't worry about the time specifications while dictating your titles and captions. Speak the number of the subtitle, then speak the subtitle. Save the text file when finished, then open the file in a text editor. Format each subtitle in the four-line format, then save the text file with the »SRT« file extension.

Use a captioning and subtitling tool with a graphic user interface, such as InqScribe or Viddler Aegisub, to drag and drop the subtitles into the timeline of your video. As you apply the start and stop controls for each subtitle in the timeline, the time specifications are recorded to the SRT file in the proper format and location for each entry.

Automated Method: You can use automated subtitling software, such as Screen Systems' Speech Recognition application, to dictate your subtitles directly into an interface while your video plays. You can then pause the video to modify the subtitle, if necessary. Use the drag and drop Start and Stop controls in the timeline to specify where each subtitle starts and ends.

Je rok za oddajo. Kar je realno 90% kolicine neurejenega besedila. Ali 70% urejenega. Oblikovalci potrebujejo 2 tedna. 1 teden je za tisk. Recimo. Bomo videli.

Besedilo rabi svoj čas, prebavljenega mora biti 90% do deadlinea (Rok reče +1 teden). Fermentation is an art: if it smells off, and tastes off, it's probably off... Then throw that kraut, out! Dramaturški kvartet Glej.sz3 serje. Zastranitve, fokus. Paket je osmišljen sklop delcev. Referenca na potencialno predstavo. Spletna stran potencialne predstave je prva sestrška spletna stran. Njena brošurica je znotraj neke vaje edino besedilo, ki ima kak smisel - za nas. Paket. Sigh.

Saj.

Kako najaviti predstavo sz3? (Kako workshop?)

Odpiranje javnosti - predvidenih cela vrsta komunikacijskih kanalov: javne predstavitve, zapisi, video, net. Kaj od tega uporabimo za osmišljanje procesa javnosti (se pravi občinstvu, medijem in strokovni javnosti)? Glede na to, da je celoten proces zastavljen v formi workshopa, je sploh vprašanje, kaj je vsebina, ki jo ti workshopi generirajo, in komu je namenjena. Razmisliti moramo o tem, kako se o poteku procesa komunicira. Glede na to, da se ne dela na formi nekega jasno zastavljenega koncepta, to pomeni, da se moramo vključevati v proces. Vprašanje za vaju, kako pogosto? Rabimo nek mentalni okvir, v katerem si potem lahko določimo ali je to enkrat na teden ali enkrat na mesec.

Ena ključnejših zadev glede na procesnost same rezidence: kako bo poskrbela za samo-evalvacijo, za zgodovinjene, za dokumentiranje? Grob material ni dovolj, treba ga je zeditirat, zapakirat, raz-ložit.

V knjigi je težko lepiti linke, QR kode stanejo in so malo LAME. Zato naj bo samo en link. Website. Tam najdeš vse, kar manjka v knjigi. Na webu je zavihek, kjer so zbrani linki. Seveda je tudi knjiga tam. Knjigo se prostovoljno prevaja v angleščino oz. slovenščino, kjer je v tujem jeziku. Sicer bo začasno google translate.

Kako naj utišam um? S poizvedovanjem »Kdo sem jaz«? Misel »Kdo sem jaz« bo uničila vse druge misli in bo nazadnje tudi sama uničena, tako kot palica, s katero drezajo v ogenj grmade za sežig mrliča. Tedaj bo nastopilo spoznanje Sebstva.

Google doc is my favorite app and website. I fucking suck. I write fucking sucking. It is less messy this way. A cloud bares my ink. As in a fairytale. I write to you.

Vmes je še 50% nebeleženega. Razodetja na vsakem koraku. Razodetja virtualnega. Razodetja nezmožnosti, razodetja pomanjkanja. Razodetja možnosti. Razodetja pristopov k možnostim. Teorija relativnosti v skupinski

dinamiki. Predvsem v vsakdanu, predvsem v odnosih, mnenjih. Predvsem v umetnosti. Najprej v umetnosti. Nebeležena, nesledljiva umetnost.

Procedura vzpostavljanja zadostne in dovolj jasne komunikacije v potencialno odprtokodnem kolaborativnem okolju je driska. Večina udeležencev je zadovoljna, ne veš pa, kdo ti ni povedal, da se mu ne da, da ne sledi, da ne razume, kdo je pa brez komentarja. In zakaj. To je točka, kjer se potencialno razpre diskurz, ki bi lahko nadomestil nadaljevanje tega besedila v celoti. *100% sledljivost skupinskega procesa?* Drobcji bodo morali zadostovati, sporadično. Ker se mi zdi, da rezultati ne bi bili zanimivi. Bolj kot rezultati me zanima, kako kvalificirati skupnost, da deluje še bolj odprto, manj obremenjeno in da hkrati razume obremenitve sistema. Kako izboljšat občutek nadzora v nekontrolirani situaciji.

score

#Ptuj #scorpio #experimental #scene #reeducation #sharing, #organictheatre, #technotheatre #VRAŽEVERJE

KAJ PA HEŠTEG NAJAVA? KAJ PA NAJAVA KOT VPRAŠANJE, NE ODGOVOR?

... (POL)ODGOVOR POL DNEVA PRED DOGODKOM ...

#ODGOVORPODOGODKU

Glej, sprosti se.

Glej, ne se tako gnat.

Glej, raje ne bi.

Glej, jaz bi, da hkrati ne bi.

Glej, kako je možno.

Glej v prazno.

Glej, upravičeno ne zaupaš sz3.

Glej ne more povedat, kar misli.

Glej, skušam razumet.

Glej misli, da je avtor sam odgovoren za obljube.

Glej bi si lahko opral ušesa v Gradaščici in bi ribe v Ljubljani trznile.

Glej, slaba šala.

Glej, res mi je vseeno.

Glej, cenzura.

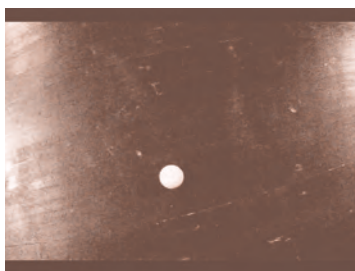
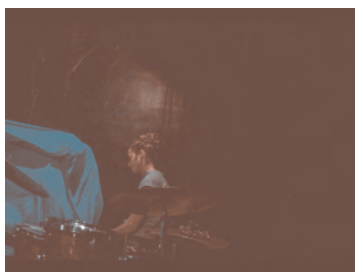
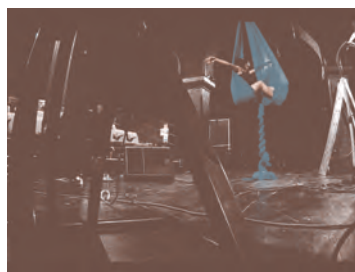
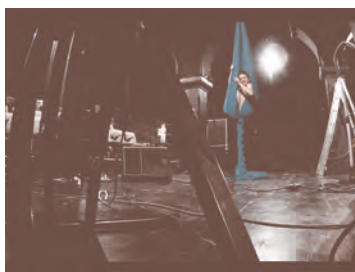
GLEJ GA ZLOMKA

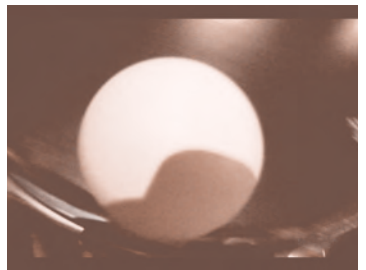
Re/postproduction:

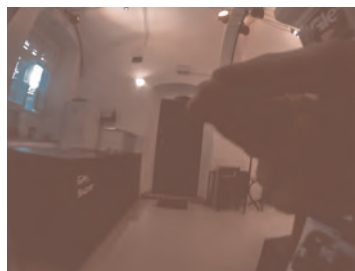
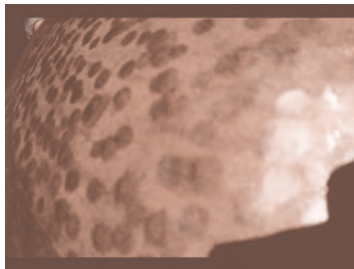
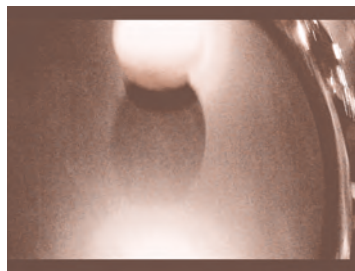
Recycle, dj, vj set

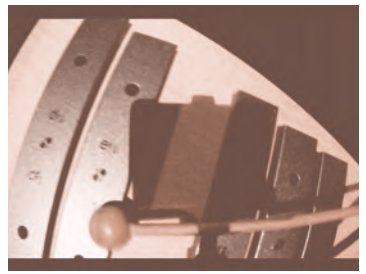
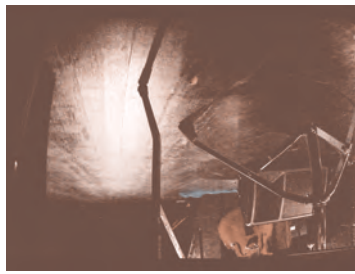
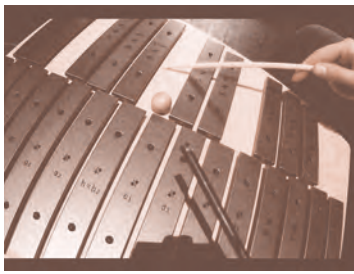
sz3 samozgodovinjje: Galerija intermediaGenesis.sz3

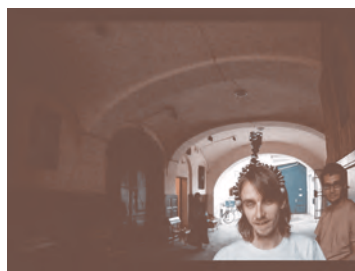
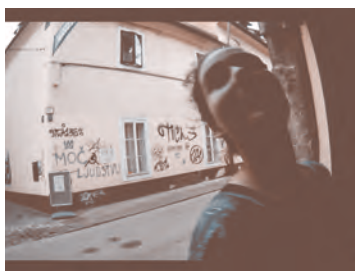
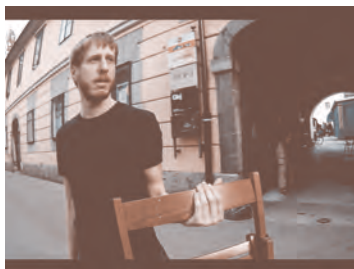
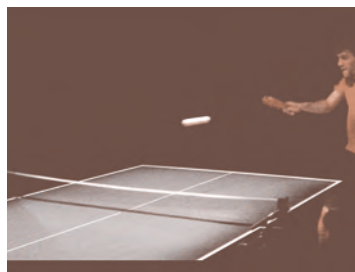
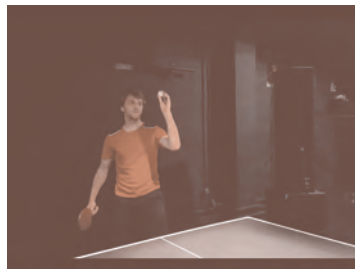
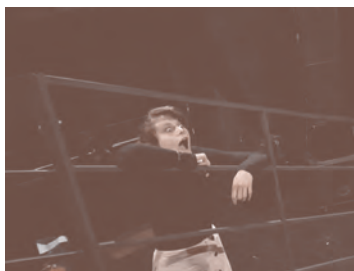
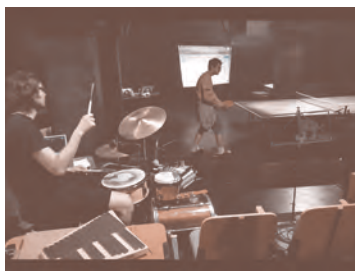

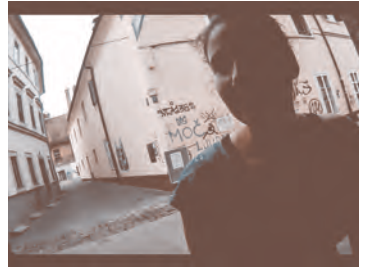
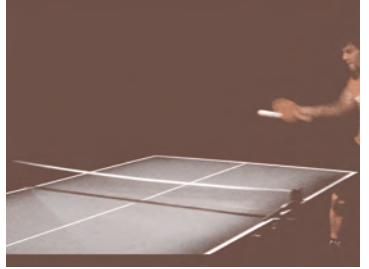

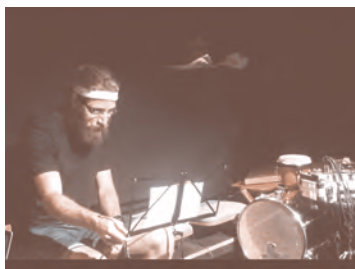
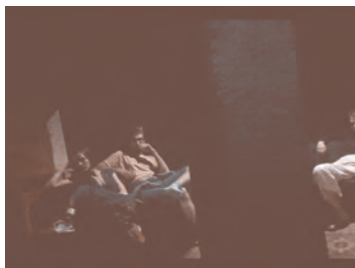
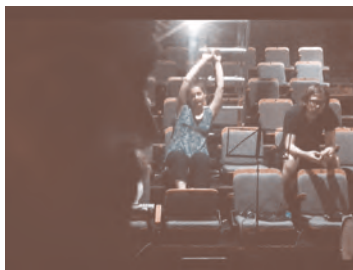
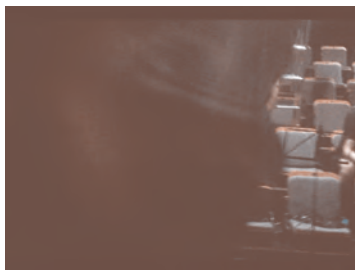
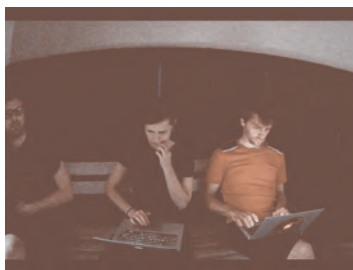
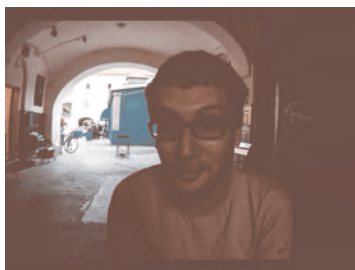

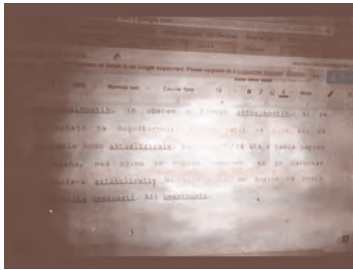
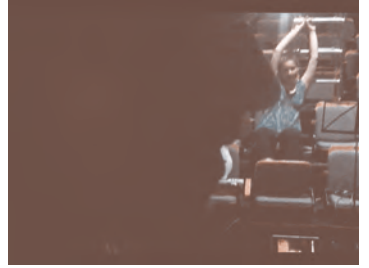
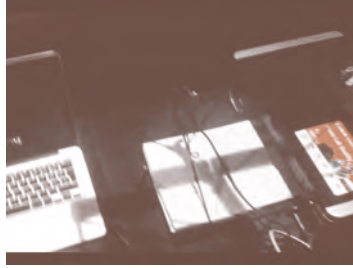

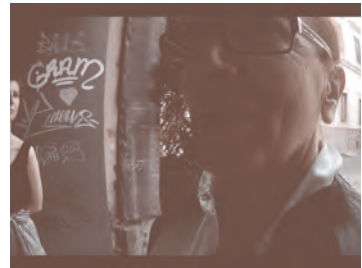
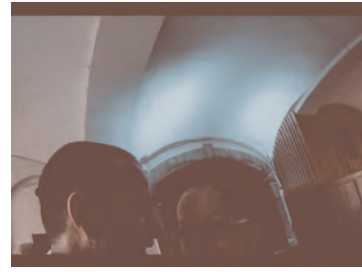

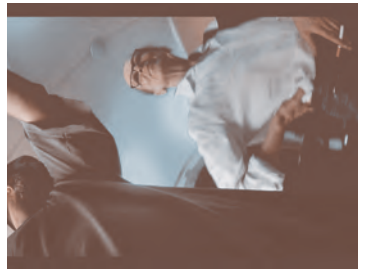
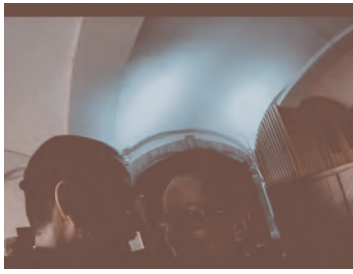

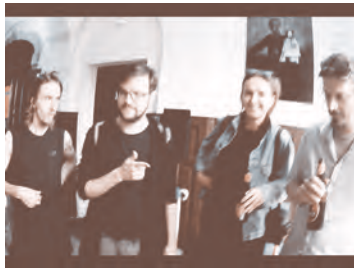
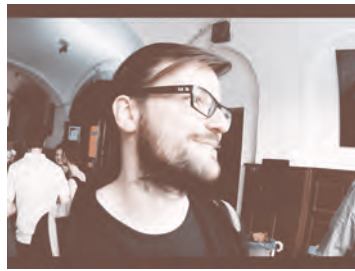
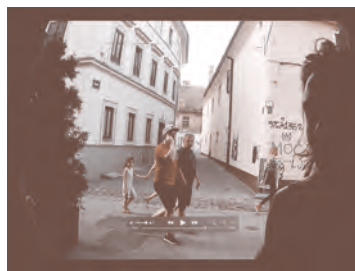

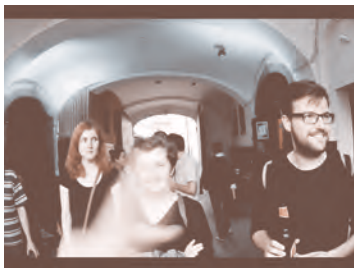
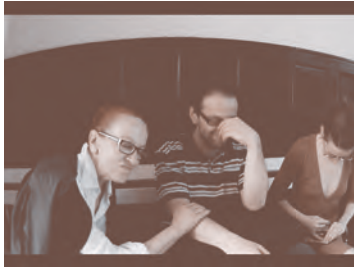
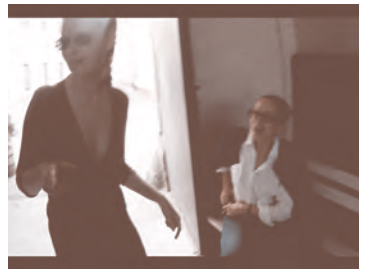

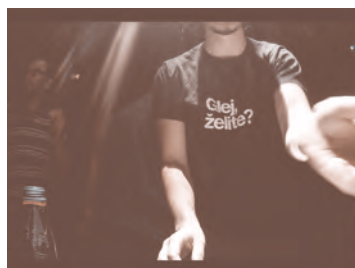
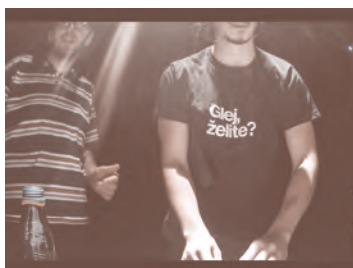
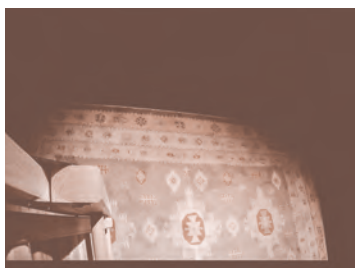
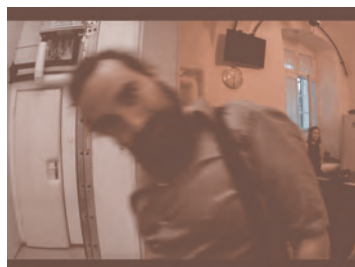
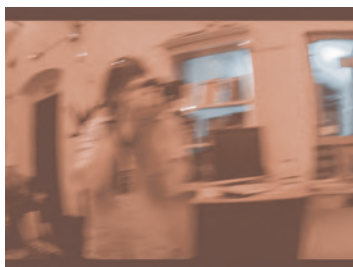
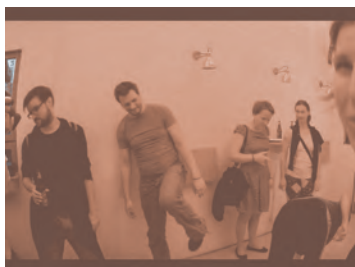
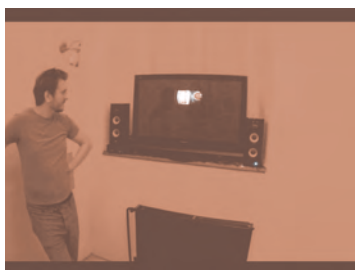
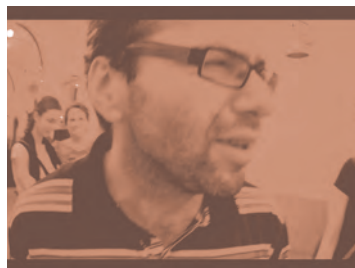
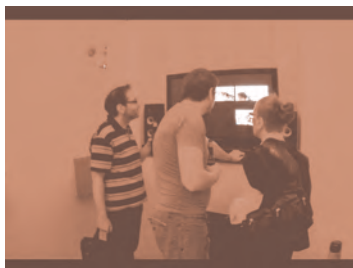
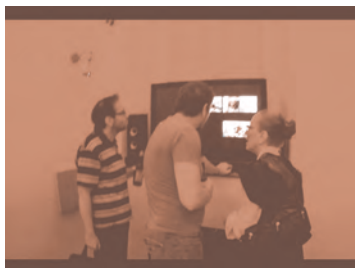
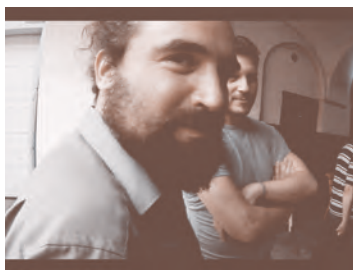
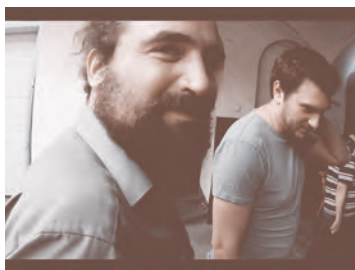

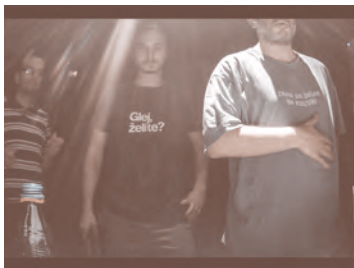
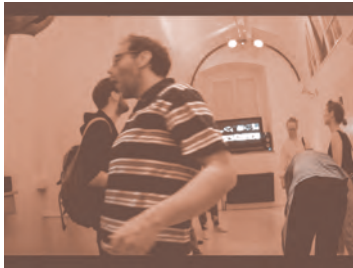
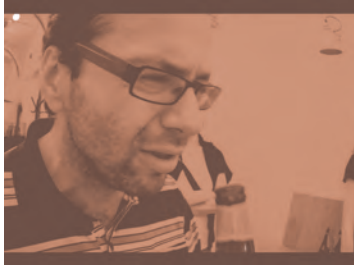
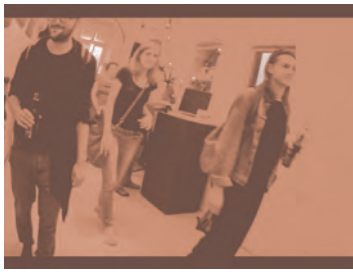

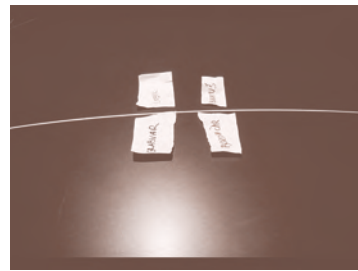
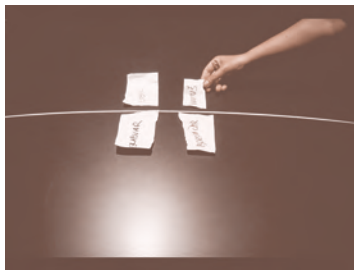
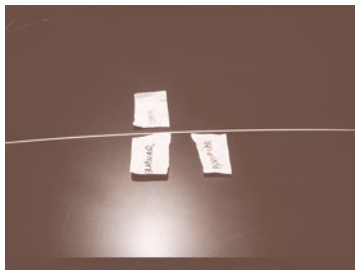

Ena izmed mogočih poti rezidenčnega dela je bila reciklaža, vračanje k preteklim projektom skupaj s pripadajočimi sodelavci. Ampak situacija je, da so naju ljudje, s katerimi sva delala predstave, tja povabili, in v času rezidence imajo svoje, drugo delo in nimajo časa razvijati preteklih projektov niti ni imelo posebne vrednosti navezati se na njihove. Odločila sva se, da ta del opustiva, odloživa, zakasniva in se ne ukvarjava sama s tem, in tudi, da novih sodelavcev ne poskušava informirati o preteklih projektih in problematikah, ki so se tam izpostavile in razvile. Edina izjema je Etuda za slavoj zizek trio, kjer je sz3 bil avtor izvedbe in izvajalec.

»Pričujoča predstava deluje na način ponavljanja in prav tako pričujoče besedilo, pa vendar, kar ponavljata, je prav ta paradoks: predstavljata z nepredstavljanjem, in s tem, ko ne proizvajata ničesar, proizvajata to samo gesto ne-proizvajanja. Če je vse, kar je resnično, tudi izkušeno, in če je vse, kar je izkušeno, tudi resnično (izkustvo), potem kolikor govorimo o našem izkustvu pričujoče predstave – četudi o izkustvu neizkustva –, je moralo to izkustvo resnično obstajati kot NEKAJ, kar je bilo, tako ali drugače, proizvedeno.

Pričujoča predstava deluje na način ponavljanja in prav tako pričujoče besedilo; pa vendar, kar ponavljata, je prav pričujoči paradoks: predstavljata s tem, ko ne predstavljata, in s tem, ko ne proizvajata ničesar, proizvajata to samo gesto ne-proizvajanja. Če je vse, kar je resnično, tudi izkušeno, in če je vse, kar je izkušeno, tudi resnično (izkustvo), potem kolikor nedvomno izkušate izkustvo pričujočih znakov, ki prinašajo pričujoče besedilo – četudi besedilo o nečem odsotnem ali izginulem, o izkustvu neizkustva –, mora to izkustvo resnično obstajati kot NEKAJ, kar je bilo, tako ali drugače, proizvedeno.

Pričujoče besedilo deluje na način ponavljanja; kar ponavlja so deli drugih besedil, deli zelo podobnih besedil in deli samega sebe. Pričujoče besedilo deluje na način ponavljanja, ponavljajoč dele drugih besedil, dele zelo podobnih besedil in dele samega sebe, ki govorijo o proizvajanju z neproizvajanjem in izvajajo to proizvajanje z neproizvajanjem, s – tako je, uganili ste – ponavljanjem delov samega sebe in delov drugih besedil. Pričujoče besedilo je leno.«

Katja Čičigoj, »Ponavlanje besedila – besedilo o ponavljanju«, *Maska*, ur. Amelia Kraigher. Odlomki besedila so objavljeni z dovoljenjem avtorice in urednice tematske številke revije *Maska*, v kateri bo besedilo tudi v celoti objavljeno.

So, we have already moved somewhere. We have presented the authors and we gave a brief explanation of their work. A logical continuation would be to move onto the performance(s) and write about the performance(s). But I have decided to make a detour, as it is closer to the logic of a performer. I start with 'translation', the unfolding of additional layers of these performances, and continue to play around with combining parts of the pre-texts, parts of the text, parts of the performance and parts

of my own text. Thoughts about the performance(s) and concrete descriptions of it will appear in this text.

Ali je sploh mogoče, da bi se razkrojili preostali vtisi o objektih, izvirajoči tako rekoč iz časa brez začetka, in bi se ohranil jaz kot čisto Sebstvo? Ne vdajaj se dvomu, ali je to mogoče ali ne, temveč vztrajno meditiraj o Sebstvu. Četudi je kdo velik grešnik, naj ga ne skrbi in naj ne tarna: »O, grešnik sem, kako bi se mogel rešiti?« Raje naj povsem opusti misel 'grešnik sem' in naj se zavzeto osredotoča na meditiranje o Sebstvu, pa bo zagotovo doživel uspeh. Ni dveh umov – eden dober in drugi hudoben; um je en sam. Obstajata pa dve vrsti preostalih vtisov: dobredejni in škodljivi. Če je um pod vplivom dobredejnih vtisov, pravimo, da je dober; in če je pod vtisom škodljivih vtisov, pravimo, da je hudoben. Ne bi smeli dovoliti umu, da bega k posvetnim rečem in zadevam drugih ljudi. Nikogar ne smeš sovražiti, naj bo še tako slab. Treba se je ogibati tako željam kot sovraštvu. Vse, kar daješ drugim, daješ sebi. Kdo ne bi hotel dajati drugim, če dojame to resnico? Ko se pojavi osebni jaz, se pojavi vse; ko se osebni jaz poleže, se poleže vse. Bolj ko se boš ponižno obnašal, boljših rezultatov boš deležen. Če umiriš um, lahko živiš kjerkoli.

Potencialna predstava (PP)

(pri besedilu potencialno sodeluje glejrezidentka2016)

Potencialna predstava je delujoča živa referenca v mreži skupnostnega gledališkega laboratorija. In je v mnogih pogledih zelo pomenljiva iztočnica za sz3. Dajmo se na kratko posvetit tem pogledom.

(v naslednji verziji bomo na dolgo)

Kompozicijska-strukturna logika.

Manifest in apokaliptičnost. »Potencialna predstava je zadnja predstava sploh.« Interapokaliptičnost sz3. sz3 ustvarja nekaj, kar še ni predstava, nekaj, kar ni več predstava.

Referenca se udejanja skozi nanašanje na vtise, sledi, dokumente, ki jih je pustila za sabo in kot udeležba ustvarjalke_cev PP v rezidenci 17

V preteklosti, v polpreteklosti, v kulturni/umetniški polpreteklosti smo imeli, in je sz3 bil priča, nekaj sorodnih in za sz3 utemeljujočih podvigov na področju beleženja, abc-janja, ali vsaj izjemno jasnega podajanja odnosa do procesa, do biti, do biti skupaj. *Inabilitycrew, No!training lab, Lorenci.Valenti-Mijačević, Kamnikar, Sajko, Kline, Divjak, Morano*. Sorodniki. Nam pomagajo. Si pomagamo razumeti se. Si delimo. Saga o umetniškem kolektivu. Sz3 o sz3. Zgodovinjene poskusa kolektivnosti. (INABILITY ON INABILITY ...

Production:

audio, video, txt, stream.live na facebook. Streamanje
websitesa/video/predstave. Facebook, instagram. midi light/sound. Preprost
audio editor/sequencer, preprost video editor.
mikrofon/snemalnik. Kamera. Lahko na kompjuterju, lahko posebej. Po nemožnosti
kar usb Webcam.

sz3.orkestra/sz3.ork/dx4 služi kot odprto polje srečanja in skupinske vodene
improvizacije. sz3 zagovarja beleženje. Tehnika mešanja več konvencionalnih
tehnik beleženja - z močnimi odstopanji v kakovosti, količini in sledljivosti
informacij znotraj procesa. Vse improvizacije so v večini za vedno izgubljene.
Kar vztraja je kolektivni spomin, konsenz o preteklosti in potencialnih
interpretacijah.

Uplesana gesta šoving plus surplus: Katie Duck &
Cage Glej, 23. 11. 2017, 20.00

Katie Duck bo z Jožico Avbelj izvedla solo Cage, predstavo, ki s podobami
agorafobije raziskuje, kako naša telesa bivajo v ujetništvu nezmožnosti sproščanja
čustev.

odprta Vrata v pol-odprto skupnost Glej, 24. 11. 2017, 20.00 Predstavitev živega
pol-produkta.

Vpogled v zadnjo vajo workshopa Katie Duck s sodelavci sz3 (več o workshopu
preberi tukaj - link)

Oblika, vsebina, ?.

Kadriranje kadra je besedna zveza, ki vzpostavlja dvoje. Pri enem branju pomeni, da
se delujoče »agente« postavlja v prid okvirja/konteksta/slike. Pri drugem pa pomeni,
kako nek okvir/slika deluje, oz. kako ga »agent« uporabi v prid. Agent tu zastopa
umetnika v uprizoritveni umetnosti, ki opravlja katerokoli izmed tradicionalnih oz.
ustaljenih funkcij, skratka zaseda delovno mesto ob/na odru.

Okvirni letni plan urnik

A) (zgodaj 2017) t.i. nulti festival, dogodek, na katerem se javnosti predstavi
plan dela in cilji

B) celoletno raziskovanje, ki se ga sproti dokumentira in (iz dokumentov)
sestavlja pol-izdelke/etude, ki predvidoma tvorijo »Glej, Galerijo« - (al je to že
učbenik?)

C) (pozno 2017) t.i. zaključni *festival*, na katerem se predstavijo rezultati raziskav in pol-produkcij, v večjem formatu

Glej, Gledališče v letu 2017 SZ3 nudi prostore (več kot 70 dni), tehnično in strokovno oskrbo ter bruto 27,40 Evra za vsak dan rezidence. sz3 se je odločil, da začetni kapital investira in ga ne pobaše tako zlahka. Birokracija je obrnila zadeve drugače.

Audio

<ongoing.score/ midi&samplebank/ live text2speech subtitles,tasks/recording/ impro.speech/ band> LINK, risome.

audio material rezidence bo dostopen prek spletne strani

Kakšno je *Sebstvo* po naravi? Kar v resnici obstaja, je *Sebstvo* samo. Svet, posamična duša se navidezno pojavi v njem, kakor navidezno srebro v školjki bisernici. To dvoje se istočasno pojavi in istočasno izgine. *Sebstvo* je to, v čemer ni prav nobene misli 'jaz'. Temu pravimo *Tišina*. *Sebstvo* samo je svet, *Sebstvo* samo je 'jaz'. Vse je *Sebstvo*. **In vsa glasba je Pšeruznica, *Pscheruznica je skrivno ime za delavnico ustvarjanja scenske partiture za zaključni koncert rezidence sz3, stranski produkt je potencialni spletni radio broadcast, ulični zvočni oddajni program/zvočna instalacija.* nekaj od.**

Pšeruznica je 60 minutna partitura. Sestavlja jo 12 stavkov.

Score/structure/numerology/chance/luck

Sekunde tečejo, tak, tak, tak, tak, na zaslonu, 3592 do konca, tak. Isto je če veš, ali ne. Kdaj te doleti.

Formating premise: 60 min story time span.

5 min song/partition time span 12 songs/partitions

Each with a different tempo/pulse. According to pulse changes acquired with *chromatic pulse method*.

Each with a different theme. Light. Video. Choreography. Tekst. Game.

5 minutes make up for 300 beats. Next piece is 200 beats. 266.

Start at 60. 90. 67,5. 101. 76. 114. 85. 64. 96. 72. 108. 81. (61.=end)

(quintcycle /pulse scale: chromatic tempo)

8

DELO. katero. Čigavo. SPISEK DEL, POIMENSKO STRUKTURIRANJE IMEN, FUNKCIJ

Vsak ima, režira. 7 ljudi. PF KL ZS TP LMG IM AZ //ENL JP RB AL AB

HOMOGENO VS HETEROGENO. Jasnost. Jasnost. Jasnost. Ni jasno, da se vzdušje bere bolje kot besede. In da je kreacija vzdušja bodisi sposobnost posameznega performerja, kemija/magija ali pa delo skupnosti. In da je vzdušje, ki ga vzpostavlja več posameznikov hkrati, lahko dojeto zgolj skozi interferenco, skozi boj. Vsi smo skupnost, ki živi v interferenci vzdušij. Naj bo to del improvizacijske šole? instantna energijska kolektivna režija.

ABC of A2Z (Saj vem, da so te zadeve znane in se že prodajajo kot produkt povsod razen v mercatorju, v obliki vseh možnih klasov. Ampak *eno uro ležati na tleh in dihati...* tako se vse začne. In bi se moralo vsakič. navodilo za eno uro samo ležat in dihat je ravno dobra osnova za soundtrack/lesson/workshop. lead.

23

Gledalec ne more ostati skrit, ker je priča. Hkrati ga je zlahka in nemogoče predvideti. Lahko ga zaposliš s samim sabo, se zdi enim. Najprej ni skrit pred samim sabo. Potem ni skrit vsem, ki ga opazijo. Potem pa ni skrit, ker je jasen, ni pa nujno tudi opazovan, gledan.

Bralec je skrit. Spletna stran ima orodja, da sledi bralcu. Na nek čuden način je tudi pisec skrit. Zato ne čutim treme ob tem nastopu. Ta ista misel, te iste besede imajo na odru popolnoma drugačno težo, ... ker se misel ne ureja na enak način, kontekst misli se tukajtam vzpostavlja v veliko krajšem, neprimerljivo bolj zgoščenem in napetem časovnem intervalu, kot je doba pisanja.

Generični dogodek #1

Kaj je hotel biti, kaj bi lahko bil, kaj je bil, kaj so rekli, da je bil, kaj lahko postane. Kaj nam lahko da kot tako odprta rana.

<posnetek pogovora s PRjem in producentko po generičnem dogodku>

Generični dogodek je dogodek, ki sledi protokolu nekega drugega poljubnega tipskega, specifičnega dogodka oz. boljše vrsti dogodka. GD ga imitira glede na analizo njegove vsebine, forme.

Gledališki dogodek je specifičen generični dogodek. Kot je namiznoteniški turnir specifičen generični dogodek. Gledališki dogodek v formi nekega drugega generičniga dogodka pa se skozi soočenje s svojo dvojno formalnostjo začne cepit, lomiti in začne proizvajati vrzeli, ker se dva protokola in dvojno polje pričakovanja znajdeti v nespravljivem konfliktu. Razlog za igro samonanašanja seveda tiči v posebnosti gledališkega dogodka, namreč da je njegova slavonspevna vrlina ravno ta,

da je sposoben sprejeti kateri koli format oz. dogodek kot vsebino kot referenčno polje. Ne pa tudi kot nadomestek oz. surogat.

Športno gledališče. Gledališki pinkponk. antiKabare.

Fusion. Jazz. Funk. Teater. A mamó to?

sz3 se je odločil, da vrzeli ne bo šival, ampak da se bosta namišljena raznorodna dogodka srečala sama, s pomočjo gledalcev, ki bodo sami zase krpali vrzeli oz. padali vanje. Gledalci so

...

Finally I feel also ready to start. To start with the tasks of 7 steps and 7 days, this was the 00 one:

...

Piševa torej recenzijo ne-še-dogodka oziroma potencialnega dogodka. Kar pomeni, da piševa zgolj o morebitnih potencialnostih, in obenem o tistih aktualnostih, ki se udejanjajo na dogodku-vaji in se jutri morebiti ponovijo. Danes in jutri sta v temle zapisu povezana, med njima se odpira vmesnost, ki jo ravnokar poskuša artikulirati. Ne ping, ne pong, ne žogica ne bo odpravila vmesnosti. Ali umestnosti.

Dogajanje in situ je generalka, in sicer uvertura v turnir namiznega tenisa. Teče na ravni pripovedi in napoveduje jutrišnjo konstelacijo. sz3 kot gostitelja preizprašujeta pozicijo gledalcev, ki se morajo odločiti, kakšno mesto bodo v dogodku zavzeli - gledalsko ali igralsko. Nahajamo se pod arkadami pred gledališčem Glej, dobesedno v njegovi zunanosti. Uvertura teče torej v prostoru vmesnosti, ne še zunaj in niti ne znotraj. Igranje z vmesnostjo naznačuje smer sz3ja, sestop iz gledališke situacije. Hkrati prav pod arkadami tega notranjezunanega prostora zvočna kulisa ustvarja specifično gledališko situacijo. Obiskovalci čakajo. Rok daje napoved na splet. Premikamo se zaradi naključij. Ivan potrebuje feedback - kaj jutri? - in tudi jutri bo menda feedback.

Vstopimo v foyer, ki postane ogrevalnica. Sam/a se za hip udeležim telovadbe. Razgibavanje od gležnjev do rok. Preverjam različne fokuse. Oči so žogice za pinkponk, izpulim jih iz očesnih jamic, tako bom lažje spremljal/a njen let. Obiskovalci se v nekem trenutku ločijo, tisti, ki bodo participirali gredo skozi (gledališko) garderobo v telovadnico, drugi se posedejo po tribuni. Danes bodo menda tu visele zavese, na njih pa ekran, v kotu na drugi strani bodo zrcala lovila kote namiznega tenisa. Danes od tega ni nič.

Še preden smo prišli do turnirja, se je v interni korespondenci razvila debata o preizpraševanju in problematiziranju formata. Strukturi turnirja se je očitala določena apropiacija neoliberalne tekmovalnosti, ki naj bi bila v končni fazi le njena reprodukcija. Zagate sam ne-še-dogodek ne razrešuje ali potlači, temveč jo razkrije, plasira v skupni prostor. Bolj igra na sam privlak igre in je zato turnir mogoče misliti kot obliko organizacije - etimološko kot premikanje, obračanje in ne vzpenjanje. Miza je prostor igre, oder za žogico, medtem ko loparji v igralčevih rokah funkcionirajo kot stene, od katerih se odbija.

Igra namiznega tenisa se dogaja vmes, med stenami loparjev, kar najbolje opiše zabavnejša onomatopoejska sopomenka - ping pong. Športna igra traja, dokler odmevata ping in pong. Vzporedno z njima pa neka igra teatralnosti vztraja dlje, preko štetja točk. Morda bo te vzporedno igro mogoče še najbolje zaobjeti skozi video arhivacijo dogajanja, ki vseskozi spremlja potek. In vendar na neki točki vznikne tekmovalnost, ki je sicer predpostavljen dispozitiv športa, v umetnostnih praksah, bojda sublimnega, pa deluje na bolj prikrit način. To je trenutek in točka, na kateri sva opustila najino recenzentsko pisanje.

Prepuštila sva se igri, ki naju je iz odmaknjene pozicije premaknila naravnost v hrumenje slasti igre. Užitek, ki premesti iz kritiške margine, in izkušnje iz RŠ-evega deska, pomešane z nespornim talentom, so naju plasirali v finale. Epsko naključje razmerja silnic kulturnega polja, ki sili v tekmovalno konkurenčnost - mlada kritičarka proti in nasproti mlade kritičarke. Le da je tokrat zmagala mlada kritičarka.

<https://radiostudent.si/kultura/teater-v-eter/glej-ping-pong>

»Pričujoča predstava ni proizvedla ničesar; ni bila spektakel, ni proizvedla objektov, ni je bilo mogoče ujeti na video ali fotografijo; nič ni bilo predstavljeno v tej predstavi, in vendar je pričujoča predstava sama predstavljala z nepredstavljanjem; proizvedla je še eno predstavo s tem, ko ni proizvedla še ene predstave. Temu, kar je proizvedla, bi komaj še lahko rekli izkustvo, kar nas lahko kaj hitro zavede k prepričanju o težavnosti njene cirkulacije v sodobni izkustveni ekonomiji na polju kulture, četudi to prepričanje samo ni ravno prepričljivo, kot bom ponovila kasneje v pričujočem besedilu. Kakor koli, kolikor pričujoča predstava predstavlja paradoks poskusa predstavljanja izkustva izginotja, lahko pričujoči predstavi nemara pripišemo poskus (ne)mogočega naslavljanja vprašanja o (ne)možnosti izginotja ekonomije, kot jo poznamo – (ne)mogoče vprašanje, ki nemara meri na morda (ne)mogoč, (ne)obstoječ, pa vendar vztrajen, četudi v prisotnem odsotni (v pričujočem nepričujoči) odgovor.«

Katja Čičigoj, »Ponavljanje besedila – besedilo o ponavljanju«, *Maska*, ur. Amelia Kraigher. Odlomki besedila so objavljeni z dovoljenjem avtorice in urednice tematske številke revije *Maska*, v kateri bo besedilo tudi v celoti objavljeno.

Uplesana gesta je raziskava in predstava o komunikativnem gibu - celoletni proces

Vse narobe z Jožico Avbelj, delavnica o gledališču in Jožici Avbelj

2gaEtuda

Sekunde tečejo, tak, tak, tak, tak, na zaslonu, 2 do konca, tak. Isto je.

We are only interapocalyptic interferences. Kako izboljšat občutek nadzora v nekontrolirani situaciji.

Delna vsebina: poskusno interaktivno brendiranje potencialne predstave. Merchandise. sz3ček. sz3ping.

Format: Teatralni Kolaž. Tehnokodna opereta.

Metoda: Koncept/prezentacija.pol-produkt. Industrija.

TOP 3 od 11

1 lociraj izhodišče / ko na izhodišču, ga lociraj - znova, POlociraj / primerjaj lokaciji

5 poglej skozi oko drugega

10 odprimo okna: kadrirajmo kader (npr. na tynychat.com)

300 stranišč bo bogatejših za prerez misli interapokaliptičnih virtualnih podgan uprizoritvene

apoCLIPsa.

sz3 formalizacija. Dramaturškorežijska metoda ustvarjanja strukture, ki se jo kolektivno polni.

interface/interference/layering/slicing/mashing/flow2'('&#«#\$%&'())=??ĐŠĆŽČ:
;!«#\$%&'())=?*****ĐŽĆ_:+/

di/vivi/sekcija/Clip. Mletost vsakdana. razširjenost/dostopnost posameznih podatkov. Image. Splet. Kreativna scena. Šole. Metodologija. Ideologija. Delo. Komunikativnost. Projekt. Haha. Slepo. Generičnost in naključnost. V kreativni industriji. Ideja vs Odstopanje. Drobiti formalizem. Tempirat drobljenje.

19

Nenavezanost pomeni takoj in povsem uničiti misli pri njihovem izvoru, tako da nič ne ostane od njih. Tako kot si lovec na bisere obesi kamen okoli pasu, se potopi na dno morja in tam nabere bisere, bi se moral vsakdo ob pomoči nenavezanosti potopiti vase in najti biser Sebstva.

Kolofon potencialne sz3 predstave

Režija none

Dramaturgija pop album

Scenografija devised

Glasba devised pop album

Koreografija none

Mentorstvo Katie Duck, Jožica Avbelj, vsi

Video vsi

Spletna podpora/IT Jure Podgoršek, AA

Producent Glej

Polproducent sz3**Nastopajo:**

Peter Frankl
 Barbara Ribnikar
 Tajda podobnik k.g.
 Potencialni gostje.
 lobnikzaložnik

Va, Ga, Ja, Ga, Va, Ja, Ga.

Virtualna galerija SZ3000, 4000, 5000, T-1000, GT22, GRUNDIG-XWZ,
 SHARP.MEGLA, IC2017

Kurira, režira gledališko situacijo. Režira potencialno predstavo. Ne pred publiko. Kot produkcija. Kaj iz tega sledi? Vse dejanske potencialne predstave? Komentiranje posnetkov in določanje njihove vsebine? Težko.

Etuda je vaja iz potencialne izvedbe. Vaja motivične variacije.

Druga etuda za sz3.ork je potencialno variacija na *Potencialno predstavo, na 1# etudo za slavoj zizek trio, na Generični dogodek*. V konceptu, v obravnavi materiala, v

samopostrežna predstava - vezano na idejo o računalniku, interaktivni spletni strani, ki deluje kot luč/scenografija na predstavi (recimo namesto miške imaš barven kvadrat na črni podlagi, medtem gledaš predstavo na facebooku - vprašanje latence ...)

Sestavit 60 minutno audio etudo. Iz dosedanjega procesa. Etudo, ki se jo šera. Ki je format, na katerega se lepi prisotnost telesa. Ki z vajo postane predstavljivo. 4.1 Score3stan.sz3

Ima pa (wow retorika) sz3 na voljo neke standardizirane postopke. Numerizacija, ekspanzija detailov.

00 Tukaj se začne znova

korak v dvoje, pas de deux ... kje je slavoj?

korak v troje, pas de trios (fr., v baletu, ples treh, tipično iz 5-ih delov) ... kdo je slavoj?

$(12/5) - x = 3$

re, kot Druga nota solmizacijske serije, lestvice, s pričetkom na katerikoli frekvenci in koncem v svoji podvojitvi

26 saga v dorskem modusu ali pšeruznica po dorsko

re, kot predpona, kot odgovor, kot pong

znova, spet

Skočimo v nekaj, v vodo npr., plavamo / potonemo

A-B

Od velikega k majhnemu

Od karkoli do le to

Od vse do nič

Po (v)skoku ugotovimo, kaj nekaj je

Etuda št. 1, Analyses of Simple Body Actions, je avtogenerična improvizacijska naloga dnevnih variiranj prvih šestih vaj Labanove knjige Mojstrstvo gibanja, preizpraševanj fašistične pozicije in židovskih vicev, dramaturških poizkusov (po Dramaturškem vademekumu) in najinega razumevanja prvega koraka. V drugi sva prevajala prvo v gib, 'from a to b to c', od zdaj, preko sva, do videnja - a, be, see. Fonetični (s)prdulji. Lahko bi se (tudi) kopala v morju. Stopala sva, manj ali več naravnost, po samolepilnem traku, ki sva ga pred seboj odvijala in z katerega nisva smela sestopiti. Namenoma nisva imela načrta kaj storiti v primeru sestopa. Ko je traku, kak meter pred kvadratom, zmanjkalo sva poskušala ...

*(kar sva tudi počela ves čas dela na drugi etudi)
najti način za vstop v kvadrat.*

... z rešitvijo, eureka mimogrede, prišito na nosu, sva s primerno silo poskočila in se prestopila z lepilnega traku v kvadrat. Pogledala sva občinstvo, prikimala, odkorakala mimo njega. Zaploskalo je. Vrnila sva se v kvadrat, ga pogledala, prikimala, skočila na trak in se po shojenem lepilnem traku vrnila od koder sva prišla.

A-B-C masaže zavesTI

Susan Rethorst, »The choreographic mind«, (prej, 8:18, potem)

<https://youtu.be/kWtzDsw0umo>

27

Katie Duck bo z nami od vikenda dalje. Susan Rethorst in Lise Nelson, za kateri sem prav tako upal, da bosta, ne bo.

re iz lat. »res«, res0no, res

<https://www.merriam-webster.com/dictionary/in%20re#legalDictionary>

Legal Definition of *in re*:

in the matter of —used in the title or name of a case where the proceeding is in rem or quasi in rem and not in personam (as in a matter involving a probate or bankruptcy estate, a guardianship, or an application for laying out a public highway) and occasionally in the title of an ex parte proceeding (as in an application for a writ of habeas corpus)

Re: List

na _____ rojstni dan je _____ razumel (ali se mu tako zdi), kaj dela ... poimenovanja dela še ne

Podvajajmo, (trajajmo?) ... pogledam i100, koTi, oznaČi, izPostavi

Skladam besedilo (raz)črtanih (so)zvočji 100tih enakoVrednih nasprotujočih si izjav,

ki opredeljujejo, zakaj ni mogoča

nepotencialna

apokalipsa

ZDAJ

Isti dan, pred 'razumevanjem', _____ v:

Re »dragi sz3, to je samo za počakat, pa bo vse jasno.«

Sva. smo.

njemu, nama, nam

sem in sem sz3

pogovarjam se z _____, s sz3, z _____, s tabo

... njimi

v tednu od 6.11. do 12.11. _____ organizira 7 srečanj sz3.ork (izvedljive so bile 4)

#kondicijskipripravek

v začetku novembra smo se s _____ pogovarjali o lomu fakiča in

Konec oktobra 2017 je iz zapisanega očitno, da sz3.orkester potrebuje Glejevo dvorano cel 2. 12. 2017, ker ne more računat na 0 vnaprej postavljenega, 3. in 4. 12. (istega leta) se orkester ne le uglašuje, temveč tudi sklada, orkestrira na dan javne predstavitve.

si upamo to početje nadaljevati pred (pol)odprimi vrati?
verjetno ga moramo

Bom 0 decemberski d0g0dek tak0 PRali? Ali?

ter

vzpostavlja se partitura čiščenja

**12102017 sem elektronsko-poštno povezal _____ (vejica ne manjka)
in _____**

nato sem ju (do konca oktobra tega leta) le še bral, užival, se čudil, malo občudoval, veliko se ne poglobljal, ker bil zasidran v IC, opran z nezmožno posadko

Enačba = odštevanje

Od česa? ...iz nabora nečesa

O(d)česa očesa

VAJA: *Ustvari necenzuriran libreto. Transkribiraj ga. S semi-editacijo transkripcije naberi, ustvari več libreto. Vedno več polprodukta.*

pingpong izpred cca 15 let

s prijateljem igrava - se

nabija, branim - se

/.../ Today, contemporary slavery has become an a-posteriori position, unavoidable in contemporary experience economy (semi-capitalism). /.../

pingpong izpred cca 15 let

jaz od zgoraj, on od spod
on od znotraj, jaz od vsepovsod

VAJA: *Beleži formate libretističnih srečanj. Primerjaj in razvrščaj jih. Delaj na skupnostnem navodilu za uporabo, razumevanje navodil.*

pingpong izpred cca 15 let
je igra za vse - vse
najstnike in babice
pink ponk rad vsak igra,
naj bo najstnik ali-babica

»811« po »1.2 #sz3.manifesto« 100dnevnika bi utegnila biti del inability crew ustanovne listine, ki/ker deluje na način ponavljanja s ponavljanjem neproduktivne aktivnosti in kot upor modernemu, ali sodelovati v nečem, kar bi se utegnilo razviti iz spodnjega (opis projekta inability crew ob prijavi na *Szenenwechsel*), ki se ni zgodilo.

Title of the Project : *

BreakDance – Back to the Freedom

Description of the project: *(max. 1500 characters)

/ at the moment 1486 characters /

IC's ZAIK/Cologne/Glej collaboration compares contemporary implications of neoliberal economy in post-Fordism cognitive capitalistic society in Cologne and Ljubljana. It connects the idea of break with freedom, the experience of open space that freedom gives itself. Almost three decades passed since Hasselhoff, standing at the Berlin Wall on the 1989 New Year's Eve, wearing a piano-keyboard scarf and a leather jacket covered in motion lights, performed, originally a 1978 hit 'Auf der Straße nach Süden', 'I was Looking for Freedom'. It might be not unwise to ask if seemingly benevolent famous Hasselhoff's performance in time turned ill famed. Though in different degrees and manners, on both sides of not visible but still present Iron Curtain, where West side is stereotypically characterized as organized and ordered working society, and East as its antonym, became apparent that Cutugno's 'Insieme' dreams are progressively liquefying. IC claims it's time to take a break from dance of servile body, exerted for the sake of its subjection to choreography, in Nietzsche's eyes obedient German long legs, the opposite of dancing, and acknowledge the need for a break in order to rest and prepare for a change of scene. As Žižek would say, "Don't act. Just think", or referring to Stilinović, turn back to East, praise the laziness and ask what can artists from West

30

learn from the little that's been left of those from East, IC will develop methodologies, principles of work and scores on which the performance on the topic of break will be established.

... ob koncu omenjene prijave, manifest ...

BreakDance – Back to the Freedom poem manifesto No. 1

when is it a luxury to break something
luxurious partitioning, eye liner across the lid

but your right nostril to me, is your left nostril to you
why use east and west anymore when it's lived reality is so arbitrary?

i turn 180 degrees and west was where east was
the sun still goes down by the time it is dark

westify all you like but it is still an invention to make us better than you
you over there, over yonder, out there, elsewhere

the euphemisms and stereotypes only burn brighter
with the attempt to redress them in better outfits

we inscribe their meaning when we bring them to light
and have to work doubly hard to take them out of lexical circulation altogether

sz3 pas de trios no1

Kje se spreminja scena?

Kje se scena spreminja?

Se scena kje spreminja?

Scena se kje spreminja.

Scena se spreminja kje?

Še leto, dve (, tri) pa bi (ne)kam prišli. Kam? Vprašaj me čez leto, dve (, tri).

sz3lepilnitruk2017. Sledim tistemu, kar nastaja iz 100dnevnika.

31. oktobra je _____ v dopisovanju z _____ pisal o obliki pričujoče gmote. Njena oblika je sodelovanje, ali (so)delovanje. Kolektiv je v danem kontekstu pojem. Je reprezentant človeštva. Je vsebina, v realni (virtualni)

situaciji nastajajoč libreto manifesta možnega (pol)produkta. Uprizoritev je torej manifestacija igre manifesta samo-odkrivanja/razkrivanja.

Ona vodi svetlobni top.

Kaj počnemo?

Opazujemo če in kako nastaja kolektiv (skupnost), karkoli ta že utegne biti. 100dnevnik je ena izmed oblik/tehnologij beleženja. Je (ne)reden (samo)intervju. Je intervju potencialna oblika nepotencialne etide sz3? Če da, kaj z intervjujem RTV?

Že poznamo izid? Poetično dejanje - (ne)vede sledimo vedno bolj izostrenemu tasku/ manifestu.

Radijska etuda je odmev Mornarjevega nočnega speva? Recenzija v živo (za vsak radio posebej) je uprizoritveni primer manifestiranja manifesta, libreta na delu – libretiranja.

24102017

Rekel ji je: »Partizani v temnih gozdovih smo, ki te, ko te vidimo, imamo radi, ko te ne, skrivamo bojazen, da te ni in te ne bo.«

Oktobera <https://www.youtube.com/watch?v=IO9d-AJai8Q>

... da, tako nekako ...

V medmedialnosti. Še vedno oktober, z vsakim dnevom novembra bolj zgodovinski

Grbina sluha v zvočnem kanalu zazveni na 3.5 kHz, tam je frekvenčno središče dojenčkovega joka.

Naloga: Opredeli frekvenčno podobo zvoka druge etide glede na slušno grbino. Pri&od-mikaj se ji. Opazuj dojenčka, ko postaja mi.

Fprašaj kejtji skoz telo

19092017z upočasnjevanjem iz svetlobe pridobivamo zvok.

04–19092017urniki lukenj. Luknje, ali drugače, ne-pulover puloverja.

Luknje v libretu zapolnjuje a/v dokument.7

V prihajajočem premoru nameravam vrtat luknje v vrata kopalnice.

Vrtanje se je od spomladi 2014 predrugačilo, oko'n'kretilo. Še dve leti, cirka, pa bo.

Laboratorij. Kje, kaj. Kaj hočemo pokazati? Sebe. Kažemo sebe. Katere dele sebe? Skupinsko dinamiko o-seb(i). In dele posameznika, ki so udeleženi v tem ali so v konfliktu. Ali to izzivamo, ali počnemo nekaj drugega? Nekaj sorodnega, nekaj, kar se igra...

Kaj je sreča? Sreča je prava narava Sebstva. Ni razlike med srečo in Sebstvom. Noben človek, nobena stvar in noben kraj ti ne more dati sreče. V svoji nevednosti si domišljaš, da te osrečujejo ljudje, stvari in kraji. A brž ko se um usmeri navzven, izkuša bridkost. V resnici je sreča rezultat tega, da se um ob izpolnitvi želje povrne v notranjost in uživa v zadovoljstvu Sebstva. Podobno je v spanju, omedlevici in takrat, ko pridobiš zeleno reč ali se znebiš neželene. V teh primerih se um usmeri navznoter in uživa v čisti sreči Sebstva. Tako se um brez počitka izmenično giblje iz Sebstva in nazaj vanj. V senci drevesa je prijetno, vsenaokrog pa žge huda vročina. Kdor je hodil po pripeki, se prijetno ohladi, ko dospe do sence. Nespameten je, kdor nenehno hodi iz sence na pripeko in nazaj. Moder človek ves čas ostaja v senci. Podobno tudi um nekoga, ki pozna resnico, ne zapušča Brahmana. Povsem drugače je z umom nevedneža, ki roji po svetu, doživlja bridkost in se za kratek čas vrača, da bi občutil srečo. V resnici je to, čemur pravimo svet, zgolj misel. Ko svet izgine, se pravi, ko ni misli, um doživlja srečo; in ko se svet pojavi, doživlja bridkost.

Neprijetnosti se ne reže. Neprijetnost se razbremenjuje. Harmonizacija napake. Etudičnost v gledališču. A imaš 3 čiste? Ne. Try again. Še. Vedno je čas. A in B, točki v času. Milisekunda, sekunda, minuta, ura, dan, mesec, leto. Grid. Isto s prostorom. Lokacijo. Stebri. Struktura. Recimo dnevnik 1 do 100 premestiti v a 1-100, b 1-100, c 1-100, (...storjeno...) .

Meaning vs. noise.

Noise theatre.

I talk to myself.

And you can watch me do it.

Zgodba. Vsebina. Kaj je to, kar gledam.

(potencialna predstava)

Nepovezane misli povezovat. Kot snop trikov. Set šal. Komplet zvočil. Nabor ljudi. Ducat srečanj. Vsaka izjava je mesto poezije. Kaj lahko izgubim?

а

b

00:21 01:01

d

f

Debeljuhi

h

k

m

USTANOVNA LISTINA REZIDENCE sz3: PRIJAVA

Uvod

Za slab začetek opravičilo. SZ3 še nima popolnoma usklajene terminologije za opis svojega početja, za kar se vnaprej opravičuje.

SZ3 bi najhitreje opisali kot dramaturški dvojec. Najpogosteje deluje kot svetovalec za gib/telo in zvok/glas, hkrati pa producira glasbo/zvočne kulise za gledališče in sodobni ples. V ustvarjalnem procesu je bil večinoma aktivno prisoten pri vseh fazah in nivojih produkcije in se je zato sam opredelil z besedami, da v postdramskem svetu opravlja dramaturško delo. Polji telesa in glasu oziroma giba in zvoka dojema kot osnovni sredstvi pri produkciji, najprej konceptualno, potem praktično. Velik pomen daje beleženju, arhiviranju, prevajanju in interferenci med mediji, tehnološki podpori, video/avdio dokumentiranju ... ipd. in vse naštetu poskuša oblikovati v vzporedne produkte. Zaradi običajno prehitrega ritma, v katerem potekajo ali si sledijo različni projekti, se ta vzporedni svet pogosto zapostavi, tako da deluje le kot sprotna podpora osnovnemu produktu. SZ3 v rezidenci vidi možnost, da pri tekočih in rezidenčnih projektih/procesih posveti več časa »stranskim« produktom, pod pogojem, da bodo ti imeli vsaj malo lastnega zagona.

Doslej se je SZ3 vedno pojavil/predstavil v sodelovanju z drugimi umetniki/zasedbami/dogodki in na ta način vsakič tvoril trio (3), torej dvojec + sodelavec/proces/(...). V projektu »Glej, Rezident, SZ3« tretjega člana (materialno) najprej predstavlja gledališče Glej, hkrati s producentko/om. SZ3 na tem mestu poziva gledališče Glej, naj v to pri-

javo doda svojo vizijo za leto 2017 in mogoče načine delovanja hipotetično novonastalega priložnostnega tria. Želja SZ3 je, da bi producent kar se da poglobljeno sodeloval pri čim več nivojih produkcije. Izvedba rezidenčnega načrta pa je mogoča tudi z minimalnim producentovim vložkom, če intenzivnejše sodelovanje ni mogoče.

2 (Kratek) načrt rezidence

Za začetek rezidence je predvidenih nekaj nenajavljenih javnih intervencij. Intervencije bi bile naknadno metodološko opredeljene.

Sledil bo uvodni predstavitveni festivalček/konferenca (besedna medigra: *conference call festival*), ki bo najavljena in kjer bosta javnosti predstavljena načrt in način dela znotraj celoletnega procesa. Način sodelovanja javnosti se bo razvijal do konference in naprej. Na konferenci bodo prisotni vsi, s katerimi namerava SZ3 sodelovati v sklopu rezidence. Skupaj bodo predstavili konkretne iztočnice posameznih sklopov/projektov. Konferenca je zamišljena kot prva stopnja gradnje končne forme, kot prva (javna) vaja, kot Etuda.

Jedro Etude je kolektivno odprto delo, za katero se načrtuje sprotna spletna in prostorska *open-source* galerija/dokumentarna/konferenčna postavitve, javnosti vedno dosegljiv/gledljiv *work in progress*, ki bo javnost hkrati obveščal/pozival. Postavitve bo za sodelujoče in potencialne udeležence spremljala in reproducirala/prikazovala proces, hkrati pa bo delovala kot tajništvo in komunikacijska platforma delavcev v procesu. Nekateri deli postavitve bodo začasni, performativni, v obliki miniaturok, diskusij, drugi deli pa bodo stalni oz. »in progress« ter *opensource*. Cilj postavitve je možnost materializacije produktov/kon-

ceptov virtualne skupnosti (internet) in spletno vzpostavljanje performativnih in sorodnih praks. Začasno to imenujmo *wiki-art-process*, ker pisec ne pozna primerne obstoječe platforme.

Ob koncu rezidence bo skozi format festivala opredeljena/uprizorjena/prevprašana celoletna rezidenca, v razmerju do trajnosti in spremembe.

V tem trenutku lahko SZ3 predvideva, da bosta posledica rezidenčnega procesa zametek ali odkritje in popularizacija virtualne (spletne) skupnosti, ki se ukvarja z odprtimi performativnimi procesi ter jih poskuša širiti preko spleta.

3 Kontekst, format in metodologija

»Glej, Rezydent, SZ3« je vpet v preteklo delo SZ3, v pred-kontekst, ki se imenuje »task«. Gre za koncept, ki avtorja/režiserja z izvajalcem/performerjem/avtorjem povezuje v »pisemski« obliki. Vsak udeleženec sam izbere medij oziroma način komunikacije, skozi katero zastavlja vprašanja, odgovarja, odpira probleme, jih komentira, daje naloge ter naloge izvaja/vadi. Gre za pristop, ki vse stavi na dialog. Ker v nalogi niti kontekst niti cilj nista nujno definirana, se avtor odgovora zateče k improvizaciji, konstantnemu vračanju k nalogi in ponovnemu poskusu odgovora. Dialog poteka v jasno ločenih korakih, pri čemer vsak korak vključuje (vsaj) eno izmenjavo potez med avtorjema. Namen takega pristopa je opazovanje dialoških rezultatov. (V nasprotju z običajnim pristopom, ki vključuje opazovanje odmikov od želenega/predvidenega/tematiziranega rezultata, ali tistim, ki raziskuje določeno tematiko, pa naš pristop metodološko ni osvobojen strateških pristopov, ki so vpisani v prvo, rezultatno naravnano paradigmo.) Po koncu nalog sledi predstavitev, ki je končna naloga.

Metodo nalog je SZ3 metodološko izostril z nujnostjo dokumentiranja in beleženja ter kasnejšega nanašanja na dokument(ar)ni material ter jo razvil v »etudo«, metodično (javno) vajo iz polprodukcije. S tem je metodo hkrati odprl v javni bazen podatkov in prikaza preteklih odločitev. (Referenca: Task Festival, »Etuda za Slavoj Zizek trio«, Platforma HR, Zagreb, 2014) V okviru projekta »Glej, Rezydent, SZ3« je »etuda« vaja/izvedba enoletnega procesa, ki nujno vodi v produkt, pri čemer končni format in tudi forma nista določena. Etuda prevprašuje, kaj je ustvarjeno in kako to nastane, če je pri delu/procesu prisotno namensko izmikanje mediju/formatu in s tem predvidljivemu rezultatu. Na vprašanje odgovarjamo z dokumentiranjem, skozi katero smo priča presnovi procesa in nastajanju kasnejšega produkta. Takšno delo vzpostavlja ozračje, v katerem lahko nastanejo pogoji za odkritje, iznajdbo, stvaritev. V procesu bo eno leto aktivno sodelovalo predvidoma 20 ljudi.

(Referenca: sodelovanje SZ3 z danceCO, »Phoolna Glass«, Nagib, Maribor, 2013, in z inability crew, »on the inability of sharing space-time: a Festival: curatorial events«, Seven Make Sense, Köln, 2014; »space-time on tour«, Performa/Platforma, Maribor, 2014; »Meant for those who don't mind moving on Sundays«, QAH, Köln, 2015)

Primer:

Etuda (proces/delo - <0> - <izziv-vaja-izvajanje-predstava-posnetek-montaža-dramaturgija-IZDELEK>

Okusnost hrane, pijače in obleke.

Okusnost. Okusno. Izkusno.

Enotnost kraja, časa in dogajanja. Enotnost. Enota.

Mnogota. Življenje se ne začne na začetku in ne

konča na koncu, preveč je zahtevati enotnost.
Enotnost. Partikularnost. Velika zgodba.

Kontekst in format končnega festivala bosta prav tako vzpostavljena na osnovi metodologije *task-a*, v razmerju producent-inability crew-virtualna skupnost.

4 Predlogi konkretnih projektnih enot (skupin)

V letu 2017 se SZ3 namerava sestajati s spodaj navedenimi skupinami in raziskovati pojme/koncepte *task-a*, etude, formata, forme, namenskosti in trajnosti.

V »Glej, Rezident« se SZ3 postavlja v vloge umetniškega vodje, raziskovalca in vajenca hkrati. V rezidenčnem procesu sodelujejo (vsaj):

- **producent:** Gledališče Glej kot producent, ki spodbuja raziskavo novih načinov umetniškega (kulturnega) ustvarjanja in izražanja;
- **proto-etuda:** skupina, ki jo sestavljata Dušan Murić (beograjski performer, avtor *task-a*, na osnovi katerega je nastalo krstno delo SZ3 »Etuda za Slavoj Zizek trio«) in Martina Granić (zagrebška koreografinja, avtorica koncepta »task«, ki ga je prevzel festival Task/platforma HR). Oba sodelujoča, skupaj s SZ3, prevprašujeta pomen in metodologijo »task-a« pri ustvarjanju;
- **teoretični vpogled:** skupina, ki jo sestavljata Rok Vevar in Jasmina Založnik, oba poznavalca dosedanjega dela SZ3 in še večja poznavalca teorije in prakse na polju sodobnega plesa in performansa. Oba bosta postavljena v manj

- običajne situacije. Knjige bomo brali doma;
- ♦ **igralka:** Jožica Avbelj, živa priča in »baza podatkov« slovenskega, jugoslovanskega in širšega uprizoritvenega prostora/konteksta, s katero SZ3 prevprašuje odnose ustvarjalca, ustvarjanja in stvaritve perspektive (konvencionalnega) gledališča. V pošteev pridejo tudi mladi igralci in performerji, če bodo izrazili željo po sodelovanju;
 - ♦ **etuda-task-platforma:** skupina, ki jo tvorijo režiserji (Z. Sajko, M. Kokoč, T. Janežič, K. Legin, J. Lorenci), dva ali več študentov režije/scenografije/dramaturgije na AGRFT (kateregakoli letnika) in, upajmo, kak politik/poslanec. Skupina bo raziskovala pojma etude in taska z zornega kota gledališkega režiserja, hkrati pa bo razkrivala intimne fokuse sodelujočih in metode/pristope estetizacije/uprizarjanja;
 - ♦ **čarovnikov vajenec:** Žigan Kranjčan, ki bo s SZ3 preverjal delo ostalih skupin, vzporedno pa bo predvidoma ustvaril »Etudo za Kranjčan kvartet«. Žigan je vsestranski performer v kali, večkratni zmagovalec Opusa (JSKD, Sodobni ples);
 - ♦ **besedilo-v-govor (ali text to speech)** z Lizo Marijo Grašič in drugimi: ustvarjanje virtualne bralne uprizoritve v slovenščini. (Off the record: Če najdemo investitorja, bomo izdelali slovenski »text to speech« z glasovi vaših najljubših igralcev z različnimi čustvenimi naboji.);
 - ♦ **sistemska podpora:** Gizmo (html, programiranje, računalniški sistemi); Hana (video produkcija, analiza podatkov); ostalo po potrebi.

Ključne besede:

producent, konferenca, javnost,

task, etuda, format, dokumentiranje, trailer,

intervencija, video/avdio, galerija, prevajanje,

arhiv, »wiki-art-process«,

crowdsourcing, virtualne skupnosti,

text to speech, čarovnica, vajenec,

Ljubljana-Zagreb-Beograd,

festival, Ljubljana,

Glej.

XVI

Vehemenca. Naivnost. *Jaz sem umetnik, jaz sem mag.* Tvoja mreža, tvoja situacija, tvoj odnos, tvoj pogum. Nekritičnost. Indiferentnost. V nekih fazah. Zaradi sempla. Spreminjanje objekta v dogodek. Referenca. Dejansko. Korenine misli. Tujki. Hibridi. Teater je način? Metode. Relacija do naracije. Do igre. Do odra. Do publike. Geopolitično/eksistencialno vprašanje: kaj lahko in moramo početi v teatru. Usposabljammo sebe in druge za življenje. Vlak smo zamudili.

#etuda za igralca

etuda za nesamozavestnega državljana

etuda za voditelja kontaktne oddaje (fikcija)

- Igralca se posede na oder/sredo uprizoritvenega prostora - najbrž je to kafič.
- Prva/vsaka vaja je že izvedba, oziroma vaja je zares, brez navodil - kamera zaželjena, če ne, nek drug plan - vaja iz izvedbe instantno komponiranega pol-produkta
- Čakanje. Gledanje. Neprijetnost. Dolgčas. Beg misli.
- Dalje je odvisno od situacije igralca in komunikacije z gledalcem/prejemnikom
- Postavit igralca v vlogo, ki se je sam zlahka zaveda, s tem, ko ni samo »on sam«, razvijanje trenutka v to, da nam je jasno, kdo »še« je. Kaj se s tem dogaja. Teater se razkriva. Če ni zadaj nič, je dovolj, da je prisoten zgolj trenutek pred pričo. To vedno že je, tudi če je neiskreno in postane vse težko. Lerlauf antimagija.

Opazil sem naokrog, da je ful enih bojev, kakšnih bojev (boj intelektov, boj inteligenc, boj infomacijskih lobijev), ampak tudi, da jih večina (ljudi) ne kaže znakov boja (kakšni so znaki: govori o bojih, kazat rane, bit bojevit?).

Facebook stream. vaporwave/post.emo.

Uspeh pri sreči. Normala. Želja delo ... surf. Recepti. Slediti. Vera.

Odpadništvo. Zgodovina boja proti odpadnikom. Klasični konflikti.

(odtis plesa)

Sswcdhwgrtww3ytggttgrtrrrtrtrtrtrtdfgggghgghgghgfhgghghgvgbggvv
bvgvghhhhhhhhsassaswsq aqq awqqaqqqaq

fgfgfrtrrrtrrrr4rererfrdeeee3edeewewgbbhg

weretytyhyggytrtrtrrfdfdretytyffrfggggfghgffgft455466t6t655655pččpčpčč
ččlččč-ččžčščpščščšpččpčlč.člč.člčččlčlčlčlkhjhjujkuujuuyhy6yyuughhubhh

nbh n b b b vb v b 89 v bv Đ Kjp đdfghlčl<zčč Đž Ž Đ

Jhgččglčlyušp ž (konec odtisa)

Praxis, poesis

(audio meanwhile: Micka production ... citation and link embed)

Being encoded. Being a hint. Being open. //// Decoding, understanding, taking.

Knowing yourself and the the persistent and the coincidental interferences of sociality.

Knowing yourself. And looking for what you can do with that against coincidence.

Because what else. You know yourself. You sing. Peti. Sing.

Vaja iz neprijetnosti

I am old. I read books and speak and talk to them and write. I don't see the new lights. I turn them off. I feel offended and threatened by them.

Do I see it better? Meeting. Svoboda. Poster. Anti establishment.

Sz3 ne ve, kaj je teater. sz3 is zala sajko. Sajko zala trio.

Layer »gledališče« Layer »dramaturgija« Layer »AV« :::: :::::: ::::

Zala ne mara kamere, ker odvrne fokus, ker gleda in nič ne da. Mrtvo oko.

Sva imela to in to idejo, ampak je noben ni prevzel, zakaj? Ker, kateri teater je to? Ta isti ali en drug? Ker teater je teater. Oder ni teater. Publika je publika. Dvorana ni dvorana. Gledalec je vse. Skupnost gledalcev. Skupna izkušnja. Vsakič nova skupnost, ki pride po vsakič novo teatralno izkušnjo. V neki virtualni obliki, facebook skupnost. Hipsteriji, friki, žonglerji, igralci, ... novi seti gledalcev. Gledalci. Jezusa. Ki spet pleše, poje in govori lepe stvari. O grdih stvareh. Smeh in solza brez potrebe. Nekaj neiskrenega. Premalo. Premalo za ta denar. Ta sestanek raztegnemo do decembra, diletanti z zaletanti. Emergency repeats itself. And in between nothing emerges. Kako vi2 komunicirata? Konstanten napor. Nekonstanten nenapor. Producenta ne išče tisti, ki še ni sproduciral. sz3 ga je najprej našel. In sedaj ne producira. Polproducira. Polproducent je. Manifest polprodukcije.

Kar rabiš, je računalnik. Ki ima: Preprost audio editor/sequencer, preprost video editor.

mikrofon/snemalnik. Kamera. Lahko na kompjuterju, lahko posebej. Po nemožnosti kar usb Webcam.

Kje je tekst. Kdo bo napisal tekst. Kdo tle piše tekste. Tekst tekst v izmišljenem jeziku. Kot gesta. Gesta. Teksta.

Rad bi posnel film o času, ko delamo skupaj, karkoli se nam zdi zanimivo. In to vadimo. In se pogovarjamo o tem. In sproti se kažejo stvari, strukture, elementi. In vsak zase gre skozi neke izkušnje, ki skozi osredotočenost na situacijo postanejo hiper-izkušnje. Skupne izkušnje.

#VRAŽEVERJE?

Kaj pa ti hočeš? Čemu slediš? Raztegnimo to vprašanje do decembra.

V rezidenco sem vstopil kot pisec, bom pa še izstopil tako. Kot dokaz. Če ga kdo rabi sploh. Plus tvoje metode branja.

Kako izkoriščat ali ubežat sodobnemu tempu, utripu? Ali je tista masa nedosegljiva in je treba zadoščat klanu teatroljubov. Kot fuzbal? V koleno?

Kaj pa singularnost? Brez obratov. Nanašanja. To je treba rešit prej. Single point moving. The interface. Where is it. What is there

----- sendvič. jaz pa ti pa material. we gotta take the lead. Virtuoznost. Drkanje na metodo. Kudos. Kategorični sprejem metode. Sekta. Net. Review of new.

6

Not much has been said. Too much has been said. Feels like being trapped in between of extremes. Experiencing extremes in all. Gary Porter Meaning emerges from life. Like

Resno vprašanje produkcijskega načina

Kako se lahko formira predstava, če se ne sledi socialni strukturi, ki se ponuja v redni praksi, sili v ospredje kot način? Kakšen je običajen produkcijski

način? Kakšne variacije so preverjene, katere so preverjeno neuspešne?

Kakšen referenčen vzorec imajo? Recimo BBB je delala Becketta v poznih 50ih (mogoče zgodnja 60a), Veno Taufer je rekel, da to ni za na oder. Da je dokazano, da ni. Fak, jaz sem pa hotel ravno to. Kako to gre ven?

Hermetično. Barbara bi prevajala. Da bo berljivo.

Kje bomo ostali glede publike/ Kako se ta procesnost/ Metodologija...

raziskovanje.... Skupnost... Nervoza v pisarni me rajca. Nekdo mora stisnit pasto ven.

Kader. Fotka. Projekcija. Nalaganje. Vsaka naslednja zmanjša delež vsake.

Kdo je v publikli?

Najnatančnejši statistični podatki *Glej, Občinstvo, povprečno.si*.

Pusti se malo presenetit. Z zaprtimi očmi, ležeč na tleh, jih tako ali tako ne vidim.

7

#Dramaturg

Težko je delat brez režiserja, in ne tako, da je režiser incognito (directiva obscura?), ampak pač brez orodij, ki bi jih pripisal režiserju. Sem že delal brez režiserja. sz3 nima odnosa do režije. Deklariranega. Polprodukt se režiserju ponuja, režiserje se vabi. Pojavlja pa se mi neka želja... da bi poskušal razumet za kaj gre. Kakšna pozicija je to, da vidiš na veliko. Sam nimam tega daru, da bi lahko uvidel večje kose. Zelo na drobno vidim. In se tam zaposlim. Izvadit gled izdavit po.gled. *Naloga dramaturga je, da zna razčleniti zadevo skozi prizmo, v kateri se pojavlja in si zastavlja zelo podobna vprašanja kot jih vama sedaj jaz*. Osmisliti je treba tudi nek tajmlajn glede na outpute in finance. Da to lahko naredimo, pa je nujno, da na vašem sestanku določite, kdo in pod kakšnimi pogoji in v kakšni vlogi bo sodeloval v zadnji fazi. En sam je težko velik. Ne zdi se mi zanimivo, da je en velik, drugi pa majhni. Da se nekoga vidi, nekoga pa se ne vidi, ker je tako velik, ali pa le jaz tako na drobno gledam. Poznate ta občutek? Ko nekomu samo po obleki, teksturi obleke plazite? Virtual indulgence. Or work.

8

vodeno ležanje. radijska igra.

iz tega sledi tudi način. (v oklepaju spodaj) kako razumeti umetnost.

Vlezite se na blazine, na hrbet. Če se odločite ne upoštevati,

lahko tudi sedite. Prosimo, da ne stojite.

Lahko pokrčite kolena, če vam ... pod točko, kjer se vam spodnji del hrbta stoji nad tlemi,

si v mislih namestite blazino. Sprostite hrbet na blazino, da počiva.
 hhhhhh šššššššššššš. Opazujte svoj dih. Opazujte zrak, ki vam napolni
 balon v prsih.

Vdihnite. Izdihnite. Vdihnite v spodnji del hrbta. Izdihnite. Vdihnite v črevesje.
 Izdihnite. In tako naprej. Opazujte ritem dihanja in si zamislite,
 kakšne oblike je balon, ki ga polnite z vdihom. In kako velik je... in kakšen je,
 ko izdihnete.

Opustite igro in samo dihajte.
 Poskušajte dokončat notranje monologe,
 poskušajte zadržat oblikovanje komentarja.

...

Vsaka oblika balona proizvaja drugačen tonus.
 Opazujte ta tonus. Tako da poskušate ponoviti enak vdih.
 Poskušajte tonus tudi slišat. Dodajte mu ton, če ga ne slišite.
 In sedaj ga v mislih zapojte, ko izdihnete. Poiščite novo obliko,
 nov ton.
 Ponavljajte.
 Dihamo in pojemo. Brez korteksa.

(...)

Pogumno ideološko naprej. najprej vzpostaviti dejansko stanje, šele potem
 lahko delaš

<vmes začne subtilna kvadrofonija iz stropa>

(odpišeš lahko le tako, da pošlješ novo navodilo za tiste ki ležijo/sedijo/igrajo.
 ali nadaljevanje. samo, da so iztočnice. v bistvu je treba improvizirati vodeno
 vajo, brez vadičev. ko se dobimo, lahko probavamo. takrat. mikrosценariji
 izpeljani iz ABC vaj za pozornost)

9.1

<audio mornar, odlomek>

Groza me je, da sem vama malo prej že rekla, kar vama bom rekla.

Te moje besede, ki jih zdaj govorim, bodo, takoj ko jih izrečem, pripadale preteklosti,
 ostale bodo zunaj mene, ne vem, kje, otrple in usodne. Govorim in mislim na to v
 svojem grlu in moje besede se mi zdijo ljudje ... Zmeraj je prepozno, da bi se pelo,
 tako kot je zmeraj prepozno, da se ne bi pelo

9.2

Missing ink

What has happened on a day that nothing was said about it? No zen jokes or

koans here, just trying to remember what was the yesterday's thought.

HEŠTEG HEŠTEG## #MALI KOSI

predlaga en mikrosценarij. Pretekle izkušnje. Kako je delat tukaj/tam. Kako je biti rezident.

10

Sail away! Contact contact. Paxton sailing. Window repairing dancers. Cats will eat the trash anyway. And the battery is dead. A process on a boat is quite expensive but very focused and isolated. And poor in room size.

Skušam se znebit vseh teh potreb, vzgibov. In še vedno delat za javnost. Mogoče pa res ne bi smel pod streho. Kako lahkomiseln. Da se da v jasni strukturi spregledat takšno močno nasprotje. Da hlepenje po različnem postane nevzdržno, ljudi meče ven. Lenoba. Je pot. Nateg. Je pot. Se pravi ... Pot je. Ne vem več, kam sem ciljal s tem. Mislim naštovat neke lastnosti ljudi, ki se mi zdijo nujne. Ki se vzpostavljajo, notranji mehanizmi.... smo demokratični-humanistični-samocenzurirani-itd. ... in ker te lastnosti niso zaželjene, delujejo latentno in s tem vzpostavijo trajne psihosomatske temelje za zaprto družbo, ki ima vse dokaze, da je odprta.

Eden ne ve, kako se naj loti publike. Ne čuti je, ne ve, kako naj jo nagovori (to ni avtorizirano, jo citiram kot fan). Jaz ne čutim publike. Ne, še huje, čutim jo tako zelo in vsakič enako, da postaja očitno, da sploh ne gre za publiko, gre za moj kompleks. Pa ne mislim frustracijo. Mogoče bi se moje rojstvo moralo odviti v bližnjem potoku in ne v bolnišnici.

- Kako artikulirati boj, kako se boriti za izmišljeno.

S tem, ko smo se »znebili« videa, sem lahko končno tiho. Mislim, itak preveč govorim, z ljudmi, ki se mi zdi, da me poslušajo in ki imam občutek, da bodo povedali na koncu ... nekaj. Video postaja vidik, vprašanje za workshop. Sami ga nismo nesli. Trailer park je trailer park. Karma.

11

Katie Duck Workshop. Na kak način organiz. Rešit do 17.10.

12 13 14 15 Another jump over. Revisiting yesterday.

Everynoise.com - dj set. sms/selfie/zala (lost in corfu town)

Fragrance vs. hormones ... being in love with a softener / getting a hard on
 These are the best times so far. One can hide in the crowd. But also... The
 apocalypse.

Art hotel meeting. Digitalni videz. *hyle* - grško, les kot polprodukt. Rezan les v
 delavnici. Vir za materia, material. »snov« ampak kot
 polnilo/source/material/semioproduct... farce.farsa. *Hyle - morphe* (hyle je
 amorfna). Amorfno se steka v »predmete«, ki je stik materije in teorije. In ne
 materialna realnost in nematerialnost. Predrealnost, amorfnost. Frikijada z
 materia-duh. NE. einstein, fuzija, fisija. Oblike niso resnične, so modeli.
 Materia mora biti informirana. In umetnost je hkrati najmanj in najbolj
 informirana materia. Aristotel, einstein, še kdo. Tako se razslojita tudi načina
 gledanja, formalni in snovni. Mandelbrot! Fraktali. RAZ-snovanje. videz.

Reminiscenca:

- *my mother is a witch* ... aha ok ok, but where is my book? *I burned it.*
 Aha ok.

<http://musictechfest.net/>

<http://musictechfest.net/musicbricks/?fref=gc&dti=614535515288207>

16

Tekma s časom. To ni navaden pinkponk. To je ultimativni preizkus. Na
 individualni ravni.

A smo pripravljeni? A imamo kakšno drugo možnost?

Proces. Adrenalin. Čas do. Čas takrat. Enkratnost. Neponovljivost izkušnje.

Ali nas zanima predstava? Seveda. Kakšna je? Najbolj eklektična doslej.

Kralji eklekticizma, reveži. sz3(chamber) orchestra.

#POMIRJEVALA Gorivo. Tok. Domišljija. Nomen ... klatura. Programiranje.

Set. Buzz. Buzz. Buzz. Words. Chat room. Choose a name: director, actor,
 musician, ... gay, kid, Turk,

Shout box. Records audio for 2 seconds. Shout radio. Pogodba. Podpisniki.

Izvajalci. Mediji. Govor. Gib. slika/svetloba. Melos, Pulz. Less fabric, less

color. More data. Less intention. More structure. Želeli bi si njega

rtvslo.si/kultura/oder/slovenski-sodobni-ples-osvaja-veliko-kitajsko/432350

28.9. 40? 33?

40 Kolaboranti

#Jožica #Razrez #inabilitycrew #Nico #ali# jasmina #JanKo #EvaNinaLampič
#PeterFrankl #turi #Zala

Kolektivno. Plačano. Issue. Mi dva na plači ostali pa nula, ker so carji? Kako zagotoviti laboratorij, če nimaš testne skupine. Plača za testno skupino. Plus zastoj workshop, če lahko skoz. Kdo. Xk. X/10k. To ni nič. Nekaj je.

Jaz se ne zajebavam. Jaz se ne zajebavam. Jaz se ne zajebavam. Dokler ne bo res. Rez. POGLEDAM MAILE ZA NAZAJ, ZANIMA ME, ČE JE BILO GOVORA O POSTOPKOVNOSTI, KI VKLJUČUJE DEJANSKI RAZREZ FINANC IN REZULTATE RAZREZA APLICIRA V POGODBI TER DENAR IZPLAČA TAKOJ

KAKO GLEJ IZPLAČUJE DENAR , ČE NIMA DENARJA, ALI DRUGAČE, ČE POTREBUJE POGODBE ZA IZSTAVITEV ZAHTEVKA JAZ SEM RAZUMEL, DA GLEJ HOČE POGODBE, KER ŽELI 123 PORIHTAT, DA VE KOGA PIARAT, KAK SE PIARAT, DA VE (FSAJ PRIBLIŽNO) KAJ DOBIVA, DA SI ZAGOTOVI, DA (FSAJ) NEKAJ BO TOREJ POGODBA JE NUJA, KER JE NUJEN POGOJ ZA AKCIJO NADGLEJEVJA

#NAKAZILO #GLEJ=DRAMA ZAKAJ SE NE ZDRUŽITA? ZAKAJ DRAMA NAČRTUJE EXPERIMENTALNI ODER? #ZAKAJGLEJDELADRAMO?
#ČASROKI #ROcKY SZ3

Mlade kritičarke as space intruders. Mlade kritičarke kot puščanje krvi. Mlade kritičarke so bile, mislim da za letošnjim letom, poslane preko bojišč, čez vkope nasprotnika, da od tam opazujejo strategije sodobnega uprizarjanja. Mlada kritičarka je nedavno povedala, da to več ne deluje tako zelo potrebno. sz3 pa vztraja, da mlade kritičarke so! in morajo ohraniti svoj posebni status. Kdo zna z več previdnimi besedami in še več modrega molka zasledovat apokalipso, kot znajo ravno mlade kritičarke?

Moraš uživati v tem, kar počneš, medtem ko te gledajo, uživati moraš v tem, da te gledajo.

»Ko počneš Kaj?«

Jaz bi se učila. Meni je to, kar mam, kar sem... to pač poznam in mi je odveč to reproducirati. Raje bi kaj novega. Kaj pa naj jaz naučim? Naj vprašajo. Kaj boš ljudem vse razlagal, saj niso glupi. To skoz opažam, da majo eni folk za glupe. Kaj je to sranje, ko nekaj delaš, se ustaviš in pol neki govoriš o tem. V čem je razlika med poizvedovanjem in meditacijo? Poizvedovanje je zadrževanje uma v Sebstvu. Meditacija je mišljenje, da je tvoje Sebstvo

Tragičnituri.closed.workshop.log

Izberi tekst.

5 stvari/elementov/lastnosti, ki utemljujejo tvojo izbiro/predlog

5 izbranih zanimivih aspektov besedil / colab mASH

Ustvari koncept za predstavo iz 5 različnih konceptov/scenarijev

solsticij 22 september ritual obred ob 20.02 rahlo teatralna meditacija.

najdemo boga. kaj hoče? vijolično piramido. kako naredit piramido? kako

narest vijolično? vijola -- fibonacci

kaj kako narest? geometrija - dinamika

elementi naključja improvizacije randomness, telesa urejajo // self-assemble
pogonski hate // poganski hate, kaj je to telesno kako to najt v sebi, narava
ima nek smisel

vse kar folk nardi je totalno random (neverb jezik), pagan hate

tekst fiksen. scenografija in luč vsakič drugačna

estetika distopija sci-fi. nekje vmes meditacija

Laboratorij. Preizkusi.

ekologija domišljije. headline question: je vraževernemu zajcu, katerega psiha
se razseljuje zaradi razpada sveta, kaos pesmi smisel opevanja lepota,
resnice? .. OZ:

Je vraževernemu Zajcu, katerega psiha se razseljuje zaradi splošnega
razpada sveta, smisel petja lepota resnice, ali resnica lepote smisel petja? od
česa k čemu greš

3je teaserji »Psihič«

Vir/literatura/

1. Wizard/guru/master/wu wei znanost ... prispevek v smeri ...

2. petje v anatomiji/psihologiji/mitologiji/bio-blabla-/filozofiji

Praxis/Natural Geographic/

X. Primeri pesmi. Ptič. kit. Pes.

Y. Gospa. Krešendo. Vse telo pomaga pri petju. Kakšno je to telo.

Psihoanaliza/Žižek/pop-kultura/

A. Mitično telo. Lasten mit. Transfer mita. hipoteza.

B. Primeri glitchov pri prevajanju. Funfacts. Kekčeva

pesem/Preacher/dj/politik/demonstrant/španci/poroka/flamenko/metal

Folk z izkopanimi očmi gleda youtube posnetke Slavoja Žižka.

ZAČETKI

Mnogoterost stvari in pogledov. (Telo. Jabolko na mnogoterih mestih.) Veselje do trave.

SREDINE

Bivanje. Bivanje neskončno dolgih stvari (hodnik, lasje). Brez preteklosti, brez spominjanja.

Padanje. Puljenje. Naključni zvoki.

PREPAD, RAZPAD, PADANJE

Samota, globina, senca, noč, mraz - sneg - led (nad hišo).

Gozd, drevesa, trava, skrivnostna voda.

KONCI Praznina. Nič. Tišina. Neustavljivost.

KONKRETNEJŠA INTERPRETACIJA INTERPRETACIJE MONOLOGOV ORAKLJEV V KONKRETNEJŠO DRAMATURGIJO

- Samoglasniki iéêaôúü - _____ spomnijo na letala med vojno leta 91
- soglasniki random - beatbox
- podajanje glasov v krogu: ponavljanje, ponavljanje z variiranjem (malo hitimo, težko se umirjeno poslušamo)
- poskušamo vsi govorit zloge naenkrat in hkrati poslušat ostale - »spopad glasov« da bi postopoma izbrali en zlog (zanimivo in hkrati kr neki)
- džibriš. poskušamo se pogovarjat v neverbalnem jeziku, ki oponaša vsakdanji govor. opazujemo, kako različni so posamezni džibriši (v zvokih, kompleksnosti, intencah) in kaj da občutek, iluzijo, da se razumemo. poskušamo vajo peljat naprej v džibrišu, vendar ne vztrajamo dovolj dolgo (da bi se uskladili glede kakšne akcije/naloge...) - pogovarjanje zaradi pogovarjanja samega, brez namena in smisla, razen druženja v zvoku
- sinhronizacija - verbalna (eden nekaj razlaga (brez zvoka), drugi ga sinhronizira; poskušata čimbolj natančno sledit drug drugemu)

Med in po vaji je bog košarke naklonjen Sloveniji in jo uvrsti v finale evropskega prvenstva (čeprav so ji rekli, da se po letu 91 lahko poslovi od velikih uspehov v ekipnih športih).

Najbolj zanimiv del vaje mi je bil džibriš. Zdelo se mi je, kot da sta nastali dve struji. Ena struja se je obupano trudila nekaj povedati brez jezika, a je ni nihče razumel, medtem ko se je druga struja zelo lepo razumela v džibrišu, ampak si ni ničesar povedala. Razmišljala sem, da je tudi v vsakdanjem življenju podobno. Večinoma govorimo brez da bi zares vedeli, kaj želimo povedati. Veliko se delamo, da razumemo drug drugega, čeprav se v resnici ne in zelo redko točno vemo, kaj želimo povedati. Zanimivi sta mi bili tudi prezenci, ki sta izšli iz obeh modusov. Prezenca, ki je spremljala strujo, ki se je delala da govori in se razume je bila lahkotna in igriva, medtem ko je bila prezenca oseb, ki so si resnično želele nekaj povedati in so iskali črke in zloge, ki bi to lahko izrazili, ter si pomagali z gestami, nekako težja, a hkrati močnejša. Naš problem je bil res tam, naša želja po komunikaciji resnična. Naslednjič bi probala še, da beremo tekste in jih prevajamo v neobstoječi jezik.

KAJ PA RES VERJAMEMO TAKO MOČNO, DA NAS NIČ NE MORE PREPRIČATI V NASPROTNO? #dramaturgija

Na voljo imamo veliko orodij za bežanje. Kolo, gugalnico, oklepanje sedanjega trenutka. Ko sedim na trenutku imam rada blazino pod ritjo. A če izbrišem neprijetnosti, izbrišem tudi prijetnosti. (In še vedno bo ostalo preveč časa. Ali pa premalo. (Ali pa ne. (Vseeno je.)))

Širina, ki izgleda neskončna, a ni. Kam naj se obrnem? Na voljo je preveč možnosti. Čemu se zavežem? Kam vedno vračam? Toliko je vsega, da več ne opazim ničesar, kot bi bilo popolnoma slepo, čeprav vidim dobro. Na kupček bi zgreblo vse stvari, ki se mi zdijo pomembne, a je tudi njih preveč. Tudi nesmiselno je, saj jih razpiha naokoli že najlahnejši piš vetra in potem ležijo raztresene po travi, kot kakšne smeti, brez vrednosti in pomena. Če bi celo življenje tekalo za raztresenimi stvarmi, bi lahko napolnilo bazen s svojim znojem. Kadar sem živčno, ima moj znoj nazobčan vonj.

Borimo se do smrti za NAŠE stvari. Uničili bomo vaše stvari in za vedno ohranili naše! Vse, kar ni naše, nas namreč preveč ogroža, da bi dopuščali tega obstoj. Hrani se z dežjem in ga serje v morje. Pojedli smo kosilo. Tudi kosilo je bilo včasih le pot, na katero se podajajo hrana in bitja in tista bitja, ki so hrana. Potem pa je nekdo to pot poimenoval kosilo. Zdaj nekateri otroci mislijo, da imajo tudi Medvedi kosilo in staršem se zdi to ljubko. Kosilo je del sistema.

»Če ne poješ kosila, ne smeš it božat sosedovih mačkic.«

»Se dobiva po kosilu enkrat.«

44 Vsi se obnašajo, kot da je kosilo nekaj resničnega. Razen Petra. On ve, da kosilo v resnici ne obstaja. Niti Sora. Sistem, ki poimenuje, je kot ste verjetno opazili zadel tudi Petra. Včasih je zaradi tega malce žalosten, rajši bi bil živalsko bitje ali nič ali kar nekaj. Sistem se mu zdi res krut, ker ga neprestano sili v to, da je Peter, kot sili hrano, da je kosilo. Ampak hrani je vseeno, tako kot Sori. Njima niso nikoli nič obljubljali, le Peter je najebal.

Stojim trdno na mestu. Neskončna slepota.

Skoraj, skoraj ujamem kapljico. Iz rok mi zdrsne košara.

Voham klor. Piknik na travi. Vrti, vrti se kolesje.

Morje, spomini, sonce, smeh, morje, spomini, sonce, smeh.

Odnese me veter z juga in razpršim se na tisoč koščkov. Diham.

Visim sredi veselja. Vse okrog mene barve. V ustih okus po sladkih češnjah.

Z roko zagrabim, a zagrabim v prazno. Ko bi le lahko skakala z oblaka na oblak,

to sem si vedno želela. Izgubljam tla pod nogami. Ostrina sonca, mehkoba lune in pogled v prihodnost. OB BAZENU (zapuščen, poln listja, grafitov. kamen na dnu posluša/opazuje ljudi, ki se ob različnih časih znajdejo na bazenu)

- al se da zgodbico o zajčku povedat skoz prizore ob bazenu. katere so še podobne zgodbice (mojca pokrajculja - zakaj ima zajček kratek rep, zakaj imajo eni severni zajci na vrhu črna ušesa...)

pa kaj si kamen misli o vsem tem - da bi kamen na tak način povedal zgodbico »zakaj/kako je na zemlji nastalo življenje«

pol bi bil lahko drugi del, ki nima za razliko od prvega nobene vsebine/pomena in se ne trudi nč povedat, ampak se samo igra z atmosferami in občutki, oblikami...

potem bi pa lahko zajček povedal, kako so ljudje zgubil ušesa oz. zakaj majo ljudje kratka ušesa. lahko bi tud kamen povedal, kar so ljudje iz geoloških raziskav ugotovil o večkratnem množičnem izumrtju vrst v zemljini zgodovini zaradi previsoke stopnje CO₂, ki se ji spet približujemo, in potem konec in smo vsi kamen.

- fiksna točka pogleda (tribuna) vs. prosto premikanje po Gleju

#PROTOKOL na vajah: vedno neke vrste ogrevanje (kombinacija razl. vaj) in na koncu vedno neke vrste refleksija, ki se jo pripravi za deljenje z neprizotnimi na vaji

#FORMULAR da še enkrat preizprašamo vse sodelujoče, kaj bi najraje delal (formalno in vsebinsko)

- *ogrevanje&razteg*
- *slow walk* - kamnov čas; kamen je nepremakljiv in povsem pri sebi. kako upoštevati kompleksna navodila in hkrati ostati zvest sebi (katera pričakovanja izpolnjuješ?)
- doslednost daje flow (ali svoboda je spoznanje nujnosti)
- nastopajoči v različnih (gibalnih) kodih; počasni ali hitri preklopi

vaje za koncentracijo, prisotnost - zaposlitveni procesor tolk, da se ne more ukvarjati z ničemer drugim, razen s trenutno vajo. embracing the inevitable failure.

vaje za nebesedno komunikacijo in povezanost, preden začnemo uporabljati besede.

v krogu:

- podajanje medmetov in dotikov
- štetje in štetje v rikverc, nato dodamo dotike
- izmišljanje pregovorov (vsak prispeva eno besedo)
- asociacije (besedne ali zvočne. dodamo tudi gib, gesto, kretnje...)
- podajanje in ponavljanje zvočno-gibalnih oblik
- združitev asociacij in z njimi nepovezanih zvočno-gibalnih oblik od prej

PRIZOR:

osebe v vrsti na stolih izvajajo preproste geste iz vnaprej določenega nabora, pri tem se odzivajo (ali zavestno ne odzivajo) na soigralce.

oseba, ki to gleda, si takoj ustvari neko zgodbo.

- skupinska (gasilski dom/SNG Drama/...) fotografija zadovoljnih sodelujočih, nad katerimi pokroviteljsko bdita sz3. In ne.
- plakati s teksti (a la »Visim sredi vesolja«, »Ali je vraževernemu zajcu...«
- tedenski 5-sekundni videi (izležavanja Petra Frankla, naprstna lutka, kava z mlekom), ki bi jih opremil z zvokom in dobil nek retardiran rezultat
- ukulele reklama
- facebook page: ne kot stran predstave, ampak predstava v formatu facebook page

- *kako se počutim*

obnova dramaturgije

začetek: mnogoterost (načinov (kako povedati (kamnovo) zgodbo o nastanku življenja/človeštva))

sredina: neskončni hodnik (atmosfera in občutkov brez zgodbe)

konec: nič, praznina. zajčkova zgodba o tem, kako so ljudje »izgubili«

možen naslov nečesa: nekaj o rojstvu smrti? »Preden se je rodila smrt?«
 prizor, nekje na začetku:

vloge: veselje, kamen, jajce, veter, (smrt)

tekst: »Kaj je bilo prej - jajce ali smrt?« »Jajce je odšlo.« »Šlo je iskat smrt.«

vprašanje ritma in komunikacije med vlogami, raziskovanje fizičnih pojavnosti vlog

razvijanje različnih načinov govora - od neprepoznavnosti do jasnosti teksta in obratno

možni prizori:

jajce in smrt - paritveni ples;

jajce rodi smrt

pink ponk z jajci (in skokico in golf žogco itd.)

...

prst v rit. postorit. pet stvari. Po sto riti.

Čutni signali so poslani v talamus skozi centralni živčni sistem. Talamus je predel, ki prevaja senzorične in motorične signale v možgansko skorjo ter uravnava zavest, spanje in budnost. Talamus deluje kot nadzorna plošča in prepošlje informacijo ostalim delom možganov. Signali so najprej poslani v amigdalo, zato nas lahko postane strah še preden se zavemo kaj se dogaja. Lahko se aktivira tudi preko zavesti, a je takšna pot precej počasnejša. Beg ali boj. Telo se napolni z adrenalinom in v kri se izloči glukoza. Intenzivna kemična reakcija lahko povzroči tudi omrtvelost (recimo srne, k otrpnejo, sam tudi to je uporabno, ker nekateri plenilci baje reagirajo na gibanje).

Strah je preko krika neposredno prenosljiv.

Ustavi se na avtobusni postaji sredi veselja. Folk čaka. Kdaj je smrt? Men so že ene par ur nazaj rekli, da čez pol ure. Na poti nazaj na zemljo sreča luno. Kje je smrt?

Kolo Kako je smrt? Ni tok dobr umret.

Sreča pepelnik. Kam gre smrt?

Sreča morje. »Kako je smrt?« Filozofski deep as fuck shit.

Smrt je ovinek ceste,

*ko umreš, samo nisi viden.
Če prisluhnem, slišim, da tvoj korak
obstaja, kot jaz obstajam.
Cesto smrt samo žgečka.
Zemlja je narejena iz neba.
Laž nima zatočišča.
Nikdar se ni nihče izgubil.
Vse je resnica in pot.
Jajce najde smrt v sebi.*

PRIZOR S KAMNOM IN BAZENOM
PRIZOR KJER GOVORIMO
PRIZOR KJER NOČEMO NIČ POVEDAT
PRIZOR Z ZAJČKOM - KAKO SO LJUDJE IZGUBILI UŠESA

Gregor Strniša o kamnitem pragu:

Kadar začne kamen rasti,
rase najprej hudo počasi.
Ne zapaziš ga, da rase,
stopaš nanj, pa misliš nase.
Potlej kamen praga vzdihne,
rase hitro, zrasede više.
Hočeš ven čez lastna vrata,
a pred tabo zid iz kamna.
Slepa, solzna veka kamna
gleda vate v hudih sanjah,
v hudih sanjah se zbudiš.
Polnoč je: Zemlje več ni,
tebe ni več, ni več kamna,
ni sveta, je črna jama.
Pride svit, svet je kot prej,
zida ni, ti lahko greš.
Greš lahko na vse strani,
samo, to nisi več ti.

V vsakem besedilu je nek hook/trnek.

Pa ne, da je nastavljen, zate nosi nek motiv, nek drobec, ki v tebi rezonira, ki motivira.

Zbrati te drobce. A obstajajo teksti, ki upravičijo simptomatiko? Ki jo celo

konstantno držijo. Verjamem, da za vsakega obstaja natančno en tekst v danem trenutku, ki bi ga dvignil od tal. Ali prizemljal. Nikoli ne veš. Res nikoli. Kdo je v publiki.

32 utrujen od urejanja

Meanwhile: kaja in ekipa v LGM:

- kaja je ZA, da se naredi izvleček njene metodologije za neplesalce-performerje
 - jasmina je ZA, da piše tekst oz. nastopi kot stari seksistični kriticar
 - Srhoj je ZA da njegov proces gostuje, vezist je sonda - in katie duck
 - Nina je ivanu pomagala, da ma bolj odprte kolke in spodnji del hrbta
 - Jurij Konjar
- Prebiram *Zmes za ples* Gregorja Kamnikar. Zelo dobro.

Postaja mi jasno, da to ni gledališki koncept, ampak je prototip gledališča. To je programiranje, na začetku. To še ni program, to je vaja iz kolaborativne improvizirane konceptualizacije samoaktualizacije in elaborirane reprezentacije.

Kdo je prebral vse knjige, da nam bo podal reference, sorodnike? Naj pride, rabimo ga. Res ga rabimo. Mi ne delamo novega. Zaenkrat se ukvarjamo sami s sabo. To ni dobro. To naj počnemo drugje.

To je novo gledališče. In ja haha hihi, ne da je novonovo, drugo je. Plesno gledališče... ali ples v gledališču ... ivan kot koreograf v predstavah brez plesa ... kako dela, kaj zanj pomeni biti na odru, biti performer, in ko ve, da gledalca ne zanima koreografija, ampak zgodba, čustvo, sporočilo, dogodek, igralci, scena, koreografija, glasba. Narativnost vseh delov.

GLASBA in TELO.

O besedilu ne vemo nič. Z jezikom smo tako zasipani in prepleteni, da v resnici točno vemo, kaj bi nam bilo všeč. Nekaj novega. Kar pa ni vprašanje datuma. Ampak mode, trenutnih buzzov. Marsičesa. Dajmo nekoga to vprašat. Nekega mladega raziskovalca dramatike in postdramske problematike besedilnosti. Po 1 mesecu nič novega.

Vnaprej sem se predal občutku, da tega človeka ne bom našel. Odkriti ga mora internet. Tako da najde mene. Kako se postaviti na splet kot iskalec enega človeka, ki veš samo, da ima odgovor na vprašanje, ki ga ne zastaviš, da se izgoneš nevarnosti, da te zasipljejo neuporabni ali še huje, pol-uporabni odgovori.

Delavnice Katie Duck na določen način podaljšujejo kaotično srečanje sz3 z nami. Vselej gre za srečanje skupine, ki nima predhodnih vezivnih linij ter razpršena in kontingentna vstopa v skupen prostor in čas. Vsak posameznik prihaja skozi partikularne točke osebnih avtobiografij, kjer se posamezniki srečajo, bolj ali manj oddaljeni od gledališča. Ne glede na pozicijo, s katere se v srečanje izstreliš, ta predvideva mero nelagodja, ki tiči v dolžniškem razmerju do srečanja in nenazadnje do Daja, četudi so opcije vsaj tri: lahko greš s tokom, lahko se ustaviš, lahko izstopiš. Tri odločitve, ki jih udeleženec sprejme, omogočijo grobo strukturo uokvirjanja, v katerem se razprejo kompozicija, nerazumevanje, naključje, živi čas, interaktivnost, kaotičnost, emocije, intuicija, impulz in inspiracija v kreativnem procesu. Katie Duck zapiše, da je izbira predstavljena kot kompozicijska realnost, pa tudi kot posameznikova izbira, kjer ta lahko izbere participacijo v performativnem ali pa se srečanja udeleži kot gledalec, pri tem pa še vedno ostaja del performativnega. Cilj je senzibilizirati skupino do te mere, da v kompozicijskem procesu prepozna drugačne poteke časa in prostora, ki se začnejo raztezati v vse smeri. Takšna čuječna celota omogoča individualno performativno raziskovanje, kompozicijsko našpičenost in apetit po kreaciji.

S Katie Duck se je zgodilo po naključju, povsem brez priprave, ob zadnji kavi pred popoldanskim terminom delavnic. Ivan je na mizi ob kavi pustil prižgano snemalko, za vsak slučaj, da bi zabeležila kakšen spontan vsebinski skok. Kopičenje velikih količin arhivskega materiala, dnevniških zapisov, avdio in video gradiva je del metode sz3: s tem kasneje retrogradno spravita v obtok razpršene smeri. Prižgana snemalka nas je očitno tako disciplinirala,

da se je kramljanje zložilo v razmeroma strukturiran intervju, ki smo ga skupaj sestavili Jasmina Založnik, Eva Nina Lampič, Alja Lobnik in Aleš Zorec.

Pričeli smo z njeno selitvijo iz Združenih držav leta 1974 v evropski prostor. Že leta 1971 je gostovala v Evropi, ko je bila tu na turneji, in bilo je samo vprašanje časa, kdaj se bo vrnila dokončno. Kakšna je bila takratna kulturniška scena in v čem sta se obe sredini razlikovali?

Vse, kar me je v umetnosti zanimalo, je bilo v Evropi. New York v 70. letih je bil sicer razburljiv, delala sem s Cageom in drugimi akterji, vendar so tudi oni nenehno pogledovali po evropskem umetniškem prostoru. Imeli smo moderni ples, ki pa ga nisem marala. V tistem času sem delala s skupino, s katero sem se slabo ujela. Poleg tega je bilo težko preživeti, zato sem kratkomalo odšla. Najbolj me je presentilo, da so v Evropi ponudbe za delo prišle nemudoma; dali so mi denar, jaz pa sem lahko ustvarjala. Našla sem glasbenike, skupnost in socialni sistem.

Življenje koreografov/koreografinj in plesalk/plesalcev je bilo pogosto zaznamovano z nomadstvom, in to skozi dolgo dvajseto stoletje, še preden so projektna logika, prekariat in nomadstvo vstopili v vsakdan 21. stoletja. Tudi vaš življenjepis se bere kot zloženka neskončnih premikov.

Bila sem povsod, na Kitajskem petkrat: ravnokar sem prišla iz Hong Konga; bila sem v Šanghaju, Pekingu, v Koreji celo osemkrat. Pa v Indiji šestkrat. Poleg delavnic, ki jih organiziram, hkrati režiram predstave z lokalnimi skupinami. Ljudi najprej spoznam skozi delavnice, na katerih izvem, s kakšnimi telesi bom ustvarjala. V vsem tem času sem se izvežbala, da lahko hitro mapiram skupino; vidim denimo, koga je treba upočasniti in koga pustiti prostega.

Praktično od vselej ustvarjate snovalno (devising) gledališče.

Snovalno gledališče ustvarjam že dvaindvajset let in zato vem, da obstaja nešteto nešteto poti, po katerih lahko

dospem do cilja. V ozir je treba vzeti kontekst, ljudi in perspektive. Zame je najtežje delati s plesalci, pravzaprav ples sovražim. Glede tega sem izjemno občutljiva, ne maram perfektnih plešočih teles, discipliniranih teles.

Sestavljam iz improvizacije in fiksnega materiala. Sprva sem ogromno pisala, te pisarije sem prinesla na vaje, na katerih smo z materialom manipulirali. V snovanje sem pogosto vstopala tudi skozi glasbene score, uporabljala sem svoj soundtrack: ko sem ga ustvarila, sem s tem hkrati uokvirila nadaljnje delo. Sonično in svetloba sta moja dva stalna okvirja, ki mi pomagata graditi atmosfero. V zadnjih letih sem se navadila, da ničesar več ne zapisujem, vse imam v glavi. V svojih delih hočem govoriti o kemiji, empatiji in anatomiji vulve. Če delam s plesalci, hočem, da mi dajo svoje sokove in svoje emocije. Želim jih peljati skozi izkušnjo, ki je onkraj gledališča. Nočem gledati tehnike plesa in poz. Stremim k drugačnim načinom, kjer scoring ne bi bil avtomatičen. Score je v mojem delu, kot sem že rekla, zvezan z glasbo, skozi glasbo pa s časovnimi strukturami. Zanimata me upočasnjevanje in upogibanje časa. V Koreji me je prevzel način igranja, ki zaobide prelome; vse je v kontinuiranem pospeševanju. To je fenomenalno. V Indiji mora preteči 36 enot, preden prelomijo. Do časa, ki teče v predstavi, imam poseben odnos; zanj sem odgovorna jaz.

Kakšen je vaš način dela v skupini? Ponavadi delate z razpršenimi, kontingentnimi sestavi.

Skupinska dinamika me ne zanima pretirano. Zanima me kompozicija, ki jo uokvirim s tokom, premorom in izstopom. Vsak sestav podčrtujeta izbira in intenca, ki odpreta vprašanje, zakaj se je nekdo znašel z nami v tem prostoru. Ni mi do skupinske kemije, ponavadi »šiftam« med posamezniki, skupinske konstelacije pa me najbolj navdušijo takrat, kadar niso kohezivne. Če se znajdem pred skupino, kjer se vsi

povsem dobro razumejo, ji ne verjamem. Nekdo potemtakem že mora vleči navzdol. Stremim k temu, da bi vsakdo v skupini dosegel vrh; ko se to enkrat zgodi, se lahko zgodi tudi »poden«. Šele takšen ekstremni vrh odpre vse druge dimenzije. Če ima kdorkoli problem s kakšnim izmed vrhov, mora iz skupine izstopiti. Sem zelo slab hipi.

Kar najbolj sovražim v gledališču in česar v svoji metodologiji ne maram, so gledališke hierahije. Opera, klasični balet, vsi ti klasični sistemi. Zakaj sploh potrebujemo balet leta 2017? To je preprosto neumno. Sama sem sicer obiskovala tečaje, vendar sem vedno dobro goljufala. Samo pogledjte vse te roznate kostume, v katere so ženske stlačene. Neki prijatelj mi je nekoč rekel, da se vse ženske v baletu počutijo viktimizirane; žensko preprosto zalučajo v to vlogo. Rekla sem mu, jebi se, jaz nisem žrtev. Sem borka. Treba je brati feministično literaturo in ji slediti. Balet nima nič opraviti z mojim življenjem; ta romantična pripoved, ki vse obravnava, kot da so neumni, je grozljiva.

Bi lastne poteke dela, ki jih zaznamuje sprevrčanje hierahij, označili za feministične?

Feministka sem bila že v 60. letih. Sem biseksualka, nisem lezbijka, kar me je vedno tiščalo v čudne (ne)kategorizacije. Pravzaprav nisem socializirana v nobeno izmed smeri. Skozi čas so se stvari močno spremenile, danes govorimo o pravicah gejev, vendar so to večinoma še vedno moške pravice. Sama vseh teh začetnic (LGBTQ) ne potrebujem. V nekem trenutku, ko sem se odločila, da bi rada imela otroka, vendar ne tudi moža, sem se naenkrat znašla v kategoriji »mati-samohranilka«. Prav kategorizaciji sem hotela ubežati, a na koncu sem se znašla v njeni sredini. Vse, kar počnem onkraj performansa, je na neki način del performativnega, tudi rojstvo mojega otroka: vse se pretaka.

Kako pa bi označili naš čas, čas, ki bi ga lahko imenovali čas postfeminizma, ki zase meni, da je vprašanje feminizma presegel, saj naj bi vendar že dosegli cilj, istočasno pa se soočamo s totalno repatriarhalizacijo?

Menim, da je čas, da ženske prevzamejo odgovornost in niso preprosto žrtve.

Feminizem je vse bolj predstavljen kot prežitek, torej kot boj, ki je preživet. Skrajno problematično se zdi, da vse preložimo kar na posameznice, ki so jim nato počasi odtujene nekoč izbojevane pravice. Feministični boj je temeljno zvezan z vprašanjem kapitalizma kot matrice. Ne postajamo vulve, temveč mehanizmi, kjer obstoji samo še golo življenje.

Potrebujemo prevzem sveta, ne pa enakih pravic, kjer vladajo moški. To bi pomenilo, da se moramo priučiti pravil. Ne želim si, da bi ženske šle skozi moške bratovščine in v bondingu prevzele matrico ter kapitalizirale moč. Enkrat, ko bom predsednica vsega, se bom najprej znebila olimpijskih iger.

Vulva implicira kemijo, ki spodbuja empatijo. Zanima me, ker nekaj počne z možgani. Čas je, da vulva-možgani prevladajo; in tukaj ne govorim o gender. Pravzaprav je edino stališče, ki me zanima, trans stališče. Že ko sem delala s Cageom, sem začela raziskovati drag queen politiko. V vsaki deželi, v katero potujem, se seznanim s tamkajšnjo drag sceno; poznam njihovo politiko in pravila ter razlike po državah. Vselej povabim k sodelovanju žensko, s katero se skupaj potopiva v raziskovanje lokalne drag scene, ona pa mi pove, kako je biti ženska v tej državi.

Nekaj časa nazaj sem bil del jazz scene, ki je slab boys club, zato sem bolj opazoval kakor sodeloval. V tej konstelaciji sem se počutil, kot da na neki način feminiziram jazz, izstopam iz pravil kluba. No, hkratni problem jazza je seveda, da je postal bel.

Jazz glasbeniki so me pogosto opozarjali, hej, ti si preveč samozavestna in premočna. Vselej sem jim odgovarjala, a vi pa niste? #štašta

Katie Duck: Principi

1.

Povej možganom, naj umu povejo, naj utihne – telo, ubogaj me!

2.

Kreativnost je grda. Tri izbire vzniknejo iz nereda: premor, tok in izstop. Vsaka od njih pomeni goro študija in vsaka je pod vodstvom performerja/umetnika v skupni rabi z občinstvom v prostoru.

3.

Povsem jasno je, kdaj se je umetnikova izbira izčrpala z »idejno« rešitvijo. Ideje moledujejo za avtorstvo in postavijo filter med umetnika in občinstvo. Proč z njihovimi glavami; naj umetnik izbere.

4.

Ne zanima me trenutek, čeprav je občutek dober. Zanimata me čas gibanja ter dejstvo, da gre čas mimo nas. Gibanje časa je skupno glasbi, zvoku, soničnemu, javnemu in, najočitnejše, življenju.

5.

Performer/plesalec/igralec/glasbenik mora biti najboljši poslušalec v gledališču, da bi razumel zvoke minulega časa. Če bereš zvoke v času, lahko pišeš, razkriješ in spraviš v navzočnost sonično telo.

6.

Popolnoma budno telo je redko banalno. Budno telo mora biti odkrito in zahteva disciplino, ki presega vsakodnevne zahteve. A vseeno, ko gibanje ali ples ne spoštujeta lepote banalnega telesa, mi postane neprijetno.

7.

Seveda smo živčni in celo preplašeni. Ti občutki se vključijo v prostovoljno dejanje nastopa. Ta kombinacija na najbolj popoln način ustvari ranljivost in ponižnost v vsaki posamezni umetniški izbiri. Če nisi več živčen pred nastopom, je šlo nekaj zelo narobe.

8.

Da bi v prizoritveni prostor vpeljali predmet, se moramo zaljubiti. V objekt se moraš zaljubiti, vedoč, da ti ljubezni ne vrača. Podobno glasba učinkuje na performerja. Z glasbo pravzaprav pademo v nenavadno stanje zavesti, ko verjamemo, da nam glasba vrača ljubezen. Pa nam je ne in da bi ji lahko sledili v gibanju časa, je te občutke treba objektivizirati. Vendar moramo verjeti, da nam objekt vrača ljubezen. Čeprav nam je ne. Ljubezen daje vtis, da se objekt premika v času. Da je živ, kot je živa glasba kot objekt.

9.

Med videnjem, gledanjem in opazovanjem je razlika. Prav tako med slišanjem in poslušanjem. Umetnik odloči, ali želi, da bo občinstvo gledalo ali videlo, poslušalo ali slišalo.

10.

Kombinacija premikanja, gledanja, slišanja, čutenja in namernega prostovoljnega razkrivanja sebe pred občinstvom spremeni naše zaznavanje časa, prostora in emocij. V življenju se ukvarjam s sproženo nevronske blaznostjo.

Kako razumeti kaos, ki ga sz3 ustvarja? Lahko iz tega ustvarimo filozofijo? Etiko? Refleksijo sebe in drugih?

Neka sila privlačnosti in odboja je v tem kaosu, ki ga sz3 ne samo obravnava, temveč ga tudi predoči, poudarjeno ustvarja in ga jemlje ter postavlja kot osrednji modus operandi svojega dela in delovanja. Se strukturi lahko upremo? Kako gremo proti njej? In kako se vselej znova znajdemo v krču, ko se nam struktura kot organizacija prostora in časa (po)ruši?

To je lahko prostor hkratne projekcije in refleksije, ki se ustvarja v dialogu, če vanj seveda privolimo, če mu ne ubežimo, ampak vanj vstopimo. Če je gledališče še vedno neki načelni prostor svobode, platforma za eksperimentiranje in družbeno ogledalo, zakaj potem od njega pričakujemo, da nam poda neke zaključene, sestavljene, izbrane, zaprte in bolj ali manj predvidene vsebine? Koliko naracije je dejansko vpisano v naša lastna življenja? Ni življenje prej skupek nepovezanih, med seboj oddaljenih, ohlapnih trenutkov, ki so neskončno odprti in nepredvidljivi?

sz3 prav zato vselej odgovarja z Da, saj je Da poskus nekega srečanja, priložnost, potencialnost in tudi medsebojna (z)možnost vstopa

v drugega. Hkrati pa je ta *Da* mesto, ki ustvarja zadrego, ker mislimo, da je brezpogojno sprejemanje ne-mogoče.

A še vedno se giblje v strukturi, saj je prav struktura bodisi postavljena, bodisi se vselej znova postavlja. Prostor in čas sta tudi v SZ3 določena. Mesto srečanja je dogovorjeno. Prav tako tudi čas tega srečanja. Hkrati pa sta čas tega srečanja in tudi prostor tega srečanja vsaj deloma odprta, saj se poskuša ustvariti neko zarezo v času in prostoru, ki ponuja prostor »nepredvidenega« srečanja. Le na takšen način, se zdi, lahko SZ3 vzpostavlja orodja in ustvarja model rušenja ustaljenih struktur. Potrošnja časa in življenja/živetja ali ustvarjanje pogojev za ustvarjanje prostora, v katerem lahko vznikna življenje?

Da bi lahko ustvarili prostor in čas za življenje, ki je vredno tega imena, sta potrebna prostor in čas, v katerih lahko eksperimentiramo in s tem ustvarjamo pogoje, da se to zgodi. Ni prav to med drugim tudi namen eksperimentalnega gledališča? Morda je potrebno to pozicijo eksperimentalnega gledališča ponovno preprašati. In se neposredno vprašati, koliko prostora za eksperimentiranje dejansko ponuja eksperimentalno gledališče danes? Ob tem pa tudi, kako strukturirati delo v okoljih, ki jih imenujemo odprta in eksperimentalna? Kakš-

na bi naj bila oblika, v kateri se nekaj predstavi? Moramo res/nično/ tudi v teh okoljih nujno ponavljati poznano, ustaljeno, normativno? Ali je mogoče procese in/ali produkte obrniti na glavo, da bi videli, kaj se zgodi? Če se nam morebiti nekaj dogodi prav zaradi drugačnih postopkov in pristopov?

Če je eksperiment še vedno mogoč in če je tudi dobrodošel, naj se prenaša na vse ravni. Na tekstovne, komunikacijske, organizacijske, procesne, predstavitvene itn.

Koliko kaosa prenese besedilo, namenjeno objavi? Ali niso prav organizirana besedila tista, ki so podvržena ideologiji, avtoriteti in s tem avtokraciji imena, ki besedilo podpisuje? »Znamčenje« nekega odrejenega, pogosto kmalu tudi zapovedanega imena? In kaj, ko je besedilo še vedno urejeno, saj je vselej urejeno na tak ali drugačen način in ima vselej že strukturo, a ga ne »znamči« posamično ime, temveč je vanj vpisana večglasnost? Je to polje, ki se odpre kaosu, odmevu, refleksiji, nekemu Daju, ki sicer ne prikimava, ampak vmes odkimava z vnosom drugih besed in besedilnosti?

Naj bo ta zapis poskus srečanja večglasnosti, kaosa, ki ga ustvarjamo s srečanjem, ki ni strukturirano vnaprej, temveč vznikaja prav na mestu tega srečanja.

sz3, četudi v odrejenem času in prostoru, ustvarja mesto tega srečanja. Srečanja, kjer se večglasnost vpisuje v plesno arijo, ob kateri hkrati nastaja tudi besedilo. Oblika sobivanja med gibalci, performerji in performativnimi pisci.

XX
XX
XXXXXXXXXXXX

Kam v besedilo se vključim?

Povsod oziroma

tja, kamor se mi pač zahoče.

Bom kar tukaj.

Ja, zakaj sem še vedno tukaj?

Če ne razumem, še ne bom rekla ne.

Če ne vem točno, kaj se dogaja, še ne bom rekla ne.

Če ne vem, kaj se od mene pričakuje, še ne bom rekla kar ne.

Četudi v danem trenutku ne vem, ali bom imela čas ali ne, ni treba, da rečem ne.

Če imam interes, je to dovolj, se mi reče.

Izhodiščna točka sodelovanja je interes. Dobro.

Kakšen interes? Neke vrste interes. Če te zanima, je že dovolj. Dobro.

Če me zanima kaj? Pridi. Prav.

Kaj pa časovno? Kadarkoli imaš čas, dobrodošla, če ne, pa tudi v redu.

Super, ker tega, kako sem s časom, ne vem natančno. Torej je v smislu fleksibilnosti tako odprt proces dobrodošel, ker mi dovoli in celo ponuja, da se vključim in odzovem po lastnih zmožnostih in zanimanjih. V najširšem smislu. Super. Pa da

vidimo.

Torej, če nisem rekla ne, čemu sem potem rekla Da?

Občutku popolne svobode.

V čem je potem problem? Zakaj me v nekem trenutku to spravlja v stres?

Pridem enkrat in se srečam z eno kombinacijo ljudi.

Pridem drugič in se srečam z drugo kombinacijo

ljudi. Pridem tretjič in se srečam s tretjo kombinacijo

ljudi. Vsakič znova sem na začetku.

Če smo že ravno med Katiejino delavnico: Katie govori o pomembnosti konstantnega preverjanja in možnosti odločanja – lahko se odločim, da vstopim, lahko se odločim za pavzo, lahko se odločim, da grem s tokom, da se prepustim, lahko pa se odločim, da izstopim. In lahko se odločim, da ponovno vstopim. In tako naprej.

Se mi zdi, da nosim prevelik delež odgovornosti?

Kje je meja med tem, da imam občutek, da me nekdo vabi in mi daje prostor, in med tem, da imam občutek, da name prelaga del svoje odgovornosti?

Vzamem to nase ali ne?

Kako si prostor vzamem?

A si ga hočem vzeti?

A si ga vzamem preveč?

Lahko si ga tudi nočem vzeti ali si ga hočem vzeti le en del.

Mogoče si hočem vzeti le en del, občutek imam pa, da bi si morala vzeti večji del ali obratno.

Zakaj imam ta občutek? Sem si to sama namislila?

V takih odprtih pogodbah je ključni element čas.

Čas in prisotnost.

Zakaj nimam časa? Zakaj nisem prisotna?

Lastna pozicija se vedno išče v času in v odnosu do drugih, do

procesa in/ali do vpletenih ljudi in/ali do teme.

Če so ljudje in proces in tema vseskozi fluidni, je tudi moja pozicija vseskozi fluidna.

In če ne vem, kdo so ljudje ali tema, v odnosu do katerih iščem svojo pozicijo, se iskanje pozicije nikoli ne ustavi zares.

In postane iskanje moje pozicije moja tema.

Kar je lahko zanimivo ali pa tudi ne.

Ali pa je zanimivo neki določen čas. Ali pa za neki določen krog ljudi.

Dokler se moja pozicija vsaj približno ne ustavi, sem v konstantnem prilagajanju. Kar povzroča določen napor. In zahteva energijo. Več pozornosti. Ker je toliko neznank. Če je vsaka vaja, vsako srečanje, v smislu vpletenih akterjev, druge vrste izhodiščna situacija, če je vsaka vaja druga kombinacija, kam se postavim? V odnosu do koga ali česa iščem svojo pozicijo?

In kdo ali kaj je potem konstanta?

Ker konstanta hočeš nočeš pridobi drugačno hierarhično pozicijo. In kakšno stališče potem zavzamem v odnosu do te pozicije? In ali je proces potem še tako odprt in vsedopuščajoč?

Na pamet mi pade še eno pravilo odprtega improvizacijskega sodelovanja. Pravilo tretjin. K uspešnemu sodelovanju naj bi baje pripomoglo pravilo, ki narekuje, da naj bi eno tretjino časa vsak vpleteni ponujal lastni material, eno tretjino časa naj bi gledal, kaj se dogaja, in eno tretjino časa naj bi razvijal material drugih.

Takole prosto po spominu. A se dilema odgovornosti in nehierarhičnosti lahko razreši tudi na ta način?

In še: ali se sprašujem o določenem gledališkem procesu ali o družbeni ureditvi sveta?

Vse se zdi tako preprosto, četudi je neskončno zapleteno. Če sem tukaj, ne morem biti nekje drugje. A kje dejansko sem? Je prostor odrejen z natančnim časom in prostorom ali ta isti čas in prostor prebadajo različni prostori-časi? Kaj se zgodi, ko je prostor-čas na turneji? In čigava je v bistvu ta turneja? Kam gre ta turneja, ali bolje, ta trenutni turnir? Je vse skupaj zgolj igra, v katero sem vstopila, ker sem se ji na neki način zaobljubila? Ker sem rekla Da prehitro? Ko bi v tem istem času morala biti na nekem drugem prostoru/kraju? Prostoru, ki ga struktura postavlja predme.

Sem rekla Da prehitro? In čemu sem rekla Da prehitro? In zakaj se mi zdi, da je prehitro? In zakaj imam sploh problem? In ali ga sploh imam? Mogoče je pa samo težko reči stop? Ali Da? In temu slediti?

Gledališče Glej

Društvo Gledališče Glej
Gregorčičeva 3
1000 Ljubljana
www.glej.si
info@glej.si

Glej, Medapokaliptični skupnostni priročnik / Glej, Rezydent, s.53

Glej, list

Letnik 9. št. 3, december 2017

Uredniki številke: s.53 in drugi

Uredništvo lista: Alja Lobnik, Rok Božovičar

Lektura (Prijava, Intervju, s.3 Jasmina in Nina): Miha Marek

Oblikovanje in prelom: Grupa Ee / Mina Fina, Ivian Kan Muježinovič

Fotografije: s.53; Ivian Kan Muježinovič (str. 017—032)

Uporabljene tipografije:

Bluu Next—Jean-Baptiste Morizot/ Velvetyne Type Foundry, *Programme*, Arial

Izdalo Gledališče Glej

Tisk: Stane Peklaj

Naklada: 300

ISSN 1855-6248

Podpirajo nas:

Ministrstvo za kulturo RS, Mestna občina Ljubljana, JSKD, ŠOU v Ljubljani, Gooja,

Društvo za promocijo glasbe, Super Catering

Glej, ekipa

Inga Remeta

predsednica društva, vodja programa, producentka

inga@glej.si

Umetniški svet

Jure Novak, Anja Pirnat, Barbara Poček, Inga Remeta

Barbara Poček

vodja izobraževalnih in rezidenčnih programov, mednarodni projekti, producentka

barbara@glej.si

Anja Pirnat

vodja projektov, producentka

anja@glej.si

Jure Novak

odnosi z javnostmi, vodja projektov

jure@glej.si

jurenovak.org

Grega Mohorčič

vodja tehnike

grega@glej.si

Martin Lovšin

tehnična podpora

martin@glej.si

Gostoljubje

Domen Urh, Tina Abram, Ana Maržidovšek, Nina Šafer

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

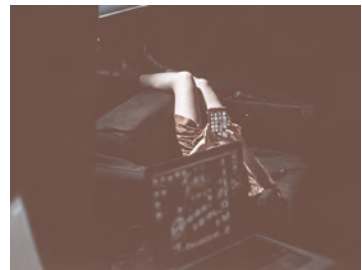

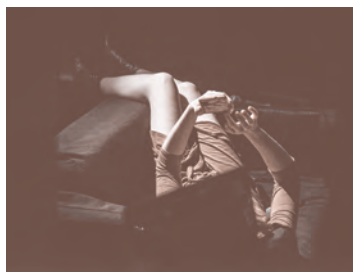
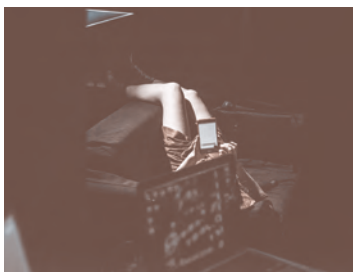
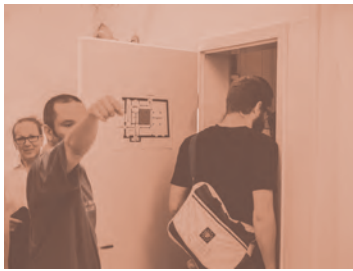
Mestna občina
Ljubljana

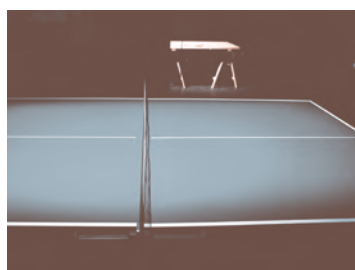
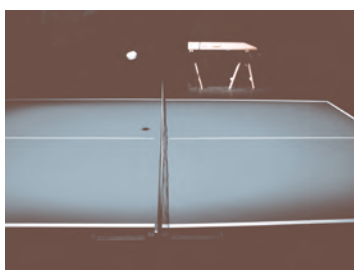
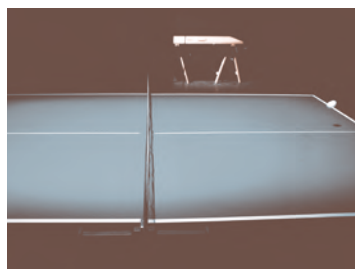
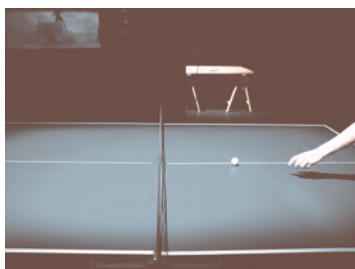
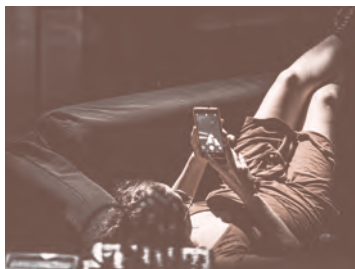

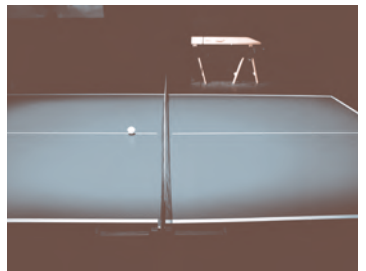
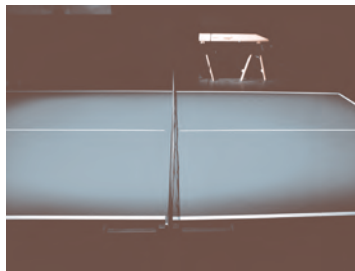
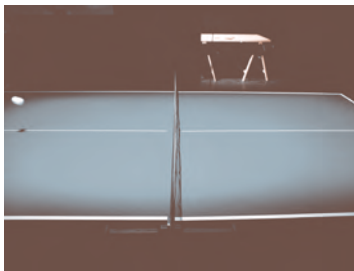
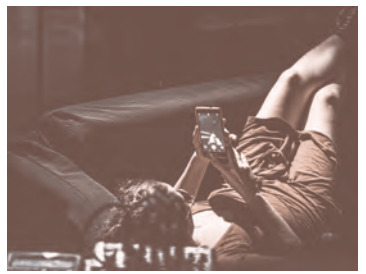
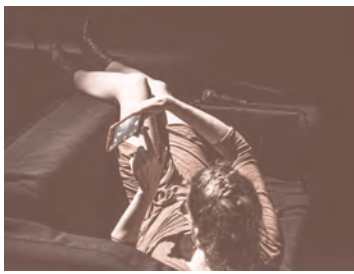

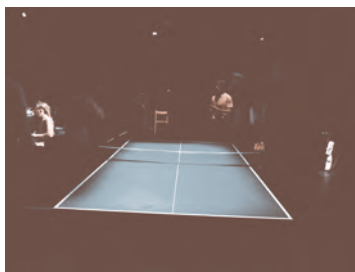
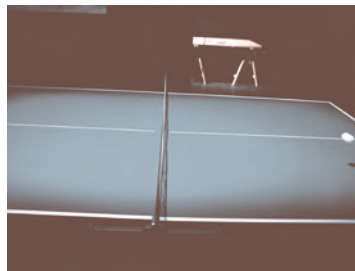
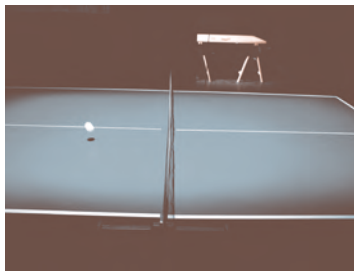
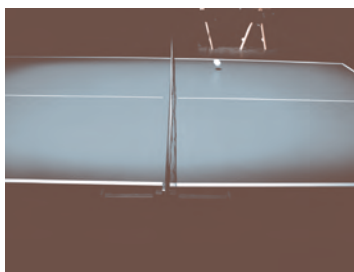
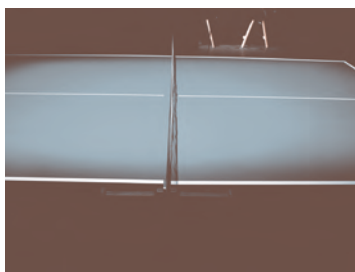
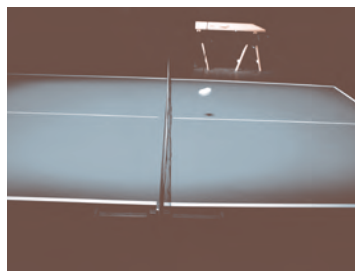
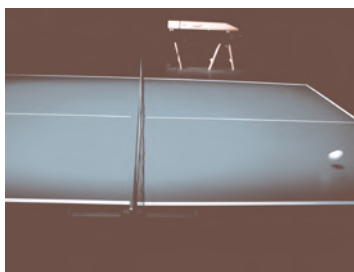

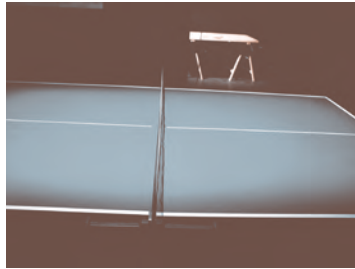
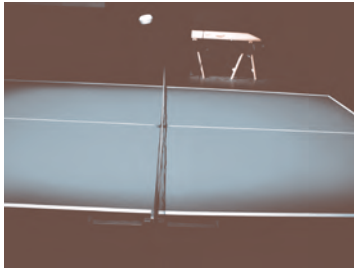
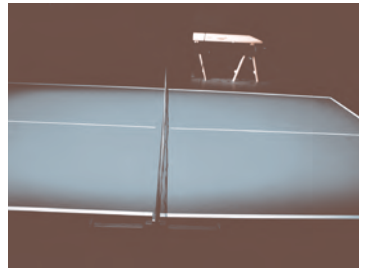
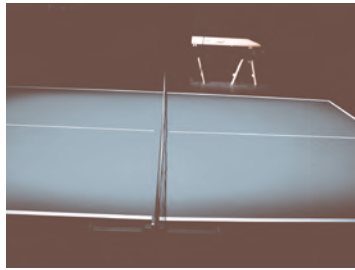
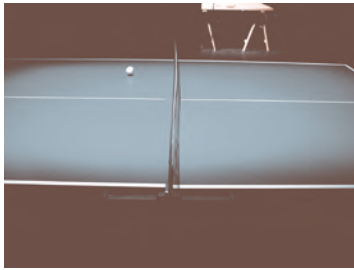
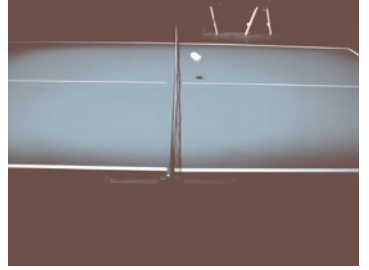
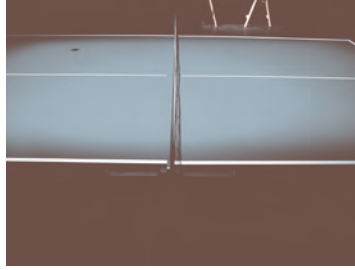
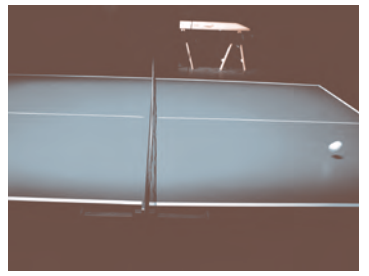
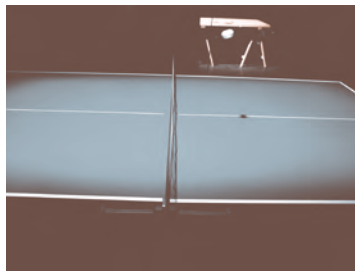
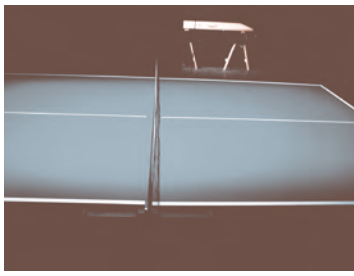

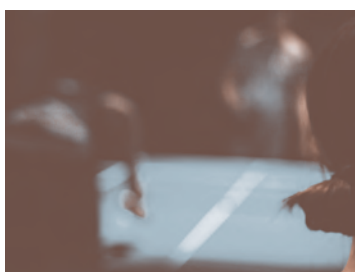
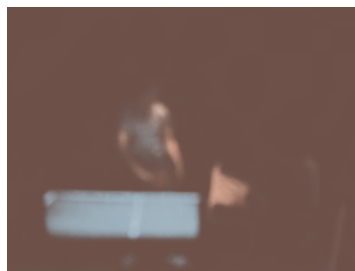
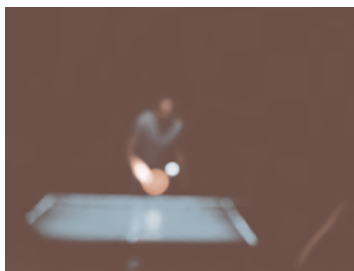

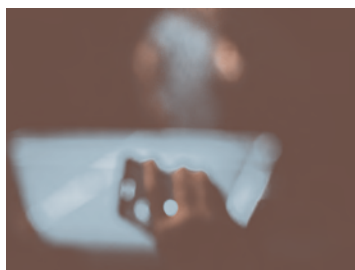
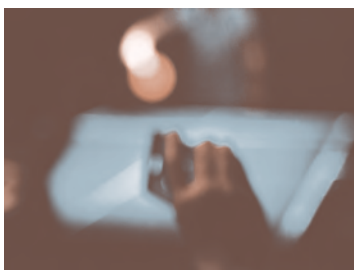
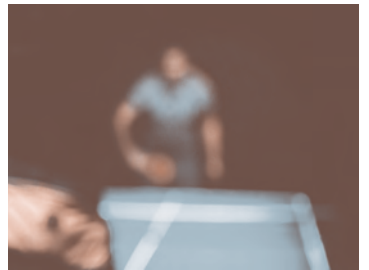
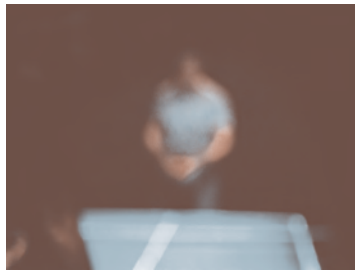

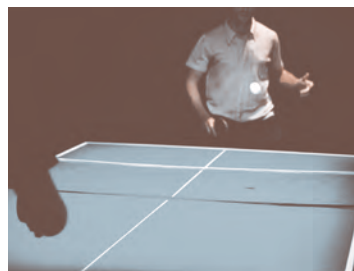
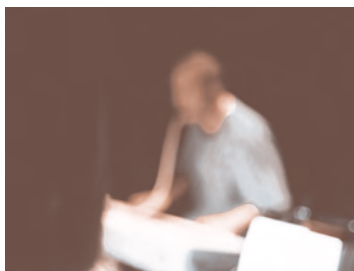
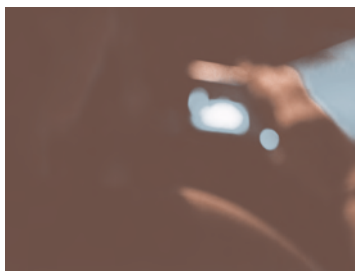

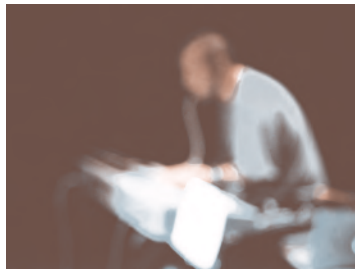

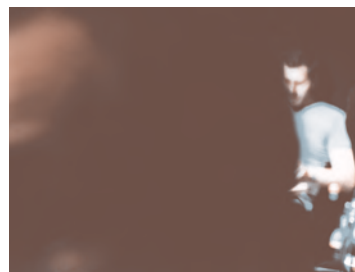
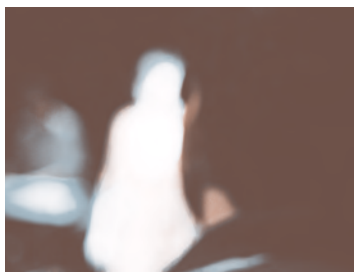
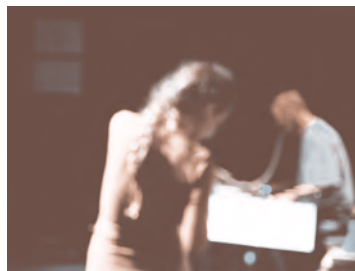
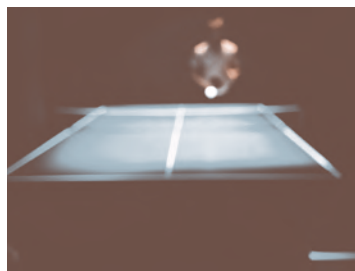

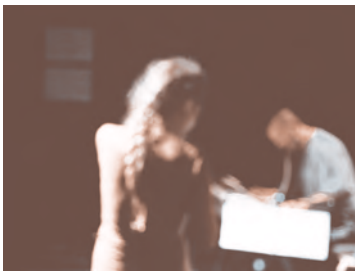

Pišem besedilo, ki je poročilo procesa. Prevajam. Iz preteklosti v prihodnost. Pravkar. Prevajanje metod, prevajanje med mediji, prevajanje razumetja, prevajanje dogodkov in trenutkov. Povezovanje, kot linkanje. Kaj je trenutna historična misel človeštva. Kaj prebavljamo, kam gremo, kot inercija človeštva. Ne, kaj je skupek vseh misli, ampak rezultanta njihovih sil. Njihovo univerzalno stanje, proces. Recimo kot Flusser trdi o komunikološki plati zgodovine, da smo v tretji revoluciji. Tehnokodni, modelski. Pred tem sta bili slikovna in linearna. Torej, na čem delamo na nezavedni ravni. Gotovo v razmerju do googla in facebooka. Opravljamo ogromno delo.

Naravni roman, 1. stran. Ločujeva se. Hkrati...

Medtem je umrl stari istranbul. Odpovedujeta dva motorja. Ki sta zarjavela od pomanjkanja servisa. Slovenska glasbena scena je neprodušno zaprta.

SPISI ŠTIRINAJSTLETNIKOV

SEVDAH ZAJČEK

Z razredom smo odšli na ogled predstave. Bilo je zelo zanimivo. Ko se je zavesa odprla je bil na odru igralec. Oblečen je bil v črno majico in črne hlače. Na začetku je samo stal in gledal. Počasi se je zaslišala violina in igralcu se je pridružila skupina drugih igralk in igralcev. Plesali so. Glasba je postajala glasnejša. Ko sem to gledal, mi je bilo dolgčas. Glasba mi je bila všeč. Nisem razumel zakaj se vsi premikajo tako počasi.

Ko se je prvega igralca dotaknila igralka je on začel peti. Govoril je o svojem življenju in kako je šel na sprehod. Takrat je glasba utihnila. To mi je bilo všeč. Potem je začel govoriti o Tigru in kako se je hotel znebiti svojega bremena. Nisem dobro razumel kaj s tem misli in tudi muzika je spet postajala vse glasnejša. Potem so vsi skupaj skrili. Samo glasbeniki so ostali na odru, iz ozadja se je slišalo sikanje in hropenje, kot da bi bile živali tam zadaj in jih mučijo.

Glasbeniki so imeli na obrazu maske z belo barvo. Gledali so v nas in igrali žalostno in počasno muziko. Nato so nehali igrati. Iz ozadja sem zaslišal šumenje in nato še reko in sem pogledal okoli sebe in smo bili v gozdu in pred nami je bil mrtev tiger. Začeli smo peti, da bi utolažili žalostnega zajčka.

Vendar ta ni hotel nehat. Hodil je, skakal in grdo se je smejal in jokal. Hoteli smo ga objeti a je zbežal in veter je postajal vse hujši in nisem hotel, da bi zajček šel. Potem so glasbeniki odšli v temo in igralci so plesali po odru in mi smo delali počasne gibe. Potem so nas povabili, da se usedemo. Ko smo se usedli se je prižgala luč in na odru je bil igralec, ki je gledal v nas. Potem je

50 nekdo začel ploskati in luč se je ugasnila. Potem so nas odpeljali ven. Zelo mi je bil všeč del z naravo in ko smo plesali. Upam, da bom več hodil v gledališče in spoznal kako igrati trobento.

VELIKI ZAJEC

Prejšnji torek se je naš razred odpravil na dolgo pot proti Mariboru, kjer smo si ogledali predstavo z naslovom V iskanju najdevanja. Avtobus nas je odložil sredi velikega trga, sredi njega je stal ogromen kip, ki je imel velikanske oči. Te oči, vsaj zdelo se mi je, so nas spremljale vse do vhoda v gledališče, kjer so ostale z nami kot nekakšen večni varuh, večni skrbnik. Na začetku predstave sploh nismo sedeli, ampak nas je igralec prerazporejal po prostoru. Ta je bil močno osvetljen, na vsakem od zidov so bili plakati, slike, fotografije s podobami oči. Široko razprte, z dolgimi trepalnicami in nekakšno neopisljivo žalostjo. Igralec nas je razporedil v nekaj skupin, vsaka skupina je dobila svojega pomočnika, ki smo mu sledili. To so bili verjetno preostali igralci, saj so nas ves čas spraševali in si nas ogledovali. Rekli so, da naj jih kličemo zajčki. Po približno petnajstih minutah nam je postalo jasno, da si moramo izbrati pesem, ki najbolje predstavlja našo generacijo in zajček naše skupine jo je zapel. Na koncu smo z aplavzom določili zmagovalca, Velikega Zajca. Veliki Zajec si je nato zaželel, da mu zgradimo veličastno in unikatno svetišče v obliki piramide. Ta mora biti visoka vsaj tri metre in vijolične barve. Lahko je bilo opaziti zmedene poglede, saj v bližini ni bilo nikakršnih pomagal. Nekdo od sošolcev, mislim da je bil Anže, je predlagal, da stopimo ven iz te sobe in preiščemo gledališče. Ker smo imeli malo časa, smo se odločili, da ostanemo razdeljeni na skupine in raziščemo vsak svoj kot gledališča. Sama sem se spomnila na kip na trgu in na to, da je imel ob vznožju kup škatel. S parimi sošolci smo stekli tja, nekateri so prinesli stole, tretji blago in skupaj smo nekako sezidali piramido. Večji problem je bila vijolična barva. Veliki zajec je vztrajno ponavljal, da brez vijolične, piramida ne bo dovolj božanska.

Potrgali smo vse možne plakate, fotografije s sten, jih obrnili na belo stran in se odločili, da se v svetu boga Velikega zajca belo sedaj imenuje vijolično. K sreči je bil veliki zajec zadovoljen, mi pa sicer začudeni, a vseeno veseli, da nam je naloga uspela. Za nami so ostale prazne stene, kup škatel, stolov nagradenih sredi prostora in igralci, ki so nas pospremili s plesom in petjem iz prostora. Do trga, kipa in oči. Vsekakor zanimiva predstava, o njej smo se malo pogovarjali in ugotovili, da je v bistvu lahko kdorkoli od nas Veliki zajec, če je lahko bela tudi vijolična.

BARBARA

Gledalci smo sedeli na odru. Stoli so bili postavljeni v krogu, tako da je bil na sredini velik prostor. Na tleh so ležali trije ljudje, en je imel dvignjeno glavo, en roko, en pa je bil čisto na tleh. Med njimi in okrog njih so ležali stoli in so bili različnih barv, s stropa je visela ogromna žarnica, ki je čisto malo svetila. Ko smo se posedli, je začela utripati, najprej zelo neenakomerno potem pa vse bolj v ritmu. Eden od ležečih je začel spuščati zvoke takrat, ko je luč svetila, ko je bila tema pa je bila tišina. Potem se je pridružil še drugi, ki se je oglašal takrat, ko je bila tema in potem sta se izmenjavala in je nastala melodija in nekaj časa se je oglašal en in nekaj časa drug in nekaj časa oba. Nato je tretji vstal in plesal in luč je ostala prižgana glasovi pa so potihnili in ko se je luč ugasnila so glasovi postali glasnejši.

Ko se je spet prižgala luč in so glasovi utihnili, je eden sedel na zelenem stolu, ki je bil postrani zakopan v tla in govoril poročila. Bilo je kot novice, ampak o navadnih ljudeh in njihovih dnevih in kje so bili na dopustu. Vmes so vsi trije zapeli pesem, ki je bila reklama za palačinke iz konopljne moke. Proti koncu poročil je človek izgovarjal samo samostalnike novic in luč je začela utripati. Nato se je eden od preostalih dveh usedel na drugega, da je bil v taki poziciji, kot tisti, ki je sedel na stolu. Ponovil je eno od novic, samo, da jo je zapel, potem je še enkrat zapel enako, samo brez besed in drugi (ki je prej sedel na stolu) je plesal, kot da peče palačinke. V nekem trenutku so vsi zamrznili in obstali na mestu, in bil je en ton, ki ga je držal en, dokler lahko in potem nadaljeval drugi in potem tretji in tako naprej v krogu. Potem je luč ugasnila in bilo je tiho.

KAJ HOČETE BOG?

Včeraj smo si šli s šolo ogledati predstavo. Predstava mi je bila zelo všeč, ker smo nastopali kar sami in to se mi je zdelo zabavno. Ko smo prišli tja smo najprej zagledali velik črn prazen prostor. Nekaj časa smo stali sredi tega črnega prostora in se spraševali, kaj se bo zdaj zgodilo. Potem so prišli v prostor ljudje. Bilo jih je pet in niso izgledali kot igralci. Oblečeni so bili v zelo navadna oblačila. Vprašali so nas če verjamemo v boga. Jaz ne verjamem in to sem tudi povedala. Nekaj sošolcev pa verjame v boga in so to tudi povedali. Ljudje so vprašali, kje je ta njihov bog in sošolci so rekli, da je v nebesih. Eden od igralcev je rekel, da so zelo neizvirni. Drugi je rekel, da mu je ta krščanski Bog že malo dolgočasen in da bi rad naredil novega. Meni se je zdela to zelo dobra ideja. Tretji igralec je začel razlagati o različnih verah, to je trajalo dolgo in je bilo malce dolgočasno. Potem pa so vsi zapeli pesem, ki je govorila o tem, kaj imajo vsi bogovi skupnega. Vprašali so nas, če hočemo katero od skupnih stvari za našega novega boga. Rekli so, da se jim zdijo te stvari dobra osnova za vsakega boga. Potem smo si malo izmišljevali

kakšen je naš bog in kje vse biva. Mojca iz petega b je predlagala, da je naš bog v kamnih. Potem so igralci poslali 10 ljudi ven, da poiščejo svete kamne. Medtem smo napisali 2 božji zapovedi in ugotovili, da bog živi tudi v ping pongu. Ko smo malo bolje vedeli kakšen je naš bog in kje je, torej ko smo ga enkrat našli smo prišli do naslednjega vprašanja. Kaj hoče? Marko iz 4. A je rekel, da ima rad kroge, Lea iz 5. C pa je rekla, da obožuje vonj po rožah. Potem smo si skupaj izmislili obred, po katerem smo vsi postali svečeniki boga Kut Kuta. Sedaj, ko smo bili njegovi svečeniki, smo potrebovali še svetišče. Velik črn prostor smo okrasili s cveticami in po tleh ter stenah smo narisali kroge in tudi svete kamne smo položili v krog na sredino. Sedaj ko smo bili vsi svečeniki in smo imeli svetišče, smo malo mirovali in naredili molitev, čeprav se je meni v resnici zdelo da pojemo pesem. Eden od igralcev se je spomnil, da bog hoče kroge in da je še vedno premalo krogov, zato smo se med molitvijo začeli vrteti, najprej okoli svoje osi in potem še v krogu. Spomnili smo se še nekaj drugih načinov, kako narediti krog. Eden od igralcev se je celo spomnil zgodnico z enakim začetkom in koncem ter tako sklenil krog. Ugotovili smo, da morajo biti vse zgodbe takšne, da bo naš bog zadovoljen. Potem je eden od igralcev spomnil, da je premalo vonja po cveticah in potem smo na različne načine iskali ta vonj. Maja iz 7. A se je spomnila, da nekatere nežne pesmice jo spominjajo na vonj cvetic. Vso to dogajanje se je nalagalo eno na drugo in veliko smo peli in plesali v krogu in predstavljali kamenčke v različne kroge. Ko smo najbolj divjali, sicer nežno kot vonj cvetlice, so se luči ugasnile in nekdo je rekel: HVALA, KER VERJAMETE! V tem trenutku sem se zavedla, da je v nekaj treba verjeti, drugače je življenje črno in prazno, kot je bil prostor na začetku, ampak lahko verjameš v več stvari ali pa samo uživaš v potencialnosti nič.

01 znova

»Pričujoča predstava deluje na način ponavljanja in prav tako pričujoče besedilo; kar ponavljata je prav konstitutivna lenoba, ki je obenem performativna gesta in produkt okoliščin ali nuje. Lenoba pričujočega besedila in pričujoče predstave, o kateri bi moralo besedilo govoriti pred zastranitvijo v narcistično avtorefleksijo, je lahko razumljena kot poskus vnaprej spodletelega poskusa pobega lastni participaciji v sodobni izkustveni ekonomiji na polju kulture, ki jo Franco Berardi - Bifo v eseju z naslovom »Čas in denar« (»Tempo e denaro«) opisuje nekako takole: medtem ko produkcijski čas semioproduktov v poznem kapitalizmu teži k minimiziranju, se frekvenca njihove produkcije giblje k neskončnemu pospešku; vendar pa čas njihove potrošnje ostaja omejen s časovnimi in prostorskimi mejami teles in afektivnosti potrošnikov (ki so obenem tudi proizvajalci). Trg semioproduktov se nasiči in nastopi kriza semioprodukcije, ki je obenem ekonomska in psihološka kriza, ali kot bi dejal Bifo, kriza afektivnosti. Konflikt med pospešenim časom produkcije in bolj ali manj

konstantnim oz. omejenim prostorom potrošnje (človeškim telesom), pripelje do t. i. semioinflacije: več semioproduktov potrebujemo za manjši učinek. Paradoksalno, več semioproduktov proizvajamo, več jih moramo proizvajati, kar pomeni, da več pomena kot proizvajamo, več pomena moramo proizvajati, saj je manj pomena dejansko proizvedenega, kar pomeni, da več pomena kot proizvajamo, manj pomena proizvajamo in več pomena moramo proizvajati, saj več pomena kot proizvajamo, manj pomena proizvajamo, kar pomeni ...

53

Vprašanje, ki ga ponavljanja pričujoče lene predstave in pričujočega lenega besedila vračajo, je, zakaj bi pravzaprav morali ali želeli proizvajati pomen ali smisel. Pa vendar pričujoča lena predstava in pričujoče leno besedilo vračata vprašanje, ki je nemara še bolj pereče: Ali lahko predstava ali besedilo govorita ali izvajata brezpomenskost, ne da bi dejansko proizvajala pomen? Ali lahko proizvedemo ne-predstavljanje, ne da bi ga dejansko predstavljali? Ali lahko proizvedemo ne-izkustvo, ne da bi ga dejansko izkusili? Ali lahko proizvedemo ne-proizvajanje, ne da bi ga dejansko proizvedli? Ali lahko proizvedemo izkustvo lenobe, ne da bi prenehali biti leni?«

Katja Čičigoj, »Ponavljanje besedila – besedilo o ponavljanju«, *Maska*, ur. Amelia Kraigher. Odlomki besedila so objavljeni z dovoljenjem avtorice in urednice tematske številke revije *Maska*, v kateri bo besedilo tudi v celoti objavljeno.

Obsesija s produktom. Depresija kot del procesa. Nekaj prebliskov. O sebi. Korteks. Prepuščanje, hiperanalitičnost, zapadnje v pričakovanje, pomanjkanje servilnosti, proaktivnosti. Za bolj natančen, ampak v kvantnem smislu vselej omadeževan, popis procesa.

4

v odmaknjen prostoru, v temi, skupnostno mrmraj in hodi v elipsah, nato beri referenčne (filozofske, politične) tekste po lastni presoji, govori o referencah lastnega dela, govori o lastnem delu.

občinstvo za zidovi odmaknjenega prostora poslušá koncert mrmrajočega orkestra

Še 60 dni.

Template za trailermachine - intro (template) outro (na roke narjen)

Potencialni psihosocialni laboratorij - gledališče.

Srhoj, Sonda, gostovanje na rezidenci. sestanek kako

Koncept potencialne režiserke

To do list: Vse o workshopu, seznam folka, urnik, potrditve 100%, razpiranje odprtega dela, tralalala

Vse o Zalinih turih

Ne vem kateri datum je. Ne vem kateri časovni pas je. Ne vem. Ne vem katera cifra je. Na koncu bo 100, brez skrbi. Treba počasi vstaviti mp3zoom, zaline zapiske, in seveda sz3 mail. Večino zadev zadnjega časa je po sz3office mailih in po smsih (lost) in ... zapisanih monologov. Šele zdaj vidim, da se vračajo v ciklih. Spiralno se vrtinčijo. Ko sem rekel »šele zdaj vidim«, sem se spomnil, da sem to že vedel. Fraktali mind-seta. Ujetost. Nekdo je nekaj rekel, moram poiskati jebeni citat.

61

pong do 100

Bo? ping, sklepajoč iz prebranega, utripa v tempu lastnega eha, znovaznovaznova od (ne)tišine teme požiran, ali drugače referenca-lokalis, peni-sva-ginadia-gonalis, kar nekaj, s pomišljaji, v spalnici na odprtem(š)odru, kot opredeljeno v zadnjih stavkih 60pingalesch, sam(i) s sabo, ali drugače, kako fukati ne le sebe, temveč tudi tebe, njiju, njih, pingniti, (po)čakati (ne)vrnitev serve, si čohati nos

(kar pogosto preberem v spisih jasmine z.), sam si, čutim. sam sebi sebe, ali ... samonanašalnost, reference samovšečkov.

všeček je čehoslovak, je vsak solist pšeruznice
všeček, samo všeček

n = neznanka z = znanka (ali znanec, zec)

zajec iz zaline 'kletke', zajec iz petrovih ust, zajec iz leta 2009, nazaj(ec)

naj, v pričo nedavnega izida antične miturgije svetlane slapšak, ne hodim. beri beri. hodi hodi

zz = znamka (tudi zaznamek)

zzz = ponoči, s spalno kapico

podnevi = ppp (zelo, zelo tiho)

možnost = in?

(ne)gledam ga, serviram 1x in je konec. grema zgle(j)a, ker sma s ptua(?)

obratno, gledam, igram igro večih podaj. lokujem

*zz; takoj po osamosvojitvi rSlo, če se prav spomnim, je na vogalu prešernove in cankrjeve ulice (na ptuju), tam kjer je za tem vrsto let stal alf, bil daj-dam, trgovina na drobno

Lobam. lobiram? kako kadriram? servisiram?

serviram asa za asom ... lahko fašistoidno pofukavam hemafrodita v sebi

... *lahko* te, kdorkoli (že) si, dražim, ciljaj tvoj lopar, tvoje oko, tvoje srce, solarni pleskus, kompleksus, štejem strune tvojega loparja, jih delim z mojimi ... *lahko* se poigram, sem kratek, dolg, sem, kjer te ni

... *lahko* sva borg, mcENroe (master of ceremony), ivan lendl (čehoslovak),

little mo, navratilova, monika seleš, sz3 sodobnik_ca, igro igrava svojstveno

... *lahko* sva netenisača, pink-ponkaža, bridgerja, pokeraša, dvigovalca uteži, kurlerja (šahista na ledu), vaterpolista na suhem

a-te-ista

igrava več iger (hkrati),

drugačno, kot tisti na drugi strani mrežice

SOustvarjva heterogeno igro odzivov,

nase, drug na drugega, tretjega,

na kon/tekst. igrava na, z, s,

sprašujem se o vprašanjih za Katie Duck, npr.:

- kako vaditi jasnost v javno ubesedenih mislih?
- kdaj govoriti, kdaj početi? koliko česa? koliko prostora?
- kako okušati? kako poslušati?
- kako ne biti poslušen? kako biti neposlušen?
- kako slišati in biti slišan?
- kako v meglo postavljati meglenke?

se nad mestom dani?

61

»i love soap i love it very much its taste its smell its very creamy touch«
libreto philippa pripet na noč zvezdnih utrinkov hansa (povezava v kratkem)

zjutraj ob 6ih, inability[Instagram](#)[LinkenldTwitter](#) IC mini CV

»inability crew, a thought-technology-software cloud for critical socio-artistic practice, sprang up at the sz3 bureau, set in motion at the CCD Cologne.«

ko povezava do sz3 bureaua, povezava do sz3 bureaua, in CCD-ja

sedaj na pot z mestnim prevozom, slaba ura, srečanje s philippom
tematika; kako postaviti preliminarna vprašanja (njegovega) diplomskega dela
v performativno situacijo?

samotne misli, vdih. vdih. vdih. vdih. vdih. vdih. vdih.

koliko mene je meni preveč? 0, 1, vdih, izdih

... dih?

če sem balon, kako zvenita prevdihnjenost, preveč sveta, zraka, v meni?

Moja rebra so lahko moj dežnik.

implodiran navdih

ali prijetna podaja žogice,

s prijetno mero

sile udarca

in jasno smerjo

prijetno

#jasno

jan f. (včasih) imenuje svoje performerje vojaki umetnosti

OBLIKA:

ping-pong kot metafora

predstava fragmentacij 'nasprotnih' si pozicij, pri čemer eden (po)daja, drugi sprejema, oddaja, predaja, zadaja. z vsako akcijo se pozicija enega sagetalno spremeni za cca 180 stopinj. vloga se zamenja, izmenja, krog je sklenjen občinstvo si sedi nasproti, si meče polizdelke v obraz.

občinstvo v dveh skupinah, hkrati, teče v nasprotno usmerjenih krogih.

loviti mačko za rep, loviti rep za mačko, repetirati mačko, mečkati rap.

glasbena zvrst, *pšeruznica* ft. *smrt boga in otrok*

61

(J. L. Schefer)

Valery o filmu in fotografiji, Baudelaire o filmu in fotografiji ... gre za dokument, z drugačno, tehnološko natančnostjo. to rabimo, naj dela za nas. Zgodilo se je veliko stoletje, stoletje gibljive slike, tudi gledališču se je zgodilo, zraven ostalih lomov. Misli in razprav o tej plati umetnosti je premnogo. Ni trenutek za takšno filološko raziskavo. Samo pomislimo na Zdaj te zgodbe.

youtube, facebook, instagram. 4chan in 9gag. Na meme in gif. Na dejstvo, da je razmerje oseba: kamera < 1. Da je web noise floor vse pod milijon ogledov, 100000 sledilcev, itd. Da je novega vsak dan več. Da je uporabniških računov v imenu share-anja kreativnosti in vednosti več kot je strani v zbranih delih Tomaža Akvinskega in da so vsi na isti polici. Kar se je zdelo še 10 let nazaj bralcu nekaj bizarnega, zanikanja vrednega. Opus je opus. Danes je opus za erudite, za profesionalce. Za Prešernovo nagrado. Skratka nekaj popolnoma zastarelega. **BRALCA NI VEČ. DANES JE BROWSER.** V komentarjih, muhah enodnevnica, se razpira dialog s sebstvom. Soočenje vseh prisotnih nezmožnosti. Malo jih je, točno tam. Vse skupaj pa so vsi. Vse je ventil. Majhen shout box. Majhen prostor za ples. Ne ples, korak. Gib. Moj gib. Danes je informacija Smoki in smoki zgodba. In reševanje starih kategorij je deležno vse empatije. Rešujemo vse od oslov do analognih tiskalnikov. Morje pa vse bolj postaja nova metafora. Sicer se vedno metafora za življenje, ampak simptomatika morja nam deducira slepe pege v simptomatiki življenja. Morje. Ne mreža. Analitika je mrtva. Kot so droni mrtvi. Kot bodo roboti mrtvi. Danes kamera več ne dokumentira, danes kamera dokazuje obstoj. *Photo or it didn't happen.* In kje je v vsem tem gledališče? Migracija. Idomeno. Pribežališče za stare duše. Igrišče za nova telesa. Ta so že nekaj časa tu, ampak so brez smisla, intercije, zgodovine, brez razloga.

Velika zgodba je samo na spletu. Samo ta je dovolj velik.

situacija je veoma složena, sol = noob
look, everything's turning, we're on the ground

#primerjava

<http://n.stuccu.com/s/Fermenting+Crock+Pot>

#backtothefuture

Dogma

You are not an artist, you are a person. Don't think you're gonna make a piece about »love«. Think you're gonna make a piece only. And you can believe that that's more than enough. Wait that the idea (whatever it is) comes to you. Don't run after it like a little dog. Instead of saying. »I've gotta have an idea« say «I've gotta stop being a little dog«. That is, be lazy and be proud of that. Everything what you search is in the context around you. If you are really, really fair with the context, you will notice that what you are searching for is really stitched to your nose. Relax, you don't need to search much more. Because it's going to be difficult for people to believe what you are saying is true, make a document from everything out of everything that

ne najdem načina za reklasifikacijo poletnega ping-ponga v objavi jedra kadriranja kadra... iščem v minulih dnevi 100dnevnika
ne iščem dovolj, ne na ustreznem mestu, ne na ustrezen način

po-dremežnik: z jožico 15min na telefonu. v grobem apdejtana. dogovor o kavi 8 ali 11 nov, a, kar se njega tiče, 11, bolj verjetno. pošljem ji linke do objav. povprašam, ker sem pozabil, če si želi izmenjat e-mail naslov s katie. digital dejting.

Jasmina je prej nekaj črtala, kar je zdaj spet not. supermene sem že prej prečrtane videl.

ja ... supermane, pa to - pa ne iščem dovolj tudi

ne vem - sem videl vmes roka nekaj delat okrog supermena

Sam njemu so supermeni kul al kaj

#inabilityTinder

_____ in K. potrdila soDELOvanje (13-15 nov), z njim se še nisva ulovila
_____ je 90 % na delavnici in jo, kot se zdi, zanima tudi ostalo
nekaj tipa... ali si to namišljam...

63

Birokratski aparat melje na polno. Folk je skurjen

Ustvarite si varno okolje, mir, naredite nek svoj ritual, da utrdite svoj fokus na vadbo - recimo prižgete kakšno svečko, pokadilite s priljubljenim zeliščem ter izvedete Wim Hof dihalne vaje. Recimo tri sete po 30, že samo to bo sprožilo velik učinek... Nato lahko pričnete z introspekcijo, opazovanjem stanja, imaginarnim premikanjem energije, občutenjem telesa, raztezanjem občutka za velikost telesa, zavesti, ali zgolj s fokusom na vprašanje "kdo sem". Lahko se tudi podate v "meditacijo" nakonkretno travmo ali problem ali pa zgolj opazujete, kaj se bo pojavilo in delate dalje s tem ("presvetlite", izničite, razblinite, predrugačite - imaginacija)...

Že samo s tem ste dobili večino izkušnje, ki vam bi jo kdo skušal prodati na delavnicah raznega šamanskega dihanja in potovanja...

Če ste se že naučili uporabljati boben, se lahko po dihanju podate na solo potovanje z bobnom... Kar je težje, če ste še zelo nerodni... Namesto bobna lahko uporabite kakšno ropotuljo, listje, kar koli na kar lahko usmerite fokus in sledite...

Varianta te vaje (Wim Hof, "Fire Breath" ali Holotropic B., vseeno, vse je sorodno dihanje + glasba) je, da se po dihanju osredotočite na kakšne imaginacije o preteklosti ali druge vizualizacije. Kar ni nič drugega kot to, kar nam včasih prodajajo kot "soul retrieval", shamanic journey v razne svetove ali v prejšnja življenja... Meni te vizualizacije in imaginacije niso blizu, ker se mi zdi preveč kontroliranega vmešavanja. Zagovarjam metodo, da v tem "nelinearnem" stanju pustiš, da pride nasproti kar koli in pluješ nezamejeno s poskusom lastne zavestne kontrole - smeri, vrata in namene izbiraš sproti, kot se pojavljajo, ne da bi vnaprej fantaziral o treh svetovih, spirit animals in drugih konceptih, ki so problematični tudi s stališča "cultural appropriation"... Druga varianta, uporaba raznih substanc in zavestno sanjanje: uporabite lahko kratom ali katero od drugih "sanjalskih" zeli (tega je veliko: spletni shop Azarius "is your friend") in tehnike zavestnega sanjanja. Osnova je ZELO preprosta - fokus. Namera, da se boš zbudil v sanjah in od tam dalje napreduješ... Tudi budilka ob 3h zjutraj je koristna reč, pa še več drugih variant - David Jay Brown vam v tisti knjigi opiše prav vse...

Teater brez teatra: kdo sem jaz?! Tekst nekega random guruja, padel je iz interneta. V internet. Govori o molku kot o koncu jezika, ne o resnici. Torej je rob jezika. Rob medija. Do katerega pripelje metoda preizpraševanja. Metoda. Nič drugega. In rob. In drugega. Simptom, rizom, karkoli.

22 Ali ni razlike med budnostjo in sanjami? 27 28 Kaj je osvoboditev?

Osvoboditev je poizvedovanje o naravi tvojega sebstva in njegovi ujetosti ter spoznanje, da je svoboda tvoja prava narava.

29 Pong na hitro po hešteganju nezmožnosti in pred skypanju z Ali. QR za100jn #inability

gledališče je transcendentalna veja turizma. turizem transcendentalnega.

3

turist, triper, voajer, gledalec. je on vsak, subjekt. občinstvo je performativni koncept, gledalec pa intersubjektivni. tudi vsak performer je gledalec, ni pa občinstvo. gledališče je konvencija o občinstvu. ne o performerju.

Marš pravi:

_____, vajino platformo poznam. Ravno včeraj sem JP gledal čez ramo, ko je popravil konfiguracijo strženika za sz3.glej.si. Po zapisanem sklepam le, da želita performans prenašati po radiu. Če stvar ne posega v redni živi program MARŠ od 15. do 19. ure, časovno nismo omejeni. Prenos bi, če bo v Gleju v Ljubljani, lahko tehnično izvedel kar jaz v dogovoru s tonskim tehnikom v dvorani. Ko izjasnita koncept, ga potrdimo pri uredništvu (namreč, odločitve o programu sprejemajo vsi sodelujoči na rednih sestankih) in pripravimo še kak radijski napovednik, oglas ipd. Prosim, povej več na luka@radiomars.si in poskrbel bom, da informacije pridejo do vseh.

Z bližanjem roka začne vstopat cenzura. Oz. urednikovanje. Cenzura stila, cenzura zgodbovnosti, kategorizacija. Komedija.

Non-Practise Practice or... the a-Rehearsal

Morning routine. Self tuning routine.

Drgnjenje dlani. Konstantno nabiranje toplote, sproščeno, z intenco. Fokus poslušanja se iz dlani seli zapestje, v komolce, v ramena. V dihanje. Valovanje v dihanju, utripanje. Več pulzov hkrati. Preseli fokus v teme, v čelo, v jezik, v trebušno prepono, v urinalno prepono, v podplate. Čez noge ven teče kar v rokah proizvedeš. Val dihanja teče dol čez prepone in gor čez hrbet. Vdih dol, izdih gor. Ne drži sam ritma dihanja, naj ga utripanje podira, daljša, krajša. Sedaj začni pri vsakem vdihu rahlo zapirat presredek, opazuj spremembo v valovanju, utripanju. S trupom poravnaj morebitne L-D asimetrije. Telo postaja vedno bolj polno, vedno večje. V čelu se podira slika, poišče vse dele telesa, ki še niso napolnjeni do roba.

69

PISMO 2:

Vsi potencialni člani sz3 orchestra.

Glede na vse do sedaj povedano, je skrajni čas, da se opredelimo, da si postavimo manifest, da ga poskušamo skupaj izreči. Vsaj v začasni obliki, zmeraj potreben osvežitve.

70

Interapokaliptične misli:

*Katere vse apokalipse poznamo iz zgodovine?
 Katere iz futurizma, torej iz historičnih predstav ?
 Katere glede na sodobno problematiko in ugibanja?*

Ali je *Skupnostni priročnik*: institucija? Porok skupnosti? Pravni zastopnik? Skupnost problematik, ki se jih vsak loteva sam?

Dirty chords <https://www.youtube.com/watch?v=FdlyUU5M2dl>

Potencialna predstava

<http://everybodystoolbox.net/index.php?title=G%C3%A9n%C3%A9rique>

111

Konstantno moram konzumirat, prevajat, komentirat, iskat. Kompulzija. Impuzija. Pulzija.

311

Sestanek z oblikovalci 8/9. Fotke 11.11./katie workshop update 16.11.

Pošlji link 50frameov gif/video

300 izvodov Fotke, relativno. Ivian Nef Jpeg

https://youtu.be/qkxSAPxQ_Rc

811

»Pričujoča predstava deluje na način ponavljanja in prav tako pričujoče besedilo; kar ponavljata s ponavljanjem, je lenoba, za katero so se med drugimi zavzemali Paul Lafargue, Kazimir Malevič, Mladen Stilinović in mnogi drugi pred in za njimi ... In vendar, kar pričujoča lena predstava in pričujoče leno besedilo ponavljata, ni toliko afirmacija lenobe kot neproduktivne aktivnosti, praznega toka časa ali tega, čemur Georges Bataille pravi neproduktivni potrošek kot cilj na sebi proti modernemu, patriarhalnemu, kapitalističnemu in tudi realsocialističnemu vrednotenju dela, rasti, (hiper)produkcije in (hiper)potrošnje, pa tudi ne ali ne zgolj avtonomistično zavračanje dela kot neposredni upor tovrstnemu vrednotenju oz. imperativu. Kar pričujoča lena predstava in pričujoče leno besedilo predstavljata z nepredstavljanjem, izvajata z neizvajanjem, ponavljata s ponavljanjem in proizvajata z neproizvajanjem, je prav tako ali predvsem prav paradoksalna pozicija, ki so jo morali pričujoči avtorji, prav tako kot pričujoča predstava in pričujoče besedilo zavzeti, da bi proizvedli hvalnico lenobi: morali so pisati, govoriti, jo predstavljati ali izvajati; morali so napolniti prazni čas lenobe s produkcijo in/ali potrošnjo vse več semioproduktov; morali so proizvesti izkustvo, ki smo ga izkusili in ki ga sedaj izkušate vi; četudi gre za izkustvo izginjanja ali izkustvo tega, kar ni. Da bi afirmirali lenobo, moramo prenehati biti leni (če smo sploh kdaj bili) in – nekaj proizvesti. Kaj se je zgodilo z ekonomijo izkustva/izginotja? Kam je izginila?

Nemara pa je pričujoče besedilo (in pričujoča predstava, o kateri naj bi govorilo pred zastranitvijo v narcistično avtorefleksijo) zgolj in samo preprosto – leno, in zato ponavlja, kar je bilo tako ali drugače že povedano, ter tako skuša upravičiti lastno lenobo z delom diskurza, ki kritično motri produkcijo in antiprodukcijo, delo in lenobo,

62 ponavljanje in (ne)smisel na polju umetnosti in širše. Naposled, da ostanemo leni in končamo, ponovno ponovimo Mladena Stilinovića: »Naposled, da ostanemo leni in končamo: ni umetnosti brez lenobe.« Tudi ne umetnosti o lenobi.«

Katja Čičigoj, »Ponavljjanje besedila – besedilo o ponavljanju«, *Maska*, ur. Amelia Kraigher. Odlomki besedila so objavljeni z dovoljenjem avtorice in urednice tematske številke revije *Maska*, v kateri bo besedilo tudi v celoti objavljeno.

Znova About sz3.

Kdaj bo doseženo spoznanje Sebstva?

Ko bo odstranjen svet (kar je videno), bo nastopilo spoznanje Sebstva, ki je videči.

sz3 is about the industry. And the individual from the industry. In Slovenia the industry is funny. It structures itself around morals, less ethics. »Lets think about it virtually, globally, but with local means, standards and protocols/procedures.« Translation. Improvisation. Conceptual improvisation. Improvised conceptualization. Education. Colab ... developing new situations. New focuses. »I need proof.«
https://www.ted.com/talks/charles_limb_your_brain_on_improv

It is about tools. Sharing. Collecting. Meeting. Connect. Inter-facing, inter-facing kot osnovno vodilo. Postaviti obraze/pogled/poglede/stališča/ v strukturo. Vzpostaviti povezavo v strukturi. Premoščaj. Kot dialog. Kot mi2, ki se interfejsama konceptualno kot "kaj je duet pisca in bralca". Sodobno, tehnološko obarvano.

Pol.workshop-pol.galerija-pol.virtualizirana resničnost za agente.

sz3 je virtualiziran intermedijski/uprizoritveni/interface jazz trio. Produkt med drugim kavarniške, bendovske in sanjaške kulture na ptujskem. Izbrala sta se 2 polovičarska all-around playerja in si zamislila sz3 kot interface oz. vmesnik. Gre za koncept, ki se hrani na manku, sprva se izvaja, pojavlja nezavedno, potem se relacija sčasoma razjasni. Interface preko dela na strukturi proizvaja sistemske rešitve problemov, ki jih žene manko poljubne produkcije.

Vprašanja, problemski sklopi, ki jih naslavlja sz3 oz. ki sz3 ne dajo spat. Hm. Ne vem, ali je kaj takšnega. sz3 ima zabasan buffer. Cela

scena ima zabasan buffer. Buffer distorzija je poseben učinek v procesiranju. Organski gliči, tenzije. Posamezni postopki obdelave podatkov znotraj procesa sami zase ali v interakciji tvorijo nepredvidljivo možnost zgodbovnosti oz. učinkovanja in sz3 se utruja s krotivijo te zgodbovnosti. Sproti se odloča, kaj je v zanimivem zanimivega. Vedno je kaj zanimivega. Zato je buffer vedno zabasan. Medtem pa motivi postajajo mentalni fosili. Dokumenti.

sz3 je dramaturški dvojec. sz3 sta 2 trmasti neskladni misli. sz3 in sz3. sz3 ni slavoj zizek trio. To je čisti gossip. Tumor. sz3 sta 2 škorpijona. Ko je sz3 soočen s problemom, ga reši v skladu s svojo poetično držo. Ponavadi s precej zamude oz. strukturne latence, ki običajno postane konstitutivni element procesa. (nek. Kak citat iz mejlov)

sz3 bi rad nekoč postal slavoj zizek. trio. bi bil?

sz3.orkestra služi kot odprto polje srečanja in skupinske vodene improvizacije. sz3 zagovarja beleženje, Tehnika mešanja več konvencionalnih tehnik beleženja - z močnimi odstopanji v kakovosti, količini in sledljivosti informacij znotraj procesa. sz3 ima rad klasično glasbo. Ali instrumente. Timbre. In konvencionalne dogodke kot vsebino, moj hrup je lahko simfonija. Vse improvizacije so v večini za vedno izgubljene. Kar vztraja je kolektivni spomin, konsenz o preteklosti in potencialnih interpretacijah.

historyofpossiblefutures@sz3/harmonskiprofil

Razmerje med zapisom in improvizacijo. Razpoka, ki jo iščemo. iščemo dramatika, iščemo programerja. Analitika. Pesnika. Interpreta. Misleca fizičnega. V razmerju. V razmerju med zapisom in improvizacijo.

sz3 dnevno dopolni *n* referenc. z *xwz*. način; prodati *nahrbtnik* in *xyz* ločeno

inability crew = sz3 gostovanje / delo na tujem
preverjam sz3 v nezmožni posadki. #tampijem

Dragi prijatelji, kolegi,

vabljeni k sodelovanju s SZ3,
ki kot Glej Rezident 2017, poskuša graditi virtualno, začasno skupnost, ki bi preverjala-popisovala-vezala stanje/lokacijo/produkcijske načine v sodobni uprizoritveni umetnosti (in njenemu spremstvu)

ter njen položaj v družbi, Ljubljani, Sloveniji.

Potrebno bo postaviti temelje delovanju, ki bi načeloma izhajalo iz:

- potreb scene in okolja,
- metod udeležencev.

Da se tako delovanje vzpodbudi in hkrati potrdi, je primarni cilj sestavit/spisat manifest/kodeks/metodologijo, - Uporabniški vmesnik/interface - za beleženje in deljenje

Skupnost prostovoljno popisuje/predstavlja/sestavlja/preizkuša lastne in tuje metode (produkcijske/performativne/lalala)

Z vsem tem delom skupnost proizvede »Skupnostni priročnik/ Community Handbook«,

katalog kreativnih metod (prve šestine 21. stol)

Začetek.

/.../ While the production time of semio-products tends to be ever reduced, the rate of their production is pushed towards infinite acceleration (for obvious reasons of economic rationalization by the devaluation of the cost of labour), yet the consumption-time remains tied to the temporal limits of the body and affectivity of the consumers (who are at the same time producers). The semio-market gets saturated and we come to the crisis of semio-production. The conflict between the accelerated production time and the constant and limited consumption "space" (the human body), as Bifo uses these two terms, generates what he calls "semio-inflation", /.../